1437
VULTUS IN HOSTEM
LIBER: COLL: OMN: ANIM:
FIDEL: DEFVNCT: IN: OXON:

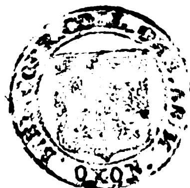

Bandamanna saga,

efter skinnboken N:o 2845, 4to å Kongl. Biblioteket i Köpenhamn utgifven

af

GUSTAF CEDERSCHIÖLD.

Det torde förefalla mången besynnerligt, att denna saga nu åter offentliggöres, fastän hon för ej mer än 24 år sedan på ett i flere afseenden förtjänstfullt sätt utgafs af Halldórr Friðriksson [1]) och redan då förefans i Björn Markússon's sagosamling [2]). Jag har emellertid redan i titeln antydt orsaken; den ofvannämnda skinnboken innehåller nämligen en redaktion af sagan, som företer betydliga olikheter mot den, man finner i de nyss omtalade upplagorna, hvilka båda följa den präktiga membranen N:o 132, fol. i Arne-Magnæanska samlingen. Då det vidare, såsom vi af det följande skola se, visar sig, att texten i Regius [3]) bär alla tecken af att vara äldre och bättre, så kan man visserligen med Guðbrandr Vigfússon (i hans uppsats "Um útgáfur af nokkrum Íslendíngasögum" [4])) förundra sig öfver, att Friðriksson icke fäst något afseende vid denna handskrift. Vigfússon yttrar sig sålunda [5]): "Þessi saga finnst nú á tveim skinnbókum, og eru öll þau handrit sögunnar, sem til eru, frá þeim komin. Það er mesta furða, að útg. hefir ekki þekkt nema aðra þeirra, því skinnbókin Nr. 2845 í bókhlöðu konúngs er alkunn sögubók, en þar finnst ásamt öðrum sögum Bandamannasaga, og þegar að er gáð, þá er texti sögunnar í þeirri

[1]) I Nordiske Oldskrifter udgivne af det nordiske Literatur-Samfund N:o X. Kjöbenhavn 1850.

[2]) Hvars fullständiga titel lyder så: Nockrer Marg-Frooder Sögu-Þætter Islendinga: Til Leifelegrar Skemtunar, Og Dægra-Stittingar. Þessa Lands Innbyggiurum a Prent ſettir, AD Forlage Hr. Vice-Lögmannſins Biörns Marcusſonar. Seliaſt Innbundner 24. Fiſkum. Þryckter a Hoolum i Hialltadal, Af Halldore Eriks Syne. Anno MDCCLVI.

[3]) Så beteckna vi för korthetens skull skinnboken N:o 2845.

[4]) I Ný Fèlagsrit XVIII, Kaupmannahöfn 1858; sidd. 154—168.

[5]) Anf. st. sid. 156.

bók miklum mun betri en hinn, sem prentaðr er". Och längre ned [6]) säger han: "Í safni Árna finnast raunar tvær afskriptir af konúngsbók [7]), en með því þær eru á pappír, en skinnbókin 132 viða björt og vönduð að letrgjörð, þá hefir útg. gefið þeim lítinn gaum, og enga gangskör gjört að því, að leita upp móðerni þessara tveggja bóka, og ekki grunað það, að skinnbókin móðir þeirra var á næstu nesjum heil og ósködduð. Það er því brýn nauðsyn til, að sagan verði prentuð á ný, og verðr þá að prenta hana í tvennu lagi: 1) eptir konúngsbók, því í henni ætlum vèr að sè frumtexti sögunnar, og 2) eptir 132 í safni Árna". Det är dessa ord af den utmärkte sagokännaren, som mest förmått mig till det lilla försök, som nu öfverlemnas åt läsaren.

Det torde vara på sin plats att först betrakta, huru Regii text förhåller sig till den förut utgifna. I allmänhet är innehållet det samma i båda redaktionerna, samma händelser berättas i samma ordning, stundom med begagnande af samma ord, men ändock göra de ganska olika intryck; skillnaden är nämligen, att, medan vår text har den äldre sagostilens enkelhet och värdighet, är den andra nästan öfver alt mycket ordrik och omständlig, särdeles då det gäller att skildra något löjligt; det förefaller ofta, som hade dess författare känt den äldre redaktionen och velat skrifva en "förbättrad och tillökt" upplaga däraf [8]). Läsaren skall själf finna talrika prof härpå; vi vilja därför nöja oss med att påpeka ett par ställen. Så har vår text $7^{30, 31}$: í búðasundunum gengr maðr einn í mót þeim gamall ok hrumr, ok hafði kápu svarta ok [var] ein ermr á, bugstaf í hendi ok [var] broddr í; däremot har Band. Fr. [9]) $16^{7 \text{ följ.}}$: Ok er hann kemr í búðarsundit, þá gengr maðr í mót hánum; sá er við aldr. Hann var í svartri ermakápu, ok var hón komin at sliti; ein var ermr á kápunni, ok horfði sú á bak aptr. Hann hafði í hendi staf og brodd í; hafði síða hettuna, ok rak undan skygnur, stappaði niðr stafnum, ok fór heldr bjúgr. Då vår text 10^{11} helt enkelt säger, att Úfeigr gick till Egill, och 11^{35}, att han gick till Gellir, begagnar Band. Fr., $22^{18 \text{ följ.}}$ och $28^{1 \text{ följ.}}$, tillfället att beskrifva hans utseende och känslor därvid. Ett godt exempel gifver också denna text 10^{21-23} jämförd med Band. Fr. 24^{3-15}. 5 visor äro tillagda i den vidlyftigare

---

6) Anf. st. sid. 157.

7) Om dessa skola vi längre fram tala.

8) Jfr. Vigf. anf. st. sidd. 156—7: Sú Bandamannasaga, sem stendr í bók Árna Magnússonar Nr. 132 fol. — — — er á ymsar lundir aukin og ýkt úr hinni sögunni, sem stendr í konúngsbók. Þessi innskot eru mest um miðbik sögunnar, bls. 22—35. Þetta hefir einhver gjört á 13. öld, til að gjöra söguna kátlegri og skemtilegri aflestrar.

9) Så beteckna vi Friðrikssons upplaga.

texten, o. s. v. Å andra sidan saknar emellertid icke den äldre redaktionen ett och annat drag, som ej återfinnes i den nyare. Sådana äro $6^{35\ \text{följ.}}$, $14^{18,\ 19}$ och beskrifningen på þórarinn i $16^{6,\ 7}$, m. fl. Anmärkningsvärd är också framställningen af Hermund's död 17^{7-18}, som upptager flere för Band. Fr. (41^{4-15}) obekanta detaljer. — Ofvanstående må vara nog som prof; några andra olikheter i namn och fakta skola vi dels här nedan dels i anmärkningarna uppvisa.

Beträffande Bandamanna sagas personer, hennes ålder m. m. hafva, sedan Band. Fr. utkom, åtskilliga undersökningar blifvit anstälda, i synnerhet af Vigfússon. Som dess utom de uppgifter, hvilka Friðriksson meddelar, äro ganska sparsamma, vill jag här upptaga, hvad som i dessa frågor kommit till min kännedom.

Sagans hufvudperson, Úfeigr Skíðason á Reykjum í Miðfirði [1], antages af Vigfússon (i hans afhandling Um Tímatal í Íslendínga sögum í fornöld [2]) hafva tillhört den stora Skíðunga-slägten (d. v. s. afkomlingarne af Skíði hinn gamli; jfr. Landnámabók [3]), hvarigenom han varit beslägtad med Styrmir Þorgeirsson; mig veterligt förekommer han ej i någon annan fornskrift. Om hans morfader, Úfeigr (Járngerðarson) ór Skörðum, och dennes förhållande till Guðmundr hinn ríki á Möðruvöllum talas mycket i Ljósvetninga saga [4]).

Om Oddr Úfeigsson á Mel [5]) í Miðfirði berättas i Fornmanna sögur VI, 377—84, huru han under en handelsresa till Norge råkat i fara, emedan en af hans folk mot konung Harald Hårdrådes förbud köpt varor af Finnarne (Lapparne), och huru han kom undan endast genom att slugt gömma godset [6]). — Odds frände Vali har jag ingenstädes utom i denna saga sett omtalad.

Úspakr Glúmsson nämnes i Eyrbyggja [7]) och Grettis saga [8]); i den förra sagan förekommer hans farfader Úspakr Kjallaksson, i den senare hans morbroder Grettir Ásmundarson. Anmärkningsvärdt är, att Úspaks morfader Ásmundr i vår text 2^{25} kallas æðikollr, under det han annars (t. ex. i Band. Fr. 6^{11} och i Grettla)

---

[1]) I Húnavatns-þing, det västligaste i Nordlandet.

[2]) Intagen i Safn til sögu Íslands, Fyrsta Bindi. Kphfn 1856; sidd. 185—502; ifrågavarande notis förekommer på sid. 389.

[3]) Íslendinga-sögur I; Kbhvn 1843; i detta och andra arbeten, som ega register, anse vi i allmänhet onödigt att citera stället.

[4]) I den äldre samlingen Íslendingasögur II, Kphfn 1830.

[5]) Numera heter gården Melstaðr.

[6]) Skildringen af detta visar mycken likhet med berättelsen i Njála, kap. 89.

[7]) Utgifven af Vigfússon, Leipzig 1864.

[8]) Utgifven af G. Magnusson och G. Thordarsson i Nordiske Oldskrifter XVI och XXV; Kbhvn 1853 och 1859.

kallas hærulangr och namnet æðikollr tillägges hans farbroder Ásgeirr Auðunar son skökuls (se Vatnsdœla saga [9]) och Ísl. s. I (1843), sid. 158 not 5, m. fl. ställen).

Vända vi oss nu till de höfdingar, som sammansvuro sig mot Oddr (bandamenn), så finna vi, att tre af dem, Styrmir, Þórarinn och Járnskeggi, tillhörde Nordlandet, tre, Hermundr, Gellir och Egill, Västlandet, en, näml. Skeggbroddi, Östlandet och den åttonde, Þorgeirr Halldóruson, troligen Sydlandet.

Styrmir Þorgeirsson [1]) frá Ásgeirsá, hvilken Friðriksson [2]) ej funnit någonstädes omtalad, bevisas af Vigfússon [3]) hafva varit den samme, som i Landnáma 3, 6 (Ísl. s. I, 189) nämnes i Víðdœla-slägten; i Band. Fr. 29^6 anföres hans son Hallr; på motsvarande ställe i vår text (12^{16}) nämnes son Hallsteins frá Ásgeirsá, hvilket troligen är felaktigt; se anmärkningen till detta ställe.

Þórarinn spaki vållar flere svårigheter. I denna redaktion 4^9 säges han vara son af Úspakr Höskuldsson Kollssonar; detta måste vara oriktigt, ty Höskuldr Kollsson, som mycket omtalas i Laxdœla [4]) och Njála, hade ingen son med namnet Úspakr; det skulle väl då hafva varit Ólafr Pá, som menades; men någon son af denne, som hetat Þórarinn, känner man icke. Archivarien Jón Sigurðsson [5]) anser därför [6]), att detta ställe sannolikt är en värdelös interpolation och att den Þórarinn spaki (Langdœlagoði) Þorvaldsson, som omtalas i Landnáma [7]) är samme man som den i vår saga förekommande [8]).

Járnskeggi Einarsson á Þverá í Eyjafirði förekommer i Ljósvetninga saga och i Þórðar saga hreðu sid. 65 [9]). Hans fader var den vise Einarr Eyjólfsson, om hvilken man bland annat har den vackra berättelsen i Saga Ólafs hins helga kap. 134 (Heimskr.). Járnskeggi's son Einarr, som nämnes i vår saga 12^{16} (Band. Fr. 29^5), omtalas äfven i Ísl. s. II (1847), 388 och i Ljósvetninga saga.

---

[9]) I Fornsögur, utgifna af Vigfússon och Möbius, Leipzig 1860.

[1]) Som han kallas i vår text 1^7.

[2]) Se Förordet till Band. Fr., andra sidan.

[3]) Um Tímatal etc. sid. 389 och Um útgáfur etc. sid. 158.

[4]) Hafniæ MDCCCXXVI.

[5]) Då jag, såsom i det följande ofta kommer att ske, anför Jón Sigurðsson som min sagesman för någon uppgift eller nämner hans tanke i någon fråga, syftar jag städse på de enskilda meddelanden, som han under mitt arbetes lopp med utmärkt välvilja gifvit mig.

[6]) Med Vigfússon Um útgáfur etc. 158.

[7]) Ísl. s. I, 186.

[8]) Jfr. äfven Vigf. Um Tímatal, sid. 385 och Ísl. s. II (1847), sid. 314 noten.

[9]) Utgifven af H. Friðriksson i Nordiske Oldskrifter VI, Kbhvn 1848.

Hermundr Illugason hins svarta á Gilsbakka är känd af flere andra sagor, såsom Gunnlaugs saga Ormstungu [1], Heiðarvíga saga [1], Laxdœla, Valla-Ljóts saga [2], Kristnisaga [3]. I Ísl. s. II (1847), sid. 298 not 2 yttras, att Hermundr var något för gammal att kunna vara samtida med Gellir Þorkelsson; Guðbrandr Vigfússon [4] uppgifver, att hans broder Gunnlaugr Ormstunga var född år 983, och att Hermundr varit något äldre, så att han vid tidpunkten för Bandamanna sagas händelser (omkr. år 1055) varit in emot åttio-årig.

Gellir Þorkelsson á Helgafelli (se texten 9[15]) kallas i AM. 132 för Gellir Þorðarson; någon person med detta namn är emellertid icke känd, och Vigfússon [5] uppvisar, att G. Þorkelssons ålder mycket väl passar in med Bandamanna sagas uppgifter. Han är för öfrigt bekant genom Laxdœla och Ól. saga hel. (Heimskr.) samt nämnes äfven af Íslendingabók och Landnáma. Han var farfader till Ari Þorgilsson hinn fróði.

Egill Skúlason á Borg í Borgarfirði var sonson till Þorsteinn Egilsson Skallagrímssonar. Om Egill talar Vigf. i Tímatal sidd. 458 och 491.

Skeggbroddi á Hofi i Vápnafirði kallas i Band. Fr. 20[12] Bjarnason; en Skeggbroddi Bjarnason, "er víða kemr við sögur, ok var hinn mesti afbragðsmaðr um sína daga" nämnes í Þáttr af Þorsteini Stangarhögg [6] sid. 55; samme man förekommer i Landnáma, och äfven i Ölkofra þáttr [7] sid. 35 omtalas Broddi [8] Bjarnason. I Ljósvetninga saga förekommer också en Skeggbroddi. Som tids- och ortuppgifterna öfverensstämma, kan det godt vara en och samme man, som menas i nyssnämnda skrifter; så tyckes äfven Guðbrandr Vigfússon [9] hafva haft för åsigt, men han säger, att Skeggbroddi varit son till Þorkell Geitisson och Jórunn Einarsdóttir [1], en uppgift, för hvilken jag ej funnit något stöd i fornskrifterna.

Till Sydlandet torde väl Þorgeirr Halldóruson höra; han förekommer mig veterligt icke i någon annan saga; i texten (9[16]) uppgifves han vara "ór Laugardal";

---

[1]) I Ísl. s. II (1847).

[2]) Ísl. s. II (1830).

[3]) Biskupasögur. Kphfn 1858.

[4]) Tímatal sidd. 308 och 441.

[5]) Se Tímatal sidd. 454—5 och Um útg. 157—8.

[6]) Utgifven till samman med Vápnfirðinga saga m. fl. af G. Thordarson i Nordiske Oldskrifter V, Kbhvn 1848.

[7]) Intagen i Björn Markússon's ofvannämnda sagosamling.

[8]) Så kallas Skeggbroddi också i Band. Fr. 34[15].

[9]) Tímatal sid. 487.

[1]) Anf. st. och registret till Safn. t. s. Ísl. I.

då detta sammanhålles med orden i 10[6, 7], att han kom öster ifrån till alltinget, och med notisen i 16[12, 13 2]), så blir det sannolikt, att med Laugardalr menas den i Árness þing, icke långt från Geysir, belägna. Jón Sigurðsson anser ej omöjligt, att Þorgeirr varit en afkomling af Ketilbjörn gamli's dotter Þorgerðr och Ásgeirr Úlfsson [3]), också därför, att namnen Geirr och Þorgeirr förekomma i deras slägt [4]).

Dessa äro sagans hufvudpersoner; ett och annat om andra i texten nämnda personer skola vi i anmärkningarna upptaga.

Om sagans ålder och trovärdighet äro åsigterna olika. Guðbrandr Vigfússon [5]) anser, att man bör bedöma sagans ålder af den omständigheten, att i hennes slut [6]) nämnes Snorri Kálfsson á Mel, hvilken är känd af Sturlunga saga och dog år 1173, och att sagan skrifvits i hans sons, Kálfr Snorrason's († 1198) tid. Maurer [7]), som rättar uppgiften om Snorri Kálfsson's dödsår till 1175, anmärker, att denne Snorri Kálfsson hade en sonson af samma namn, hvilken mycket väl kunnat lefva långt in på senare hälften af det trettonde århundradet. Däri, att sagan nämner Snorri Kálfsson, finner han för öfrigt — och vi instämma fullkomligt med honom — intet, som tvingar till det antagande, att denne man då nyligen dött eller ännu lefvat; han blott förutsättes såsom känd af läsaren.

Maurers egen åsigt [8]) är, att Bandamanna saga, så väl som Njála och Ölkofra þáttr, hvilka alla tre, säger han, i flere hänseenden hafva beröringspunkter med hvarandra och visa samma förkärlek för skildrandet af rättstvister, härstamma från 13:de århundradets slut, då man, genom öfverläggningarne om antagandet af lagböckerna Járnsiða (1271—73) och Jónsbók (1280—1281) samt om flere förändringar i den senare, åter kom att rikta sin uppmärksamhet på de gamla lagarna; denna omständighet skulle åt dessa tre sagor gifvit "jene etwas affectiert juristische Richtung". Detta yttrande tyckes mig hafva sin giltighet beträffande Njála (se t. ex. kapp. 142 och följ. därstädes), men i Bandamanna saga behandlas det formelt juridiska mera som bisak (så förekomma i denna redaktion ingenstädes ordagrant anförda rättsformler vid stämningar, vittnens tagande o. d. [9]), och hela intresset fäster sig vid gubben Úfeigs listiga anslag. Än mer, rättegången är så obestämdt

---

[2]) Dock bör anmärkas, att Band. Fr. på motsvarande ställe (38[24]) har Rangárleið.

[3]) Jfr. Ísl. s. I (1843), sid. 314.

[4]) Anf. st.

[5]) Um útgáf. sid. 158.

[6]) I vår text 17[28], i Band. Fr. 43[4].

[7]) Germania XII (1867), sidd. 481—2.

[8]) Anf. st.

[9]) I Band. Fr. blott 19 [22 följ.], där Oddr kungör Úspaks fredlöshet.

och med så ringa noggrannhet framstäld, att Vigfússon [1]) yttrar tvifvel, om den verkligen försiggått på alltinget och ej snarare på vårtinget i häradet. Särskildt anmärker Vigf. [2]) som besynnerligt, att målet ej kommit inför femterätten, då domarena blifvit mutade. Detta är tvifvels utan underligt; möjligen torde dock vid denna tid, då rättegångarna företogos mera af personliga grunder än för att häfda de kränkta lagarnas anseende, och då femterätten (den egentliga domstolen för statsförbrytelser) ännu var en jämförelsevis ung institution, en och annan gång den gamla rättigheten gjort sig gällande att välja förlikning med käranden i stället för att låta lagen afgöra [3]).

Det synes mig således, som vår sagas ålder genom ingen af ofvan anförda omständigheter kan med säkerhet bestämmas. Så vidt jag vet, har man icke häller uppvisat något annat, som kunnat vittna om tiden för hennes författande, om ej ett ställe i Grettla kap. 14 [4]), där hon citeras; så framt icke detta ställe är interpoleradt af en afskrifvare, intygar det naturligtvis, att Bandamanna saga är äldre än Grettla.

Af orden: Engi maðr. hér á landi var jafnauðigr sem Oddr; heldr var hitt sagt, at hann mundi eigi minna fé eiga en þær kirkjur, er auðgastar váru hér á landi, 2^{19-21} [5]), hade jag trott mig kunna sluta till, att sagan ej vore författad så tidigt som i 12:te årh.; men Jón Sigurðsson, hvilken jag tillfrågat härom, har gjort mig uppmärksam på, att redan omkr. år 1100 flere höfdingar nominelt skänkte sina gods till kyrkorna på deras hufvudgårdar med vilkor, att de själfve och deras efterkommande skulle få råda öfver och förvalta dessa kyrkors egendom, i det de antingen själfve läto prestviga sig eller fingo rätt att hålla kaplaner; godset blef (enligt tiondelagen af år 1096) tiondefritt såsom "til guðs þakka lagit". Redan då kunde altså mången kyrka sägas vara så rik som den rikaste enskilda person. I

---

[1]) Tímatal sid. 491. — E. Jessen i sin uppsats "Ueber die Glaubwürdigkeit der Egilssaga und anderer Isländersagas" (Sybels Histor. Zeitschr. XXVIII, sid. 62 not) kallar Bandamanna saga helt kort för "eine novellisirte Processgeschichte".

[2]) Anf. st.

[3]) Mindre noggrant är väl också uttrycket i 3^{6}: þat var þá tízka (Band. Fr. 7^{15} mikill siðr) at taka upp ný goðorð ok kaupa. Strax efter femterättens införande (år 1004) upptogos visserligen flere nya godord (Njála kap. 98), men om ifrågavarande tidpunkt, som är omkring ett halft årh. senare, gäller ej det samma.

[4]) Icke 16, som det uppgifves i P. E. Müllers Sagabibliothek I, 315—16.

[5]) Band. Fr. 6^{3-5} har däremot: Þat er sagt, at engi maðr væri jafnauðigr hèr á Íslandi, sem Oddr; heldr segja menn hitt, at hann hafi eigi átt minna fè, en þrír þeir, er auðgastir váru.

den stora striden mot hierarkien under åren 1270—1300 förlorade emellertid höfdingarne nästan all makt öfver den till kyrkorna skänkta egendomen, hvarför visserligen sagans ofvan anförda ord haft ännu större betydelse, i fall de skrifvits vid denna eller en något senare tidpunkt.

Föreliggande redaktion är sannolikt författad på Västlandet (Breiðafjörðr), den förut utgifna däremot i Nordlandets mellersta eller östra del; detta visa uttrycken 1²: norðr i Miðfirði och 1⁷·⁸: (Styrmir) var mestr höfðingi norðr þar, där Band. Fr. på båda ställena (3¹ och 3¹²) har vestr. (Jón Sigurðsson.)

Det återstår oss nu att säga några ord om handskrifterna. Skinnboken, N:o 2845, 4to i Gamla Kongl. Samlingen å Stora Kongl. Biblioteket i Köpenhamn, är inbunden i tjocka träpermar och består af 70 blad [6]) af ungefär 5³/₄ dec.-tum i längd och 4¹/₄ dec.-tum i bredd. Boken innehåller flere sagor och þættir, alla försedda med öfverskrifter af en senare hand, som Jón Sigurðsson igenkänt såsom Conferentsrådet Jón Erichsens [7]). Dessa titlar hafva följande lydelse:

Bandamanna-Saga.
Norna-gests-Saga.
Orms þáttr Storolfs sonar.
Raudulfs þáttr.
Saga af Hálfi Kongi og reckum hans.
Gaungu-Rolfs-Saga.
Fragmentum Ingvars Sögu.
um Eirik Vidförla.
Heidreks-Saga.

Bandamanna Saga slutar på 13:de bladets första sida; af Heiðreks (Hervarar) saga saknas slutet. Bokens början och slut äro skrifna af samma hand, midten af en annan, som begagnar större och tydligare bokstäfver [8]). Den första handen har

---

[6]) D. v. s. i det tillstånd, hvari hon hitskickades. Att hon likväl innehåller 2 blad till, ser jag af följande anmärkning i ett bref från Jón Sigurðsson, som sedan begagnat membranen på Kongl. bibl.: "Paa to sammenhængende Blade", skrifver han, "henhörende til Göngu-Hrólfs saga, som nu ere stillede sidst, men för have staaet först i Haandskriftet, er i nederste Margen skrevet "Fragmenta Islandica" med en Haand fra 17:de Aarh., som meget ligner Præsten Svein Jónssons til Bard (1647—1687), der ofte nævnes i Ole Worms Skrifter og Breve". — I inledn. till första delen af Fornaldar Sögur (Kphfn 1829) sid. XX säges också, att Norna-Gests þáttr börjar på membranens 15:de blad; nu börjar den på 13:de bladet.

[7]) Kongl. Bibliotekarie, † 1788.

[8]) Äfven stafsättet i det af den andra handen skrifna tyckes vara något afvikande. Så t. ex. förekommer (i början af Hálfs saga) hraıka, þıa, under det den första handen brukar

emellertid skrifvit så väl hela Bandamanna saga som Heiðreks saga, hvilken sistnämnda professor Bugge nyligen utgifvit efter denna skinnbok [9]).

Skriften i Regius är i allmänhet tydlig och, ehuru pergamentet mycket mörknat, ganska läslig; svårast äro, utom nötta eller svartnade ställen, sådana, där det på andra sidan skrifna synes genom bladet; på dylika ställen har jag möjligen någon gång misstagit mig om tecknen öfver raden.

Hvad åldern beträffar, så anser Jón Sigurðsson boken vara skrifven under de första åren af femtonde århundradet.

Stafsättet är ganska vårdslöst och visar ett beständigt vacklande mellan äldre och nyare bruk; då det ej har mycken vigt i paläografiskt hänseende, kan här ej blifva fråga om en vidlyftigare öfversigt däraf [1]), i synnerhet som det redan är kändt af allmänheten genom Bugges ofvannämnda texttrogna upplaga af Hervarar (Heiðreks) saga. Nödvändigt är däremot att redogöra för det sätt, hvarpå jag återgifvit texten; dess utom vill jag påpeka några mindre vanliga egendomligheter.

Då jag beredt mig att för läsaren i tryck framlägga Regii text, har det varit min sträfvan att, för så vidt ej typografiska svårigheter lade hinder i vägen, lemna en trogen bild af originalet, en bild, som behölle så många som möjligt af originalets så väl väsentliga som oväsentliga drag, både dess förtjänster och dess fel, och som med alt detta vore för flertalet af läsare mera begriplig än den åldriga handskriften själf. Jag har därför bokstaf för bokstaf följt membranen och iaktta-

---

ꝛa nästan blott som särskildt ord (prepos., verb el. subst.); vidare ſinn och einnʳ (= einn*ar*), hvaremot första handen undviker nn; o ſamþyki och fyr*er*, i hvilka ord första handen begagnar i, o. s. v. Jag får dock bekänna, att jag ej haft tid att närmare pröfva detta förhållande, hvilket också ligger utom området för mitt arbete.

[9]) I "Det Norske Oldskriftselskabs Samlinger, XVII. Tredje Hefte, Christiania 1873", sidd. 299—349. I den ännu icke utkomna inledningen till detta band har Bugge utlofvat äfven en redogörelse för handskrifterna.

[1]) Följande exempel kunna vara tillräckliga: got 4^{19} (gott 5^{31}), brat 9^{12} (b*ra*tt 3^{7}), kuat 7^{17}, kan 4^{12}, fuſ 12^{26}; brodr 7^{31}; leta 16^{33}, reta 4^{36}, falit 4^{21}, kuna 11^{18}, ſanazt 7^{21}, þiki 7^{20} (þicki 5^{17}); att 2^{4} (at 8^{5}), utt 5^{28} (ut 11^{35}), i mott 9^{33}, luck 15^{30}; b*ur*tt 5^{7} (burt 6^{27}), h*ar*tt 2^{35}, karll 10^{29}, iafɴ 14^{14}, iaf*n*nadar 15^{35}; gettid 7^{23}, recka 17^{4}; uællt 9^{8}, ſeɴt 6^{29}, uaɴr 16^{9}. — horbizt 8^{10}, h*or*fuizt 8^{8} (horfer 5^{17}); uerda 7^{15} (v*er*dr 15^{3}); vnder 7^{2}, vpp 15^{5}; ad 4^{36}, nockud 3^{11}, malid 7^{10} (malít 7^{19}), hafid 11^{1} (hafít 6^{14}); helgut 4^{30}. — fyſt 7^{35}, ueſta 8^{25} (uerſta 16^{1}); fianſkap 6^{11} (fiand ſkapr 16^{16}); alugat 5^{1} (alhugi 14^{27}). — aller 10^{7} (allír 10^{8}); þ*es*so 6^{34} (þ*es*su 9^{23}), o uirdíng 11^{8} (u u*ir*díng 8^{4}); eígill 9^{15} (Egill 10^{19}); reíti 5^{3} (reta 4^{36}, leídrett*er* 8^{8}), þier 7^{35} (þer 16^{1}, þér 12^{29}); nęſter 2^{18} (næſta 8^{10}); braᷓgd 12^{33} (braugd 9^{8}, brǫ́gd 2^{32}), uǒlluna 14^{7} (uaullu 14^{6}, uollu 14^{8}); fǒr 9^{5}; nǒt 9^{4} (nottíɴ 9^{3}). — fet 8^{6} (feít 8^{7}). — ſuo na 8^{23}; ahag 4^{12}, o. s. v.

git äfven de växlingar i skrifsättet, som synts mig i och för sig själfva utan betydelse. Så t. ex. har jag öfver alt noga följt Regius i bruket af ſ och s, alltid, då jag kunnat se tecknet, skrifvit ő [2]), städse skilt mellan y och ẏ (jfr. Gísl. Frump. [3]) sid. 41), æ och ǽ, a [4]) och á́, stora och små begynnelsebokstäfver [5]), delning och sammanskrifning af sammansatta ord, m. m.

Inskränkningarna i denna öfverensstämmelse mellan den trykta texten och membranen bero, som jag nyss antydt, dels på typografiska hinder dels på mitt bemödande att göra texten begripligare; de äro hufvudsakligen följande:

1) att jag upplöst alla förkortningar och betecknat dem med kursiv stil.
2) att bokstäfver, som i membranen äro sammanskrifna, blifvit åtskilda, så att texten har aɴ, af, pp (undantag: a, á́, æ, ǽ och a).
3) att f och v, som i handskriften städse hafva den angelsachsiska formen, återgifvits med vanligt f och v.
4) att det egendomliga tecken för r, som regelbundet förekommer efter o, d och g, ersatts af vanligt r.
5) att ı blifvit i; detta har skett endast af typografiska skäl och mot min önskan; ty uti í har strecket, hvilket jag, så ofta det i membranen kunnat skönjas, återgifvit, ingen annan betydelse än pricken, som vi begagna, nämligen att skilja ı från delar af åtskilliga andra bokstäfver (Jfr. Frump. sid. 40).
6) att jag ej gjort afseende på den skillnad, som membranen gör mellan i och j, utan öfver alt skrifvit i; detta har berott på ett förbiseende å min sida, hvarmed jag ej kom under fund, förr än arbetet var så långt framskridet, att saken icke kunde afhjälpas. Jag vill därför här anmärka, att skillnaden tykts mig vara blott och bart grafisk, ty Regius använder j (med eller utan streck) så väl för att beteckna vokalen i (í), t. ex. j (preposition) och jɴ, som konsonanten j, t. ex. ja, jarɴſkeggi.

Hvad särskildt förkortningarnas upplösande angår, så har jag därvid sökt hålla i sigte både betydelsen, som handskriftens bruk gifver åt tecknet, och — då många

---

[2]) Bugge (anf. text) underlåter stundom detta; så borde det på 299[12] stå fǫrn, 310[6] fǫrk, 314[4] fǫrrædi, 314[11] uǫgi, 320[6] hǫnd, 320[22] ǫr, o. s. v. 325[15] skrifver han ór i stället för ǫr.

[3]) Um frumparta Íslenzkrar túngu i fornöld eptir Konráð Gíslason; Kphfn 1846.

[4]) Detta motsvarar (liksom á́) alltid á, utom i ɱlþingif 10[3].

[5]) Vid O (o), som mycket växlar i storlek, har det stundom varit svårt att strängt genomföra denna åtskillnad.

tecken kunna tydas på mer än ett sätt — formen, som hennes ortografi fordrar. I några fall, som jag här nedanför skall anföra, har den senare synpunkten mest bestämt mitt förfaringssätt.

I ändelser har jag skrifvit *-er*, icke *-ir*, ty i sagan använder Regius -er mycket oftare än -ir (på ungefär sex gånger så många ställen).

Jag skrifver *fírer*, ej *fyrer*, ty i 8^{33} förekommer fir*er*.

Likaså har jag användt formerna *mælti*, *mælt*, emedan mælt förekommer utskrifvet i 8^{26} och 15^{26} [6]).

Stafningen *uær* (normaliseradt: vér) stöder jag på uær i 2^{31}, 9^{7} och 14^{3}. Med dualformen (normal.: vit) hade det sig svårare, ty denna förekommer i sagan endast under beteckningen u'; då emellertid den af samma hand skrifna Heiðreks saga på två ställen (i Bugges upplaga motsvarade af 303^{14} och 330^{6}) har uid utskrifvet, har jag användt detta stafsätt. Anmärkas bör dock, att þit förekommer i vår saga 4^{15} och 13^{22}.

O*ddz* i st. f. O*dds* skrifver jag på grund af den fulla formen i 13^{27}.

Beteckningen ſ' eller ·ſ· har jag alltid (naturligtvis med undantag af de ställen, där den måste betyda ſ*on*, ſ*yner* o. d.) upplöst med ſ*eger*, ehuru den äfven kan betyda ſ*agdi*, ſ*uarar* eller ſ*uaradi* (se Frumparta sid. 91 anm. 67); ſagdi förekommer näml. ofta utskrifvet och ſuarar förkortas flerstädes till ſu^{r} eller något dylikt. På två ställen (4^{22} och 8^{17}) har likväl sammanhanget tvungit mig att göra undantag.

Tecknet ᷑ angifves i inledn. till Ísl. s. II (1847), sidd. V, XVI och XLVIII, på tal om handskrifter från ungefär samma tid som denna, motsvara *ur;* jag har dock upplöst det än med *ur* än med *r*, alt efter som den normaliserade rättstafningen fordrar ettdera; mitt skäl därför är, att ur i st. f. r i sagan ytterst sällan förekommer (näml. blott i ellztur 15^{31} och þ*ing*hei*m*ur 16^{8} samt i uet*ur* 3^{9} (hdskr.: uet᷑) och uet*ur*ɪɴ 6^{19} (hdskr.: uet᷑ɪɴ), hvaremot man snart sagdt på hvar rad möter sådana former som Oddr, ſekr, ædigr, ydr, nordr, helldr, uetr, ke*m*r, där Nyisländskan har -ur. Härmed vare nu hur som hälst, som säkert torde dock få anses, att -ur i uttalet varit föga skildt från -r finale efter annan konsonant, hvarvid r, om det skolat behålla sin natur af konsonant (och ej blifva vokal, som det är i Sanskrit) nödvändigt måst föregås af ett vokalljud, hvilket väl varit kort och grumligt och just därför liknat u (ungefär motsvarande Svenskans korta ö). För denna ringa skillnad i uttalet talar också den omständigheten, att Regius i st. f.

---

[6]) Bugge (anf. text) skrifver mællti, mællt.

den normaliserade rättstafningens -ur någon gång har -r ensamt, t. ex. fodr 1[14], faudr 9[25], heimtr 5[9], brodr 7[35], ockr 15[13] och i Heiðreks saga (Bugge 301[34]) sogr (jfr. för öfrigt Frumparta sidd. 70—72).

Några få egenheter i Regii skrifsätt torde vara värda att särskildt betraktas. En sådan är den, att u (v) stundom utelemnas framför au (ꜹ), t. ex. i ſaulu 4[16], ſꜹlu 17[19] (däremot ſuꜹlu 5[7]) och tau 5[9] (däremot tuau 8[27]); i sin upplaga af Hervarar (Heiðreks) saga 316[30] anmärker Bugge om Regii läsart hꜹſu, att detta utstötande af v är "efter senere Udtale"; Jón Sigurðsson vill dock ej erkänna, att detta utstötande eger rum, om icke vid hastigt och vårdslöst uttal. — På två ställen, 12[6] hafdíngia och 17[21] huotad, kan man — så framt ej båda skola anses som skriffel — spåra norskt inflytande däri, att u-omljudet uteblifvit (jfr. inledn. till Vigfússons uppl. af Eyrbyggja sid. XXXVII och Frump. sidd. 20, 21, äfvensom Cleasby-Vigf:s Dict. [7]) sid. 307 under höfuð). — Ett par andra skrifsätt, näml. 1[24] hlautr (se C.-V. Dict. 273 hlutr) och 11[29] ek fæg (jfr. Frump. sidd. 228—232), hvilka vid första påseende visa en ganska fornartad prägel, torde väl bero endast på skriffel. — Åtskilliga andra, mera enstaka förekommande, ortografiska egenheter förbehålla vi oss att i anmärkningarna omnämna.

Utom skinnboken har jag begagnat två utaf Ásgeirr Jónsson af henne tagna afskrifter, N:o 140, fol. [8]) (hvilken jag här för korthetens skull kallat α) och N:o 493, 4:to (här kallad β) i Arne-Magnæanska samlingen. Jag har jämfört dem bägge med membranen och med hvarandra och därvid funnit, att β icke är afskrift af Regius själf utan af α [9]), oaktadt den på insidan af sin första perm har en lapp, hvarpå Árni Magnússon skrifvit: "Þeſſe Bandamanna Saga er ritud epter

---

[7]) An Icelandic-English Dictionary by R. Cleasby, enlarged and completed by Guðbrandr Vigfússon. Oxford 1869—74. Då vi i det följande citera detta lexikon, begagna vi förkortningen C.-V. Dict.

[8]) Denna, som äfven innehåller Flóamanna saga, har på det första rena bladet en lapp fastklistrad, hvarpå står följande anteckning af Árni Magnússon's hand: "Fra Sal. Aſſeſſor Thormod Torveſens Enke 1720".

[9]) Detta ådagalägges tydligt därigenom, att alla afvikelser från Regius, som finnas i α, återkomma i β (de enda undantagen — på de ställen, som motsvara textens 4[3], där α utelemnar um framför hauſtid, 10[1], där hafer är uteglömt i α, och 8[21], där α har: hvat ſpiollum er [Regius och β: uar] þat er meira var [Regius och β: er] vert, — torde bero, de bägge första på lätt gjorda rättelser, det sista på en ny afvikelse, som tillfälligtvis sammanträffat med membranens läsart), hvarjämte β har ganska många nya olikheter med Regius. Då α, vid textens 4[29], uteglömt orden ok byr ſig, sätter β i stället några punkter för att utmärka, att något fattas; detta kunde omöjligen hafva skett, om skrifvaren haft Regius själf framför sig.

membranâ, fem geymd er in Bibliothecâ Regiâ Hafniæ"; dess utom har på den sida, där texten börjar, en senare hand skrifvit: "Cod. Regius 2845. 4:to". — Så ofta dessa båda pappershandskrifters afvikelser äro af något intresse, skall jag i anmärkningarna anföra dem. — Dessa bägge handskrifter äro, så vidt jag kunnat finna, de enda, som öfverensstämma med Regii text. N:o 6 å Kongl. bibl. i Stockholm, den jag varit i tillfälle att se, härstammar från Cod. AM. 132, hvilket äfven (enligt Arfwidssons uppgift [1])) skall vara fallet med de andra på samma bibl. förvarade afskrifterna af sagan. En på Kongl. bibl. i Köpenhamn [2]) i manuskript förvarad upplaga af sagan (skrifven år 1788 och innehållande text, latinsk öfversättning, variæ lectiones och ordlista) sluter sig äfven till den vidlyftigare redaktionen.

Bifogade faksimile, en foto-litografisk afbildning af sidan 3a (som är en af de tydligaste) i Regius, är utfördt af Hrr Budtz Müller & C:o i Köpenhamn; det återgifver med fullkomlig noggrannhet skriftdragen, men papperets färg är mycket ljusare än pergamentet i membranen, hvilket är mörkbrunt.

Till slut får jag utbedja mig läsarens benägna öfverseende med min skrifts många brister. Den tid, jag haft till att utföra arbetet, har varit ytterst knapt tillmätt och har hufvudsakligen användts på bemödandet att säkert läsa och noga återgifva membranens text, hvars kritiska och exegetiska behandling däremot måst träda i bakgrunden; särskildt inser jag väl, att ofvanstående inledning så väl till innehåll som framställning företer många ojämnheter, af hvilka åtminstone en del genom ett långvarigare och sorgfälligare arbete kunnat undvikas. Att det dock varit mig möjligt att åstadkomma något, därför har jag i väsentlig mån att tacka först och främst Archivarien Jón Sigurdsson, som med oförtröttad välvilja meddelat mig en mängd värdefulla upplysningar och genomsett korrekturet till texten, därnäst Öfverbibliotekarien vid Stora Kongl. bibl. i Köpenhamn, Justitsrådet C. Bruun, Öfverbibliotekarien vid Köpenhamns univ. bibl., Professor P. G. Thorsen, och Bibliotekarien vid härvarande univ. bibl., Dr. E. Berling, genom hvilkas godhetsfulla bistånd jag fått låna hand-

---

[1]) Se Förteckning öfver Kongl. Bibliothekets i Stockholm isländska handskrifter; af A. J. Arfwidsson. Stockholm 1848.

[2]) N:o 1166, fol. i Ny Kongl. Samling.

skrifterna hit till Lund, vidare mina lärare, Professor Th. Wisén och Adjunkt K. Söderwall, af hvilkas vänliga råd och hjälp jag haft stor nytta, och slutligen de gode kamrater, som troget bistått mig dels vid kollationeringen af handskrifterna dels vid korrekturläsningen; — till dessa alla beder jag att härmed få betyga min hjärtliga tacksamhet.

Bandamanna-Saga.

Ofeigr h*et* m*adr* h*ann* bio nordr i midf*ir*di a reyckium h*ann* u*ar* ſkida ſon e*nn* 1 a moder h*ans* h*et* gunlaug dott*er* ofeigſ ór ſkordu*m* ofe*igr* u*ar* kuongadr m*adr* þorg*er*dr h*et* kona h*ans* *ok* u*ar* vala d*otter* hu*n* u*ar* ǽtt ſtor kona *ok* ſka*r*ungr m*ic*ill ofe*igr* u*ar* ſpekingr m*ic*ill *ok* Rada g*er*da m*adr* ecki u*ar* h*onum* ſiar hagr ſin hágr atti le[nd*ur*] miklar En mina lauſa fe h*ann* ſp*ar*di u*id* a*n*gan m*ann* mat h*ann* u*ar* þi*n*gm*adr* ſtyrmiſ f*ra* aſgeirſ á þ*or*geirſ ſ*onar* er þa u*ar* meſt*r* ha*r*ſþ*ing*i nordr þ*ar* Ofe*igr* [atti] ſon u*id* konu ſine *er* oddr h*et* h*ann* u*ar* uǽn ſynu*m* *ok* vel m*ann*adr ecki [hafdi h*ann*] aſt m*ic*la af fedr ſinu*m* ecki uan h*ann* *ok* he*ima* ne*ma* þ*at* *er* h*ann* uilldi [vali h*et*] m*adr* *er* þ*ar* u*ar* upp fǽdr h*ann* u*ar* vǽn m*adr* *ok* uinſǽll Suo ſ*er*r nu fra*m* [u*m* hr*id*] þ*ar* t*il* *er* oddr u*ar* xii uet*ra* ofe*igr* fad*er* ha*n*ſ u*ar* falatr u*id* h*ann* *ok* unn*e* h*onum* lit*it* a þa leid *er* f*ra* odd*i* ſagt at e*igi* u*æ*ri ſa m*adr* nórdr þ*ar* er betr u*æ*ri m*ann*adr Þ*at* u*ar* ein dag at Odd*r* ke*m*r at mali u*id* fodr ſin· *ok* bidr h*ann* legia f*ra*m fe m*ed* si*er* *ok* [uill] h*ann* i b*ur*tt *ok* er a þa leid ſ*eger* Odd*r* at þu leg*r* t*il* min aunga ſǽ*m*d enda ein ek ydru Radi *eigi* nytſamligr ofe*igr* ſu*arar* *ok* *quez* ecki m*un*du m*ic*la t*il* laugu ueita h*onum* af þ*ui* er h*ann* hafdi t*il* unnet *ok* þ*ui* nǽſt mundi h*ann* uita hue m*ic*ill fullt*in*gr h*onu*m *er* at þ*ui* Odd*r* ſagdi at ecki mætti h*ann* u*id*· þ*at* ſtydiazt *ok* ſkildu at þui Anna*n* d*ag* ept*er* ſ*er*r o*ddr* *ok* tekr uad af þili *ok* a*l*l ueiþ*ar* fǽri *ok* xii alnar vadmalſ *ok* ge*n*gr i b*ur*tt *ok* q*uedr* a*n*g*an* m*ann* *ok* ſ*er*r utt á uaz neſ *ok* rázt i ſueit m*ed* þ*eim* mo*nnum* *er* uo*ru* i ueri *ok* hef*er* af þ*eim* hagrǽdi þa*r* ſ*em* h*ann* þyrſti at lani *eda* leigu En allz þ*eir* uiſſu ætt ha*n*ſ goda *ok* h*ann* ſialfan uinſælan þa hǽttu þ*eir* t*il* at eiga at || h*onum* *ok* ka*u*p*er* h*ann* nu allt i ſkulld *ok* 1 b *er* m*ed* þ*eim* þau miſari *ok* *er* ſagt at þ*eir*a hlaut*r* u*ar* beſtr *er* i fangi u*oru* m*ed* h*onum* h*ann* u*ar* þ*ar* iii uet*r* *ok* iii ſum*ur* *ok* u*ar* þa ſuo kom*it* at h*ann* hafdi apt*r* goldit allt *ok* hafdi þo goda*n* kaupeyri *ok* alld*ri* uit*iar* h*ann* fodr ſi*n*ſ *ok* *suo* læt*r* þ*ar* huor ſe*m* ecki *eigi* ſkyllt u*id* ana*n* Odd*r* u*ar* vinſæll af ſin*um* felaug*um* þ*ar* ke*m*r en at h*ann* rázt t*il* flutni*n*ga nordr til ſt*r*anda *ok* á i feriu *ok* flyt*r*

farma nord*an* vidu *ok* huali *ok* fiſka aflazt nu miok feit ge*n*gr nu s*uo* u*m* hr*i*d þangad ko*m* h*ann* áá neſit xii u*etra* gamal EN nu u*ar* h*ann* xu uet*ra* grædizt nu s*uo* ſkiot feit at h*ann* áá eiN fer*i*una *ok* helldr nu milli mid fiard*ar* *ok* ſtr*a*nda hu*er*t ſum*ar* Ok nu leidiz ho*nu*m þesſi att hauſu Nu kaup*er* h*ann* si*er* ſkreid *ok* f*err* at*an* *ok* tokz vel t*il* *ok* u*er*dr gott t*il* fi*ar* *ok* s*uo* t*il* m*ann* heilla þes*s*a idu hef*er* h*ann* nu *firer* ſtafni nock*ura* hr*i*d *ok* s*uo* kemr h*ans* radi at h*ann* æ ei*n* knoriN *ok* meſt*an* hluta áá hafn*arinar* er h*ann* nu i kæpf*er*du*m* *ok* ger*i*zt stôraudigr m*adr* *ok* agǽtr *ok* er h*ann* optazt a h*e*ndi tignu*m* mo*nnu*m *ok* vel u*i*rdr ut*an* l*an*dz *ok* s*uo* ke*m*r at h*ann* áá tau knoru i kaupf*er*du*m* Ok ſuo er ſagt at ei*n*gi u*ar* iafu audigr m*adr* i kaupf*er*du*m* þ*ann* tima ſe*m* *Oddr* h*ann* u*ar* *ok* far fæli en adr*er* m*enn* alld*ri* ko*m* h*ann* nord*ar* EN i eyiafiord *ok* alld*ri* veſt*ar* EN i huit áá EN optaz i hr*u*ta f*iord* Nu *er* þ*at* eitt ſiN at h*ann* ke*m*r i hr*u*ta f*iord* *ok* ætlar at u*er*a hi*er* u*m* uetr*e*n þa u*ar* h*ann* bediN af uinu*m* ſinu*m* at ſtadfeſtaz hi*er* *ok* g*er*di h*ann* þ*at* at bǽn þeira *ok* nu kauper h*ann* l*an*d a mel i mid f*ir*di *ok* efler þar bu áá *ok* gerizt br*a*tt rauſn*ar* m*adr* mikill i buinu *ok* er s*uo* ſ*agt* at e*igi* þotti u*m* þetta mina uert en u*m* f*ar*ar h*an*ſ Ei*n*gi m*adr* u*ar* iafn rikr *firer* nordan l*an*d ſe*m* *Oddr* h*ann* u*ar* bet*ri* af ſe en fleſter m*enn* adrer *ok* godr or lauſna u*i*d alla þa er ho*nu*m **2 a** u*oru* nęſter EN ofeigi giordi h*ann* || alld*ri* ôr lauſn*er* ne hagrǽdi *ok* let ſe*m* h*ann* ſæi h*ann* e*igi* *Oddr* ſetr nu upp ſkip ſitt i hr*u*taf*ir*d*i* Ei*n*gi m*adr* hi*er* a l*an*di u*ar* iafn audigr ſe*m* *Oddr* helldr u*ar* hitt ſagt at h*ann* mu*n*di e*igi* mina fe eiga en þǽr kir*k*iur *er* audgazt*ar* u*oru* hi*er* a l*an*di I ôllu lagi u*ar* hans fe mik*it* gull *ok* ſilf*r* *ok* ga*n*ganda fe *ok* iard*er* vali frænd*i* O*ddz* u*ar* m*e*d h*onum* hu*ort* *er* h*ann* u*ar* hi*er* a l*an*di e*da* ut*an* le*n*diſ

MAdr *er* nef*n*dr glu*m*r h*ann* bio nordr áá ſkr*i*dinſ e*nni* þ*at* *er* milli bit*ru* *ok* kolla f*iardar* *kon*a h*ans* h*et* þordiſ dott*er* aſm*und*ar ædi kollz ſyſt*er* getiſ en oſpakr h*et* ſ*on* þeira h*ann* u*ar* mikill m*adr* uexti *ok* auſlugr o eird*ar* m*adr* m*i*cill *ok* hafdiz br*att* i flutni*n*gu*m* Eitt ſum*ar* ko*m* h*ann* i mid fiord *ok* felldi fang ſitt u*m* hauſtid er a leid eiN dag ridr oſpak*r* up*p* a mel *ok* hitt*er* *Odd* þei*r* kuodduzt *ok* ſp*ur*duzt tidinda oſ*pakr* m*æ*l*ti* áá þa leid er oddr ſ*eger* h*ann* at god fret f*err* af ydr *ok* e*r*ud þi*er* miok loſad*er* af mo*nnu*m *ok* þickiaz þei*r* aller uel kom*n*er er m*ed* ydr *er*u nu uitu u*ær* at oſl mu*n* áá þa leid gefaz nu uilldu uær hing*at* radaz und*er* ydra h*o*nd *Oddr* ſ*eger* ecki ertu miok lofadr ne uinſæll *ok* þick*er* þu hafa brogd under oſ*pakr* ſ*eger* haf u*id* raun þ*in*a EN e*igi* r sagn*er* an*ar*a *ok* beidi ek þik ecki forlagſ *ok* uil eg bua hia *ok* vita þa hue þ*er* gezt at *Oddr* ſ*eger* micler *er*u þi*er* frendr bordi Nu *er* þu ſkor*ar* þetta ſuo h*ar*tt þa u*er*tu hi*er* uet*r* langt oſ*pakr* tekr þ*at*

med þauck*um* h*ann* fór nu þang*at* u*m* hauſtid h*ann* gerdíz O*ddi* he*n*di langr *ok* holr ſyſlu *ok* uínr m*adr* *ok* lik*ar* *oddi* uel t*il* ha*n*s Nu lida þa*r* miſ*ere* *ok* *er* uor*ar* bydr O*ddr* ho*nu*m þ*ar* at u*er*a *ok* þicker bet*r* h*ann* uill þ*at* *ok* ſyſlar u*m* buít ſama Buít ſtendr m*ed* m*ic*lu*m* bloma *ok* þick*er* eínſkiſ íſl*e*ndz manz rad u*er*a bet*ra* en oddz Eɪɴ hlutr þicker mo*nn*u*m* a ſkorta u*m* u*ir*díng ha*n*s er h*ann* u*ar* godordz lauſ þ*at* u*ar* þa tízka at taka up*p* ny god ord *ok* kaupa h*ann* giorer *ok* ſuo ok ſamnaz ho*nu*m b*r*att þi*n*g u*id* þ*at* þui at aller uoru t*il* ha*n*s fuſer Nu *er* kyrt u*m* hrid O*ddi* hugn*ar* uel t*il* oſp*aks* h*ann* *er* *ok* bæ || dí. hagu*ir*kr *ok* m*ic*il u*ir*kr 2 b *ok* þ*ar*ſr buínu lidr af an*n*ar uet*ur* *ok* hugn*ar* *oddi* nu bet*r* en hín fyra·þ*eim* mu*n* ſe*m* h*ann* anadizt fleíra A hauſtu*m* heimt*er* h*ann* fe af tialli *ok* urdu god*ar* hei*m*-turn*ar* O*ddr* u*ar* ſeſælli hu*er*iu*m* m*anni* oſp*akr* attí *ok* nockud fe *ok* u*ar* h*ann* *ok* hugall at þ*ui* at miſſa enſkiſ ſaud*ar* lidr nu uet*r*ín *ok* *er* uor*ar* ſagdí ódd*r* uínu*m* ſínu*m* at h*ann* ætlar ut*an* at f*ara* u*m* ſum*ar*ít *ok* ſ*eger* at vali f*r*endi ha*n*s ſk*al* taka u*id* buí valí ſu*arar* þ*at* *er* of rad þott nu flytíz uel f*r*am *er* þu ert ſialſr u*id* frendi *ok* uil ek f*ara* m*ed* þier O*ddr* ſpýr nu at oſp*ak* *ok* bidr h*ann* t*aka* u*id* buínu oſp*akr* ſ*eger* eckí heſí ek uit t*il* þ*ess* at u*er*a f*irer* ſliku*m* ſtor eignu*m* oddr ſæker nu ept*er* ᴇɴ oſp*akr* fer und*an* *ok* þ*ar* ke*m*r at h*ann* uikr t*il* rada oddz en O*ddr* heítr ho*nu*m ſíɴɪ aſia *ok* t*r*auſtí o*ddr* bidr h*ann* f*ara* m*ed* ſína eígn ſe*m* h*ann* yrdí meſt*r* m*adr* af *ok* uínſælaſtr *ok* kuezt reynt h*afa* at h*ann* uilldi *ok* kyne beſt h*an*s fe at u*ar*dueíta oſp*akr* ku*ad* ſ*uo* u*er*a ſkylldu luka þ*ei*r nu talí ſínu *oddr* byr nu ſ*er*d ſ*ina* *ok* ſkíp *ok* lætr f*æ*ra t*il* uoru *er* gnog u*ar* t*il* þetta f*r*ettíz b*r*att *ok* u*ar* tid rätt u*m* *eigi* þurſtí O*ddr* lang*an* buni*n*g valí ferr m*ed* ho*nu*m *ok* *er* O*ddr* u*ar* buíɴ leida m*enn* h*ann* t*il* ſkípſ *ok* leiddí oſp*akr* h*ann* i leíng*ra* lagí þ*ui*at h*ann* attí m*ar*t at tala u*id* O*dd* *ok* *er* þ*ei*r attu ſkamt t*il* ſkípſ þa m*æ*lti O*ddr* Nu *er* eíɴ hlutr ſa *er* oſkípadr *er* huat *er* þ*at* ſ*eger* oſp*akr* ecki *er* ſed f*irer* godordi mínu vil eg at þu tak*er* u*id* oſp*akr* ſ*eger* ä þeſſu *er* eíngi gegni*n*g *ok* em ek *eigi* t*il* þeſſa f*æ*rr *ok* heſi ek þo meíra a he*n*dr tekizt en ek mega uel ualda er þ*ar* eingí m*adr* iaſn uel t*il* fallíɴ ſem fad*er* þíɴ ſkila m*adr* ᴇɴ meſtí *ok* fór uit*ri* O*ddr* quez *eigi* ho*nu*m mun*du* i he*n*dr ſelia *ok* vil ek at þu tak*er* u*id* oſp*akr* ferr und*an* oddr ſ*eger* nu ä reídí ſína ef h*ann* tekr *eigi* u*id* godordínu *ok* ſ*uo* u*ar* Fer oddr nu ut*an* *ok* greidiz uel ha*n*s ferd ſer oſp*akr* nu hei*m* tid rætt u*ar* u*m* þ*et*ta þicker O*ddr* mik*it* uald þeſſu*m* m*anni* i he*n*dr haſa ſeíngít oſp*akr* ridr t*il* þi*n*gſ u*m* ſu-m*ar*ít *ok* tekzt ho*nu*m lidm*ann*liga || t*il* þ*ess* leyſti þ*at* allt uel af he*n*di *er* h*ann* 3 a ſkyllda laug t*il* Ok ridr af þingi u*id* ſæmd nockura h*ann* hellt kappſaml*ig*a þi*n*g-m*enn* ſína *ok* let eckí mal þ*ei*ra f*irer* bórd bera h*ann* u*ar* godr u*id* alla nabua ſína Eckí þick*er* nu m*ed* mín*ne* ſæ*m*d buit *en* adr enda ſkortí *eigi* u*m* ſyſlu *ok* for

radit *fram* rikuliga lidr nu a ſum*ar*it *ok* helg*ar* h*ann* leid*er* *ok* kan *þat* uel *ok* er
hauſt*ar* fer h*ann* a̋a fiall *ok* urdu heimt*ur* godar *ok* miſ*er* h*ann* einſkiſ ſau*þar*
hu*or*ki *fir*er ſina ho*n*d ne oddz Suo ber t*il* u*m* hauſtid at oſp*akr* kemr nordr i
uidi dal t*il* konu *þei*rar er ſuala h*et* h*ann* u*ar* *þar* i godu*m* bei*na* h*on* u*ar* uæ̋n
kona *ok* ung h*on* bidr h*ann* at ſia u*m* rad ſitt *med* h*enn*i hefi ek *þat* ſp*ur*t at þu
ſiert bu m*adr* m*ic*ill hann ger*ir* *suo* *þat* *er* ſagt at hu*or*utuegia felz uel i ſkap
aɴ*at* *ok* leit hu*or*t *þei*ra blidl*ig*a t*il* anarſ *ok* talaz u*id* *þar* t*il* *er* h*ann* fret*er* hu*er*r
*fir*er koſti h*enn*ar ſ*ku*li rada h*on* *ſeger* aung*an* m*ann* a̋a ek ſkyld*ar*a eɴ þorariɴ
laxdæ̋la goda hi*n*ſ ſpaka h*ann* u*ar* ſon oſp*aks* haſkaulſ ſ*on*ar kolſ ſ*on*ar eɴ mod*er*
h*a*ns u*ar* þ*or*gerdr dott*er* eigilſ ſkalla g*ri*mſ ſ*on*ar kueldulſſ ſ*on*ar ſi*þan* for h*ann*
ok hitti þor*ar*iɴ *ok* u*ar* *þar* uel u*id* h*onum* tek*it* h*ann* hef*er* uppi mal ſitt u*id*
þor*ar*iɴ þor*ar*iɴ *ſeger* ecki kan ek at g*ir*naz mægiſ þiɴſ e*ru* m*ar*gar u*m* ræ̋d*ur* ahag
þinu*m* *ok* *er* *þat* ecki mitt rad ſe ek *ok* at ecki ma i tueim ho*n*du*m* hafa u*id* þig
u*er*dr an*n*at hu*or*t at *taka* u*m*bod h*enn*ar *ok* lata h*an*a *far*a hing*at* *eda* hitt ella
at þit mu*n*nud g*er*a ſe*m* yckr lik*ar* Nu uil ek m*er* aungu af ſkipta *ok* kalla eg
þat mitt rad oſp*akr* ferr nu i b*ur*tt *ok* hitt*er* ſaulu *ok* *ſeger* h*enn*i *suo* bu*it* *ok*
g*er*a þau nu rad ſiɴ *ok* faſtn*ar* h*on* ſig ſialf h*onu*m Si*þan* u*ar* giort brudlaup *þei*ra
ok ſerr h*on* hei*m* a̋a mel *ok* æ h*on* þar hia Nu lidr uet*r*iɴ *ok* er uor*ar* kemr O*ddr*
utt i hruta *fiord* ho*nu*m hafdi uel *far*izt *ok* ordit got t*il* ſiar h*ann* kom hei*m* *ok*
litr y*fer* eign*er* ſin*ar* *ok* þotti uel u*ar*dueizt hafa *ok* u*ar* allkatr *ok* lidr nu æ ſu-
m*ar*it *þat* u*ar* eitt ſiɴ at O*ddr* mæl*ti* at uel m*un*di ſalit at h*ann* ſelldi h*onum*
godord ſitt oſp*akr* *ſuarar* ia ſeger h*ann* *þar* er ſa hlutr er ek em fuſ lauſt at lata
3 b *ok* u*ar* || ek ecki t*il* fær*r* *med* at *far*a þott ek h*a*f*a* *med* *far*it Oddr *ſeger* hitt
heyri ek at þ*ier* hafi uel t*il* tekiz *ok* lid m*ann*liga *ſeger* h*ann* oſp*akr* *ſeger* *þat*
æ̋tla ek þo tidaz at ſelia godord af h*en*di a laugmotu*m* *eda* helgudu*m* leidu*m* *eda*
þ*ing*um O*ddr* kuad *þat* uel fallit lidr nu a ſum*ar*it Ok lei*þar* morgu*n*iɴ *er* O*ddr*
uakn*ar* litaz h*ann* u*m* *ok* ſier ſat*t* m*anna* i ſkalanu*m* *ok* ſpratt up*p* ſkiot u*ar* oſp*akr*
þa a b*ur*tu *ok* m*ar* m*anna* m*ed* honu*m* O*ddi* þotti *þat* kynligt *ok* ræder þo ſat*t*
u*m* *ok* byr ſig *ok* nockur*er* m*enn* m*ed* honu*m* *ok* *foru* t*il* lei*þar*iɴ*ar* *ok* *er* þeir
ko*mu* *þar* u*ar* *þar* m*ar*t m*anna* *ok* u*ar* þa miok i b*ur*tt bun*er* *ok* u*ar* þa helgut
leidi*n* o*ddi* þick*er* u*er*r *þessi* t*il* tekia fara m*enn* heim ſi*þan* *ok* lida nu nockur*er*
dag*ar* Nu ger*izt* ſat m*ed* *þeim* u*ir*der o*ddr* *suo* ſe*m* vili a halld nock*ut* ueita h*ans*
ſæ*m*d *ok* g*er*a ſik at meira m*anni* eɴ ho*nu*m ſomi *ok* þick*er* h*ann* *eigi* launa ſi*er*
med r*ett*u mik*it* y*fer* læ̋ti *Þat* u*ar* eiɴ d*ag* er o*ddr* ſat y*fer* mat *ok* oſp*akr* gegnt
h*onum* Ok er minz u*ar* von hleyp*r* O*ddr* und*an* bordi *ok* hef*er* auxi i h*en*di *ok*
ad h*onum* oſp*aki* *ok* bidr h*ann* g*er*a aɴat hu*or*t reta *fram* ho*n*diɴa *ok* ſelia h*onum*

id þa ſkaltu hafa godord
ſanligra firer mitt ſtarf
Oddr ſeger suo mun ek
firer ſtarfit Nu þicker
lætr Oddr eigi ſem hann
ıdr klyſiar ſınar ok ferr
i ok bua þar Oddr lætr
ru a fiall af mel at miok
ıar uant nu lx geldínga
nnum þetta þuiat Oddr
gengit mundu hafa til 4 a
nna uolldum Nu doſnar
EN þo uantar Odd ecki
fretti hui þat ſætti er
N eigi ertu micill bordi
ki mer uerra er ek ueit
ría eda huar horfer þu
i ſeger ferſt nu uínatta
r ſeger þat hefer uerít
a mal uar þat at þat
at þu ſnerir eigi suo
ınna at gylſrum gangi
nic rada lata enda ſkal
ſeger huerſu matu þat
a um heradit ok ſækia
ok er þetta ecki suo
aupa þeir þeſu ſaman
ok þicker ollum mikit
ok tekr hann uel uid
ider hann ór gardi ok
let vel yſer Oddi ok
er hann firer ſkodum
ſeger oſpakr Oddr er
ymſum tungum ſumer
ı hafa uerít til aNara
er ordit bragdet ſeger 4 b

Fotolitografi af Budtz Müller & Co. og Ferslew & Co

radít *fram* rikuliga lidr
hauſt*ar* fer h*ann* áá fi
hu*or*ki ſ*irer* ſina h*on*d
uídí dal t*il* konu þ*ei*rar
kona *ok* ung h*on* bidr h
ſiert bu m*adr* m*ic*ill ha
aɴ*at* *ok* leit hu*or*t þ*ei*ra
ſ*irer* koſti h*enn*ar ſ*ku*li
laxdǽla goda hi*n*ſ ſpaka
h*an*s u*ar* þ*or*gerdr dotte
ok hittí þor*ar*íɴ *ok* u*ar*
þor*ar*íɴ þor*ar*íɴ ſ*eger* ec
þinu*m* *ok* *er* þ*at* eckí m
u*er*dr an*n*at hu*or*t at ta
at þit mu*n*nud *ger*a ſe*n*
þ*at* mitt rad oſp*akr* fe
*ger*a þau nu rad ſíɴ *ok*
ok ferr h*on* hei*m* áá mel
utt i hruta ſ*iord* h*onum*
litr yf*er* eign*er* ſin*ar* *ok*
mar*ít* þ*at* u*ar* eítt ſíɴ
godord ſítt oſp*akr* ſ*uarar*
3 b *ok* u*ar* || ek eckí t*il* ſæ
heýri ek at þ*ier* hafi uel
ǽtla ek þo tidaz at ſelía
þ*ingum* O*ddr* ku*a*d þ*at*
uakn*ar* lítaz h*ann* u*m* *ok*
þa a b*ur*tu *ok* m*ar* m*an*
u*m* *ok* byr ſig *ok* nocku
k*omu* þ*ar* u*ar* þ*ar* m*ar*
leidi*n* o*ddi* þick*er* u*err*
dag*ar* Nu ger*izt* ſat *med*
ſæ*m*d *ok* *ger*a ſik at mei
med rett*u* mik*it* yf*er* láti
h*onum* Ok er mínz u*ar*
ad h*onum* oſp*aki* *ok* bidr

godord ſitt oſp*akr* ſ*eger* þeg*ar* *er* þi*er* *er* alugát at t*aka* u*id* þa ſ*k*altu h*afa* godord þitt þot*t* þu leit*er* *eigi* m*ed* heitoɴ ept*er* *ok* aɴat u*æ*ri ſaɴlig*ra* ſ*irer* mit*t* ſtarf ſ*eger* h*ann* *ok* reiti ſram hondína *ok* ſeldi h*onu*m godordít O*ddr* ſ*eger* *suo* mun ek u*ir*da ſ*em* haſt haſ*er* þu þ*ui*likaɴ ſom*an* at ærit ſe golldit ſ*irer* ſtarſ*it* Nu þick*er* míok ſɪɴ ueg huor*um* þ*ei*ra u*er*dr nu ecki af buſ u*m* ſyſlu *ok* lætr O*ddr* *eigi* ſ*em* h*ann* uíti þ*at* u*ar* eiɴ d*ag* *er* oſp*akr* byr ſig t*il* brott ſ*er*dar bindr klyſi*ar* ſíɴ*ar* *ok* ſerr áá b*ur*tt *ok* *kon*a h*ans* *ok* híta ecki O*dd* ſ*ara* a ſuaꝛlu ſtadi *ok* bua þar Oddr lætr ſ*em* ecki ſe i ordit Þ*at* er at ſ*egi*a u*m* hauſtid *er* m*en*n ſ*oru* a fiall af mel at míok ſkaut i tau horn u*m* heimtr O*ddz* ſ*em* u*er*ít hafdí h*onu*m u*ar* uant nu lx geldínga þ*ei*ra *er* beſt*er* u*oru* *er* nu leitad u*m* fioll kynligt þot*t*í m*onnu*m þetta þ*ui*at O*ddr* u*ar* ſeſæli hu*er*i*um* m*anni* v*oru* þa ymſar || get*ur* a hu*o*rt geng*it* m*un*du h*afa* t*il* **4 a** anara herada *eda* ſari*z*t i ſnǽnom *eda* m*un*di u*er*a af m*anna* uolld*um* Nu doſn*ar* yſ*er* u*m* ſider *ok* u*ar* mar*t* u*m* rætt hue gegna mu*n*di ᴇɴ þo uant*ar* O*dd* ecki ſlatr ſe h*ann* *er* hliodr iaſnaɴ u*m* uetrɪɴ Vali ſrendi h*ans* ſretti h*ui* þ*at* ſǽtti *er* h*ann* u*ar* *suo* ogladr h*uo*rt þicki þi*er* mik*it* ſi*ar* hu*ar*ſit ᴇɴ *eigi* *er*tu m*ic*ill bordi ef þig hryger þ*at* *oddr* ſ*eger* *eigi* hryg*er* mik þ*at* hitt þicki m*er* u*er*ra *er* ek ueít *eigi* hu*er*r ſtolit heſ*er* vali ſ*eger* þicki þi*er* brynt ſ*irer* lig*g*ia *eda* huar horſer þu æ ecki *er* þuí at leẏna ſ*eger* *oddr* þ*ar* er oſp*akr* er vali ſ*eger* ſ*er*ſt nu uínatta ẏckr nock*ut* þ*ad*aɴ *er* þu ſett*er* h*ann* ſ*irer* ſe þitt O*ddr* ſ*eger* þ*at* heſ*er* uerít glǽrædi ᴇɴ þo heſ*er* nu betr geſiz v*ali* ſ*eger* m*ar*gra m*anna* mal u*ar* þ*at* at þ*at* þottí kynligt Eɴ æ þa leid *er* nu ſ*eger* v*ali* at u*ær* uilld*um* at þu ſn*er*ir *eigi* *suo* ſkíott malínu t*il* aſalz h*onu*m *er* þ*at* helzt u*id* ordí m*anna* at gẏlſru*m* *gangi* uíɴatt*an* Nu ſ*ku*lu u*id* kaupa ſam*an* ſ*eger* v*ali* at þu ſ*ka*lt m*ic* rada lata enda ſ*ka*l ek uíſ u*er*da huort h*ann* heſ*er* ſtolit ſaꝛdu*m* *eda* *eigi* *oddr* ſ*eger* hu*er*ſu matu þ*at* uíta v*ali* ſ*eger* ek áá at heimta uarning vida *ok* m*un* ek ſ*ara* u*m* heradit *ok* ſækía heim oſp*ak* ſ*eger* h*ann* O*ddr* ſ*eger* ſar þu ſ*em* þi*er* lik*ar* *ok* *er* þetta ecki *suo* m*ar*g*ra* at gera ᴇɴ meírí uon at *eigi* u*er*di god raþíɴ Nu kaupa þ*eir* þeſu ſam*an* byz vali nu t*il* ſ*er*dar utt u*m* herud uaz d*al* *ok* langa d*al* *ok* þick*er* ollum mik*it* ueít i h*an*s kuomu h*ann* ke*m*r áá ei*n*u quelldi t*il* oſp*aks* *ok* tekr h*ann* uel u*id* h*onum* oſp*akr* *er* allkatr v*ali* ſ*er* þ*ad*aɴ u*m* dagíɴ. oſp*akr* leid*er* h*ann* òr g*ar*di *ok* ſpẏr at O*ddi* *ok* h*ans* radí v*ali* kuad gott h*ans* rad oſp*akr* let vel yſ*er* O*ddi* *ok* ku*ad* h*ann* mikíɴ raꝛſn*ar* m*ann* u*er*a eda hu*er*ſu *er* þ*at* er h*ann* ſ*irer* ſkodu*m* ordiɴ i uet*r* v*ali* ku*ad* *suo* uera hueríar get*ur* *eru* þ*ar* æ ſ*eger* oſp*akr* Oddr er þo ſe ſæll m*adr* uanr at uera v*ali* ſ*eger* nockut er þ*at* a ymſu*m* tungu*m* ſum*er* ætla at i ſorud mu*n*i haſa geng*it* ſum*er* ætla at rekn*er* m*unu* h*afa* u*er*ít t*il* aɴ*ar*a h*er*ada ᴇɴ ſum*er* ætla af m*anna* uoldu*m* m*uni* || u*er*a Mik*it* *er* ordit bragdet ſ*eger* **4 b**

oſpakr ia ſeger uali mikit er ok illt EN margar eru getur a um þetta mal þat er uôn ſeger oſpakr a̋ þa leid er ſeger vali er þo hafum uid um þetta rætt þa er þui ecki at leyna at þat uilia ſumer menn ecki kalla uuæn at nockut muni af þinum uolldum minazt menn a þat allt ſaman er þit oddr ſkildut ſtutt ok þat er huarſit uard litlu ſiþar oſpakr ſeger eigi uardi mic at þu munder þetta mǽla ok ef eigi uærum uid ſuo miclir uiner þa munda ek þeſſa malſ ſarliga heſna vali ſeger eigi þarſtu þessa at dylia oſpakr þuiat meiri uôn er at eigi beri af þer ſirer þui at ek heſi ſed yſer rad þitt ok kaɴ ek þat at ſia at miclu heſer þu meiri til brigdi um att ſang EN likligt er Eigi mun at þui geſazt ſeger oſpakr Ok eigi veit eg huat ſianſkapar menn uorir munu tala er ſlikt tala uiner uorer ia ſeger vali þetta er ecki af ſianſkap mælt aſ miɴe hendi ſirer þui at ek heſi uid þig eiɴ talad nu er þu gerir ſem ek uil ok gengr uid þa mun þier eigi þungt ſalla ſirer þui at ek mun ſetia rad til þeſſa Ek heſi ſelt uarning miɴ uida um herad ok mun ek ſegia at þier haſit uid tekit ok keypt med ſlatr ſe ok mun þat eingi madr gruna ok ſuo muɴ ek til haga at þier ſkal eingi ſuiuirding at uerda ef þu hlyder radum miɴum oſpakr quez eigi mundu uid ganga þa mun ſara uerr ſeger uali ok ſkiliaz þeir ſerr uali heim Oddr ſpyr huerſ hann uard aſ uiſs EN uali uard ſarr um ia ſagdi Oddr nu þarf eigi uid at dyliaz munder þu dylia ef ſaung uæri a ok ueit ek þat at oſpakr heſer ſtolet ok er nu kyrt um ueturiɴ ok er uorar ok ſteſnu dagar komu þa ferr oddr med hiɴ xx mann unz hann kemr ſkamt ſra bǽ þeim er oſpakr byr a̋ þa mælti vali nu ſkulud þier Oddr hier lata nidr taka heſta ydra ok ǽgia EN ek mun til hus rida ok hitta oſpak ok vita ef hann vill ſǽttazt þarf þa eigi malit fram at hafa ok uirder þu til þess fornt vinſeingi ydart Eck ueit ek huerſu ſkyllt
5 a þetta er ſeger || oddr vali ferr þegar ok kemr a ſuaulu ſtadi þar uar ecki manna utti opnar ſtodu dyrnar ok gengr uali iɴ ok uar myrt i andyrinu ſinr eigi ſyr EN madr hleypr at honum ok rekr auxi milli herda honum þat uar oſpakr vali mælti þu ert ogæfu madr micill veit mier a uerka ſaklauſum manni ſar i burt ok forda þier hier ſtendr þier bani ſirer eſ þu bidr her oddr er ſkamt ſra gardi ok uill drepa þik forda þier ok ſeɴt konu þiɴa a̋ ſund oddz ok ſegi hon honum at uid ſeim menn ſater ok ſe ek ſariɴ at ſiar reidum minum utt um herud þa mælti oſpakr þetta heſer it ueſta uerk ordit oddi heſda ek þetta ǽtlad EN þo ſendi hann konu ſiɴa til ſundar uid Odd ok ſagdi hon honum þa vala ok oſpak menn ſatta ok þat at oſpakr haſdi gengit uid maliɴu ok lagit allt a hans uald ok bad at þu ſkyllder aptr huerſa Oddr gerir ſuo ok ridr heim a mel ok truer þesso ſem honum uar ſagt AɴAɴ dag epter ſa þeir at menn miok marger ſoru þar at gardi a̋ mel gengr Oddr utt i mot þeim ok ſier huerſ eſɴi i ero þar ſoru menn med

lik vala Nu ke*m*r up*p* allt malít *ok* uerdr O*ddr* ua*rr* u*id* h*ann* un*er* vid s*uo* illa at ſtoru bar hef*er* ſetíd hia ga*r*dí en ſoſt b*r*od*er* h*an*s d*r*epín ligr h*ann* vnd*er* ǻá mæle af morgu*m* m*anni* oſp*akr* er horfen *ok* ſpÿrſt eckí t*il* h*an*s O*ddr* bÿr malít t*il* þ*ing*ſ *ok* kuaddi hei*m*an íx bua En þ*at* u*ar* þar tidenda at buín ein andaz ór kuodíne en O*ddr* q*ue*dr anan i ſtadín ſ*ara* nu ſíþ*an* t*il* þ*ing*ſ *ok* e*r* ſu v*ir*díng m*anna* a ſe*m* ærín naud ſyn helldí h*onu*m t*il* at hallda f*ra*m mali ept*er* ſoſt b*r*odur ſín Oddr tialld*ar* bud ſina *ok* hef*er* m*ar*t mana m*ed* si*er* lidr f*r*am at domo*m* g*en*gr O*ddr* at dome *ok* hef*er* f*ra*m malít *ok* e*r* h*ann* bydr t*il* ua*r*na þa ſatu þ*eir* ſkamt i f*ra* m*ed* flocka ſina ſtyrm*er* *ok* þorarin þa m*æl*ti ſtyrm*er* t*il* þorarinſ heyrer þu nu hu*at* f*r*am fer u*m* malid oſp*aks* heyrí ek ſeg*er* h*ann* ia ſ*eger* h*ann* ſt*yrmer* uilltu nockur ſuór ueita f*irer* oſp*ak* Nei ſeg*er* þ*or*arín aungu mu*n*´ ek mer þar af ſkipta *ok* er oddi uorkun *ok* full naudſyn at mæla ept*er* || ſlikan m*ann* en ek hyg*g* 5 b oſp*ak* *eigi* god*an* mann ia ſ*eger* ſt*yrmer* *eigi* er m*adr*in godr en þo e*r* ydr en nock*ur* uandi ǻá u*id* h*ann* ia ſ*eger* þorarín eckí h*ir*di ek u*m* þ*at* ſt*yrmer* ſ*eger* a hitt matu líta at u*or*t uandrædi mu*n* u*er*da ef h*ann* ue*r*dr ſekr *ok* *er* þ*et*ta bota mal þ*uia*t bad*er* megu*m* u*id* ſía uórn i malínu At h*ann* hef*er* rangt t*il* bu*it* *ok* kuat þ*ar* bua hei*m*an ór h*er*adi i ſtad þeſſ er andadiz en h*ann* attí þ*at* ǻá þ*in*gi at g*er*a *ok* *er*o ſpia*ll* a malínu þor*arinn* ſ*eger* ſ*irer* laungu ſa ek þ*at* en s*uo* m*ic*ill þicki m*er* naudſyn a u*m* malít oddz at eg ueít eígi hu*or*t ek nene at u*er*a í mot h*onu*m ſt*yrmer* ſ*eger* t*il* þín þiki m*er* meſt ko*m*a malít *ok* ſuiu*ir*díng *er* þi*er* i þessu ef þu ſer bryna uórn En fra*m* ſe haft mal*it* Ok er þ*at* mala ſanazt at *eigi* ſkipt*er* þott O*ddr* vítí at fleírí eru en nockurſ u*er*der nordr þ*ar* en h*ann* eín Tredr h*ann* oſſ und*er* fotu*m* *ok* uora m*enn* *ok* *er* h*an*s einſ gettid d*r*egr h*ann* af þui þ*in*g m*enn* ſina *ok* ſitr yf*er* met ordu*m* uoru*m* *ok* ſp*r*ettr up*p* *ok* g*en*gr at domo*m* *ok* m*æl*ti Hier eru þ*eir* m*enn* er ſu*a*ra munu malínu ſ*irer* oſpa*k* *ok* hef*er* þu rangt t*il* bu*it* *ok* *er*o ſpíoll a mali Ero nu tueír koſter t*il* anat huórt at þu lat*er* lokna nidr malít þ*ar* ſe*m* nu *er* ko*m*ít *eda* u*ær* m*unum* h*afa* f*r*am uórnina *ok* níota þ*ess* *er* u*ær* kun*n*um nock*ut* helldr i lögmalíno *ok* ſ*eger* h*onu*m huer a u*oru* ſpíollín O*ddr* ue*r*dr nu ſarr u*m* *ok* þick*er* nu i ouǻ́n efní ko*m*ít *ok* g*en*gr ǻá burtt *ok* hei*m* t*il* budar *ok* i buda ſundu*nom* g*en*gr m*adr* ein i mot þ*eim* gamall *ok* hrumr *ok* hafdi kapu ſu*ar*ta *ok* ein ermr ǻá bug ſtaf i h*en*di *ok* brodr i h*ann* q*ua*ddi O*dd* ſyre *ok* m*æl*ti ſkíot urdu malín þín en *ok* ſkoruglig *ok* *er* þi*er* *eigi* ein hl*u*trin ſ[æm]íliga gef*in* *er* s*uo* *er*u aller eda huort *er* h*ann* ſekr *eda* *eigi* oſp*akr* O*ddr* ſ*eger* ſekr ſe*m* h*ann* mu*n* ſek*r* ſe*m* h*ann* mu*n* hu*at* *er* t*il* eſſ u*m* þ*at* hafa m*un*di h*ann* ſaker t*il* d*r*ap h*ann* *eigi* ſoſt b*r*odr þín uala *ok* ſtal ſyſt fra þier oddr ſ*eger* eíngi dylr þeſſ en ſpíoll u*oru* a malíno *ok* u*ar* rangt til buít ofeigr ſ*eger* hui m*un*di ſpíoll a mali þínu

6a eigí er olikligt || En uera kann at þer ſe meir lagít til handa farar ok ſe ſnudr
enn lögkǽne ok hefner þer dul þin er þu þottiz þer ein ærín ok leitader ecki
epter uid adra menn viſſa ek at þu hafder rangt til buit malít en þu þottiz of
godr mic at ſpẏria enn ek uiſſa at þu munder u uirdíng af hlíota heſer þu huern
mann anan meira uirt en mic Oddr ſeger nu mun þer at oſkum ganga ofeigr
ſpyr huerſu mundi ef ek villda nockut en at gera med þer mune þer ſpara ſet ef
nockut uilldi leidrettaz hann ſeger ecki munda eg ſeit þar til ſpara ef ek fenga
eigi ſlika ſuí uirding af ſem á horſuizt En kynligt þikí mer ef þu leídretter þuiat
af þer heſe ek alldregi gagn ſeingit ofeigr ſeger til matu hęta ef þu uillt um nockut
ſet næſta ſperda ek þik ecki til at ſa suo mikla u uirdíng af ſem á horbizt eda
huar uar þa komit malínu er þu ſkildíz uid hann ſeger honum at uornínn for
eigi fram er uær gengum burtt fra dominum Ofeigr ſeger þat duger þa hellzt at
er þu gerder u uítandí ok ſu ein uar hialp i malínu Nu geingr oddr heim til budar
en ofeigr ſer upp til domanna ok gengr hía domínum nordlendinga ok ſpyr huat
þar ſǽri fram en honum uar ſagt at ſum mal uoru dæmd ſum buín til reiſingar
ofeigr ſeger munu þer leyſa mer at ganga i domínn þat uar honum veitt ok ſettizt
hann nidr ok mælti huat ſer fram um malít oddz Huort er oſpakr ſekr þeir ſuorudu
ok ſogdu at hann uar eigi ſekr ofeigr ſpurdí huí gegner þat þotto eigi ſaker til
uera drap hann eigi uala en ſtal adr þeir ſuorudu eíngi præter þeſſ ok eigi er
af þui suo ordít at monnum þiki þanig betr helldr uoru ſpioll á malínu ok uar
rangt til buít Ofeigr ſeger huat ſpiollum uar þat er meira er uert en ſaker þeſsar
huort haſit þer unitt eidana þeir ſogdu at uner uæri suo mun uera eda huerſu
6b unnu þier eidana eigí ſuo na at ek uínn eid at bok ſem ek ueít rettazt ok ſan ||
azt ok hellz at lögum suo munot þer mælt haſa eda huat er ſannara eda rettara
en dæma en ueſta mann ut laga ok an allri biörg þann er til þeſ heſer giort en
hellz at logum suo munu þer mælt haſa þat bager hellz nockut uid en hyggít at
huort meira er uert þetta eitt ordít er at ſellr eid ſtafnum eda hin tuau En suo
mundi mer ſynazt ſem radligra uære at taka þann koſtin er bædí uærí at uel
ſǽmdí ſirer gudí ok monnum En þa er þat ſynſt ef þer giorit suo at uínna þa
eidana er goder ero ok dæma þar epter Þeim a ſallit er til þeſſ heſer giort en
þat er abyrgd at dæma þa eigi utlæga er dǽmingar ero uerder ok muno menn
þat uel ræma ſirer ydr vil ek geſa huerium ydrum eyri ſilſrſ er i dome ſitr en
halſa mork þeim er reiſer ſirer þuiat ſlik eru meſt naudſynia mal at eigi gangi
ill mene þar yſer er drepit haſa ſaklauſ menn ok ſanreyndr er at þioſ ſkap En
þott her uerdí nockur um ræda þa mun ek ſirer þui ſitía suo ſær hann um talad
at þeir heita honum at dæma malít ef oddr kemr til Nu er epter Oddi ſentt ok

kemr h*ann* t*il* domſinſ ᴇɴ þa u*oru* flock*ar* a b*ur*tt farn*er* *ok* hei*m* t*il* buda *ok* *gr*unadi aung*an* m*ann* u*m* þetta þ*eir* hallda malinu *fram* *ok* *ge*ra oſp*ak* ſekᴀɴ *ok* *fara* hei*m* t*il* buda *ok* lidr af nottiɴ *ok* u*m* mǫrgeɴᴇɴ g*an*ga þ*eir* t*il* laugb*er*gſ *ok* ſtendr o*ddr* upp *ok* m*æ*l*ti* ſa m*adr* uar*d* ſek*r* i nôt i nordlendinga do*m*i er oſp*akr* heit*er* *ok* ſ*eger* t*il* ſekt*ar* m*ar*ka a͡a h*onum* *ok* ſôr u*m* þ*at* ſkoruligu*m* ordu*m* Nu þik*er* m*onnum* und*ar*liga ſkipaz haſa tek*r* h*ann* t*il* orda ſtyrm*er* *ok* m*æ*l*ti* heyrer þu þor*ar*iɴ hu*at* mælt er h*ann* ſ*eger* heyri ek ſt*yrmer* ſ*eger* nu ero*m* uær u*id* braugd komn*er* *ok* haſa h*er* nockur*r*er ſnotrer m*enn* u*m* uællt m*ed* h*onu*m ſuo er þ*at* ſ*eger* þorariɴ *ok* er þo nockur i eid hialpiɴ hu*er* er ſu ſeger h*ann* ſt*yrmer* þorariɴ ſ*eger* þ*eir* haſa borit ſe i do*m* *ok* er þ*at* ſauk uid þa er giort haſa *ok* t*il* haſa ſengit ſt*yrmer* ſ*eger* þa er uæ*n*nt um eſ u*ær* ſ*ku*lum rettaz þ*at* mun ecki ſuo brat lida munu þeſer xii manader adr er nu r || ad at hitta uine ſina *ok* frǽndr *ok* 7 a g*an*ga hei*m* t*il* buda *ok* hei*m*taz a hial þeſer m*enn* þ*ar* u*ar* eiɴ ſt*yrmer* ii þor*ar*iɴ iii h*er*mundr iiii iarnſkeg*gi* fra þu*er* a ſoɴ ein*ar*s eyiolſſ ſ*onar* u ſkeɢbrodd*i* a*ſtan* ôr uôpna ſ*ir*di ui geller þ*or*kelſ ſ*on* ſ*ra* helga ſelli uii eigill ſ*ra* b*or*g ſkula ſ*on* uiii þ*or*geir halldoru ſ*on* ôr laug*ar* d*al* þeſs*er* uiii m*enn* g*an*ga a tal *ok* u*oru* tengd*er* allra a milli ſrendſemi *eda* mágd*er* þ*eir* *ge*ra nu rad ſit m*ed* ſôrt*a*lu*m* *ok* a eɢ*gi*an þ*ei*ra ſt*yrmis* *ok* þor*arins* *ok* ſ*a*gu þ*ei*re er þ*eir* letu at e*igi* u*æri* ſynt at ſu ſe uoniɴ m*un*di ſ*irer* er iaſn m*i*cil m*un*di ue*ra* ſe*m* komazt at *a*dnu*m* odz þ*eir* u*oru* ſum*er* i þ*ui* mali *er* ſe litler u*oru* *ok* þôttuz þurſa ſiarinſ ſum*er* þ*eir* er þo uilldu ſeit þot*t* mik*it* ætte adr ᴇɴ þotti ſaukiɴ bryn er ſe odz heſ*er* t*il* ſarit luka s*uo* malino at þ*eir* g*an*ga i band h*a*ſ þ*in*giarn*er* at ueitaz ſuo at h*er* ſkylldi ſ*irer* ko*m*a aɴat hu*or*t ſekt*er* *eda* ſialſ dæmi þessu er leynt a þui þ*in*gi *ok* ſ*ara* m*enn* hei*m* af þ*in*gi *ok* heſ*er* o*ddr* af v*ir*diɴg malonu*m* *ok* lida miſs*er*iɴ nu ridr o*ddr* opt t*il* laug*ar* *ok* hitt*er* ſaudr ſiɴ *ok* batn*ar* frændſemiɴ m*ed* þ*eim* *ok* u*m* uorit eit ſiɴ er þ*eir* ſedg*ar* ſunduz m*æ*l*ti* oſ*eigr* hu*at* heſ*er* þu tidenda ſp*ur*t O*ddr* h*ann* ſu*arar* ecki heſi eg ſ*r*ett ſpurt heſi ek ſ*eger* oſ*eigr* at þ*eir* ſt*yrmer* *ok* þor*arinn* ſamna lidi *ok* ætla hingad ſteſnu ſor a h*en*dr þer u*m* þ*at* er ſe þit ſ*or* i do*m* ſyra ſum*ar* O*ddr* ſ*eger* ecki þicki m*er* oſreſli at g*an*ga i mot þ*eim* badu*m* oſ*eigr* ſu*arar* meira mun þ*er* a þickia ligia m*arger* ero i malino uaſd*er* m*ed* þ*eim* *ok* neſndi meɴ*n*iɴᴀ Od*dr* þagnadi oſ*eigr* ſp*ur*di hue*r*t *er* nu radit t*il* oddr ſ*eger* ſara t*il* þingſ *ok* kreſia hôſ þ*in*gia lidſ *ok* geſa þ*eim* ſe t*il* oſ*eigr* ſu*arar* ecki ſynizt m*er* þ*at* rad mun þar eingi t*il* u*er*da at ueita þer i mott þessu*m* hôſ þ*ingiu*m *ok* engi heſer *ok* ſaung t*il* ſyniz m*er* rad t*il* an*n*at at þu buer ſkip þitt þ*at* er þ*er* uel hen*n*t buz um þingit *ok* hallt i burt leita t*il* ᴀɴ*n*ara l*an*da ᴇɴ þ*at* mattu || at lata koma i 7 b hendr m*er* ſe nock*ut* eſ þ*er* þick*er* þ*at* e*igi* uer*r* komit ᴇɴ hit *er* þ*eir* *t*aca Od*dr*

ſeger ek ætla at þu munt uid taka nockoru fe nu ætla ek þat ſkara at þu hafer þeir ſkilía nu fara þeir ſtefnu for ſtyrmer ok þorariɴ ok uerdr þar eingí ſaga um foru mal þar til alþingiſ oddr byr ſik til utan farar ᴇɴ þeir rida nordaɴ hóſþingiarner ok er oſeigr i þíng faur med ſtyrmí ok þorarní þeir hermundr híttaz nu med flocka ſína a blaſkoga heidí ok þar koma til motz uid þa eigill ok geller fara suo ſudr um heidína þeir rida aſtan ór fiórdum ok hittaz þeir ſkeg-broddí ok íarnſkeɢi ok þorgeir halldoru ſon uid reyþar mula híttaz nu aller flockar-ner á uaullum fírer oſaɴ buder ok rida þeir allír ſamaɴ a þingít ok er her nu miok tidrætt um mal þeſſi hyɢgía. nu aller at oddr muɴ uera fírer lagdr er aller harſþingíar þeyſazt a hendr honum ok harmudu þat marger er oddr uar suo fírer lagdr Eiɴ dag um þingít er a leid genngr oſeigr fra bud ok kemr til myramaɴa budar ok uar hann eígíll utí i uirkínu ok talar uid mann ein oſeigr beid þess ok er hann uill ſnua iɴ egíll i budíɴa tekr oſeigr i ſkikío hans ok mælti heílldu egill hann tok quedíu hans ek uil at þu ſettiz nidr ok rædumz uid Eigíll ſeger ecki þurſum uid at rædaz uid þu munt tala vilía malít oddz ſonar þins Eɴ þu þarſt ecki uid mic um þat at ræda miklo er þat fargad meír adr ok eru þar adrer meri fírer þui ᴇɴ ek þeir hermundr ok ſtyrmer oſeigr ſeger mart fę ek mer aɴnat til ſkemtaɴar ok talſ ᴇɴ ræda um malít oddz þickí mer got at tala uid þic Egill ſeger eigi ſkal ſyɴía þer talſ ok ſettízt nídr oſeigr mælti ertu bu madr egill ſuo er ſeger hann býr þu a borg i borgar fírdi ſeger oſeigr þar by ek ſeger egill oſeigr mælti vel er þer ſarít at fra ſogn ſeger oſeigr at þu ſert mikill menni ok garpr ok godr af ſenu ᴇɴ mæla þat ſumer menn at uid ſem nockut ſkap liker huor tueɢi madr ecki fe mícíll ᴇɴ þicker gott at ueíta uíɴum ſínum Egíll mælti uel **8 a** þættí mer at ek uæra þer likr ᴇɴ þar ſem þu ræder at ek ſie || eckí fe mícill þar hýgíum uár nu bratt til aɴarſ eda hue fe mícíll madr er oddr þu munt giórla uíta oſeigr ſeger ſagder þu at uid þýrſtum eckí þar um at ræda ᴇɴ kuɴígt er mer um fe hans ok eigi mun þar meíra fra ſagt ᴇɴ er eda er þer nockur ſór uítni a hue mikit þu munt hliota af ſenu egill ſeger þar er mer allmícill foruítní a ok ertu godr karll þat ætla ek ſeger oſeigr at þu munt hlíota ᴇɴ xuí hlut ór melſ landi Egíll mælti eckí þicki mer hann þa ſuo ardigr ſem þu ſagder oſeigr ſeger eckí er þat Alldregí ſkorter hann ard þetta muntu aſ hliota ſenu hafít þer eigi suo mælt at þer ſkylldut hafa helmíng fiareɴs er þer biuɢut malít til ᴇɴ fiordungſ menn halſt er ſektar fe eígu taka at lógum þa telzt mer ſem þu muner eiga ᴇɴ xuí hlut i melſ landi ef þer erud uííí eda uar þer þeſ uoɴ at oddr muní ſítía fírer gemſí ydrum er þer ſarít af þíngi hann mun nu uera i hafi med allt ſitt nema landit er epter ok uænter mik at knaureɴ ſkirdi eigi at ſidr under honum

þótt þer hafid med meirum ſadæmum at farſt en dǽmi fíníz til gat hann þes ef hann kæmi a borgar ſiord at eigi uæri allaug ſæuar gata til borgar ok hann mundi híta bæ þin ſuo ok ef hann kæmí a breida ſiord at hann mundí ſina bæín gellif at helga ſelli ok ef hann kemr nordr at kom honum i hug at eigi uæri langt til puer ar ef hann kæmí i eyſa ſiord ok ef hann kæmí i uopna ſiord quaz hann hítta mundu bæin at hoſi vænter mik at hann mun uel komin i audrum laundum þott þer haſſt ſynt ydr i u iafnadi mun ydr fara at hǽtiliga þer munut hafa ſe ecki en liklígt at þer munot hliota af o uirdíng egill ſeger þetta mun uera ſatt at òddr mun hafa rad ſirer ser en ſa er ein madrín i malínu er ek ann enſ uerſta hlutarínſ af þar sem er hermundr af gilſ bakka illa hefer leingí med ockr uerit ok er þeir talaz uid þa lætr hann ofeigr ſiga nidr undan kapunni ſe ſiod ok rener hann augum til || egill ok ſínr hann þat ofeigr ok kípper hann under ſkikíona 8 b ok mælti hann þa ofeigr hui er ſem þu uerder utan ueggiar uid híalſt hann ſeger eckí er þat Nei ſeger hann ofeigr þat er ok nu eigi velar þu ser huerſ þer miſſit i ſeno vindr upp ſiodnum ok heller ſilfrino i kne honum ok hefer i hondína ok tiar ſirer honum ok her ero nu cc ſilfrſ er ek vil at þu hafer til þeſſ at ganger eigi i mot malinu þuiat þer eini an ek godz hlutar af þeim ſem her eigu hlut i en ek ueſt at þu ert ſuo uitr madr at þu munt ſia kuna at þer er betra at þígía ſæmdar hlut en hafa allz ecki af ſem adrer munu egill ſeger þat ætla ek at þu sert en uerſti karll ætlar þu at ek muna ganga a eida mína uid ſe giafer þinar ofeigr ſeger eigi beidí ek þeſ at þu hallder eigi eida þína hafit þer eigi ſuo mælt at annat huort ſkulut þer ſirer hafa ſekter eda ſialfdæmí Nu mǽttí ſuo uera at ſuo kæmi malíno Oddz at oſſ frændum uæri þeſ af unt at banda menn tæki ſialf dǽmí ok ef ſialfdæmit uerdr ydr ſellt enda beri ſuo til at þu uerder um at gera þa hefer þu þeſ eigi ſuaret hue mikit þu ſkyllder gera eda hue lítít Nu mætter [þu] ſuo ſtilla at þat uæri ſomí er þu gerder ok helldr þu þa ſuardaga þina enda hefer þu af mer þauckina egill ſeger all ſlægr karll ertu ſe ek at ſuo ma uera ſem þu ſeger en eigi ber ek þrek til eín at ganga i mot þeſum aullum ofeigr ſeger huerſu mun þa ef ek ſæg anan til at koma i malſt med þer uilltu þa til rada egill ſeger nær mun þa fara ofeigr ſeger latu ſuo ſem ek eiga allra koſt en aullum una ek illz hlutar af nema þer egill ſeger tueír ero til annar hermundr hann er mer næſt en þo mun ek hann eigi til kíoſa en annar er geller þorkelſ ſon hann mun ek til kioſa ofeigr ſeger þa er uel nu mun ek híta hann en ek mun ſegia þer huer ſkilnadrin uerdr en ſeit ſe her epter latu ſuo uera ſeger egill ſkilſa þeir at þui ofeigr gengr til budar gellif ok heimti hann ut hann uar madr lítillatr gengr hann ut ok heilsar ofeigr honum ok quez uilia tala uid hann gellir

9a ſ*eger* vita þick || iumzt ek at þu munt ræ̈da vilſa u*m* malít O*ddz* ia k*uad* h*ann* oſ*eigr* mart þicke m*er* nu ſke*m*tíligra at ʀæda ᴇɴ u*m* malít O*ddz* u*ar* þ*at* teygiligra en nu ger*í*zt. Er þ*at* gam*an* mítt hellzt at tala u*id* vit*ra* m*enn* *er* m*er* þ*at* ſagt at þu s*er*t uit*r* m*adr* ſ*eger* h*ann* ɢeller ſ*eger* ek vil *eigi* ſynía þ*er* u*id* talſ oſ*eigr* ſetiaz þ*eir* þa nidr Oſ*eigr* m*ælti* hu*at* *er* þ*eir*a m*anna* ueſtr þ*ar* er þ*er* þícki uæ̈nſt t*il* haſdíngía i hera*d*u*m* ɢel*ler* ſ*eger* þ*ar* er gott m*ann* ual þ*ar* tel ek Fyrſt ſonu ſnora goda *eda* ſyn*er* þ*or*gilſ ara ſ*onar* eda þ*eir* eyrar m*enn* ſ*yner* ſtei*n*þorſ ia ſagdi oſ*eigr* vel er t*il* ſagt *eda* huat *er* kuᴇɴa þ*eir*a er þer þicki beſtr koſtr . ſ ɢeller ſ*eger* þ*ar* leikr á̈ hi*n*u ſama at eg t*e*c þar t*il* d*ætr* ſnora g*oda* eda þ*or*gilſ ara ſ*onar* *eda* ſteinþ*ors* þæ̈r eru kon*ur* m*ed* u*ir*díngu meſtri oſ*eigr* ſ*eger* attu nockur*ar* d*ætr* á̈ ek ſagdi h*ann* *er*u þá̈r gípt*ar* neí ſ*eger* h*ann* huí ſæ̈ter þ*at* ſeg*er* oſ*eigr* þ*ui* kuad h*ann* gellír at *eigi* h*afa* þ*eir* m*enn* t*il* ordít *er* bæ̈di ſe vel æ̈ttader *ok* ſe mikler *ok* heſdí ſtadſeſtor god*ar* ᴇɴ ek em ecki ſe mikill m*adr* þær heim*an* at gera *ok* mun ek nu *eigi* a uallt lata ſpyríazt hu*at* *er* þ*eir*a m*anna* [nordr] þ*ar* er þ*er* píckía væ̈nſt*er* t*il* hôſþ*in*gía ia k*uad* h*ann* oſ*eigr* þar *er* gôt maɴ ual þ*ar* tek eg fyrſt t*il* eínar iarnſkegía ſ*on* *ok* ſon hall ſteíɴſ fra aſgeirſ á̈ mæla m*enn* þ*at* at od*dr* ſ*on* miɴ u*æ*ri m*ed* þ*eim* m*onnu*m at telia er helldr u*oru* m*ed* ᴇɴu*m* ſtæ̈ru*m* m*onnum* *ok* koma ſ*ka*l nu erendínu er od*dr* baud eſ eg híta þíg at h*ann* uill bídía ragneidar d*ottur* þin*ar* *ok* eru h*er* nu cccc ſilfrſ er h*ann* let at u*er*a ſkylldí hen*ar* heim*aɴ* fylgía hyg*g* at hue*rr* þer bydr s*uo* ᴀɴnar at h*ann* g*er*i ſialfr heim*aɴ* konuna t*il* h*an*da ſer ſlikr madriɴ *ok* þ*at* let h*ann* fylgia at h*ann* mundi þ*at* alld*ri* foru*er*ku*m* gera med*aɴ* þít liſdít bad*er* ɢellír ſ*eger* uerít m*un*di þ*at* h*afa* at ek munda *eigi* ſynía h*onu*m konuɴ*ar* ᴇɴ þo en at ſou bunu þa æ̈tla ek at ecki u*er*di aſ þ*ui* med*aɴ* . þ*at* mal uoſ*er* yſ*er* ſem nu er míok tidræt oſ*eigr* ſ*eger* getr þu uitleyſu þeſs*ar*ar er einſkinſ er verd ɢ*eller* ſ*eger* *eigi* þíckí mer radít huo*r*t at þ*ui* u*er*dr ᴇɴ ecki heſí eg þeſsa ſuo ſuſ uerít meir heſí ek giort

9b at bæ̈n *ok* uilia anara || oſ*eigr* ſ*eger* uo*r*kun *er* a u*id* þik *er* þu *er*t ſe lítill at þu æ̈tler þ*er* t*il* hæ̈genda ſíar up*p* taukuna ia ſ*eger* h*ann* ɢ*eller* t*il* þess ætla m*enn* oſ*eigr* ſ*eger* for uítni mun þér á̈ hue mik*it* þu mu*n*t aſ hlíota ſenu m*i*cil ſoruítní *er* m*er* á̈ ſ*eger* ɢ*eller* *ok* ſeg m*er* oſ*eigr* ſ*eger* þier atta munut hlíota halſt melſ l*and* *ok* *mun* *eigi* t*il* meíri gæda koma ᴇɴ meíri uon at od*dr* ſe i haſí *ok* mun h*ann* vel ko*m*iɴ i audru*m* lo*n*du*m* þott þ*er* ſarit m*ed* oſoma ydru*m* ɢeller ſ*eger* þa eru bra*g*d i *ok* kaɴ u*er*a at ſat*t* ſe *ok* er þ*at* *eigi* illa i ſumu lagí ſ*eger* h*ann* oſ*eigr* mæl*ti* gat h*ann* þeſ at *eigi* u*æ*ri auruæɴt at h*ann* hitti bæ̈ þiɴ eſ h*ann* kæ̈mi a breida ſ*ior*d *ok* uæri *eigi* t*il* geing*í* ligt er þu kæ̈mer hei*m* ɢ*eller* ſ*eger* ecki ugi ek þ*at* ſeger h*ann* oſ*eigr* ſ*eger* nu matu ſia huerſu þeſu mali er

komit at þetta horf*er* *eigi* *til* uirding*ar* ne fiar EN i ꜹdru lagi þetta ſem eg hefi ræt malit odz uillda eg at þu tæker u*id* ſenu *ok* lit*er* áá malit *ok* ſáer huerſu o likr hlutriN *er* þiN e*da* þe*i*ra aNara *er* i eru maliNO er *ok* at ſegia þ*er* at alld*ri* v*er*dr þier fe fatt med*an* þit liſit bad*er* EN eiga EN v*ir*duligſta mageN EN legia ecki *til* ſialfr ſ*eger* h*ann* GELLER ſ*eger* ſaNlegt er þ*at* er þu ſeger *ok* ſe ek at e*igi* mun fiari þ*ui* ganga ſ*em* þu mæler EN alld*ri* hefi eg at þ*ui* keNdr u*er*it at u*er*a ſuikari hefi ek ſu*ar*id eida ban*n*da monn*um* at hi*er* ſ*ka*l ecki f*irer* ko*m*a nema ſekt*er* eda ſialfdæmi *quad* h*ann* of*eigr* ſ*eger* *eigi* beidi ek þeſ at þu halld*er* *eigi* eida þiNa EN v*er*da ma ſ*uo* at under þik ko*m*i malit *ok* hefdi u*ær* fræ*n*dr þ*at* at radi at taka þaN koſtiN at ſelia ydr ſialfdæmi *ok* u*er*a ma ſ*uo* at e*igi* ſe þ*er* ſuo bꜹlſeingN*er* at lata oſ eigi þ*ui* na at giallda ſeiN up*p* *ok* v*er*di madriN *eigi* ſekr EN ef ſ*uo* u*er*dr *ok* komi uNder þig malit þa mat*t*u *eigi* ge*r*a o ſoma *ok* helldr þu þa eidaNA EN ſyn*er* drei*n*gſkap *ok* hef*er* þa þetta ſeit *ok* ger ſoma *til* dott*ur* þiN*ar* GELLER ſ*eger* vitr m*adr* er tu EN eigi hefi ek ſaung áá at g*an*ga eiN i mot þe*i*m aullu*m* er i eru malinu þott mer u*æ*ri hugr a of*eigr* ſ*eger* huerſu mu*n*di ef eg kæma audru*m* ma*nni* **10 a**
i ‖ malit þa muN náár leg*g*ia ſ*eger* GELLER huern kyſ þu *til* ſ*eger* of*eigr* lat*t*u ſ*em* ek eiga allra uꜹl eigil mu*n*da ek hellzt *til* kioſa of*eigr* ſ*eger* þ*at* er mik*it* er þu kyſ þaN m*anni*N *til* *er* uerſtr *er* i mali þeſu *ok* *eigi* h*irder* hu*at* *til* fiariNſ uiNr EN *er* h*ann* ſuo vitr at ſkilia mun h*ann* at þ*at* *er* radlig*ra* at hafa nock*ur*n ſoma EN ꜹng*an* GELLER ſ*eger* *til* mun ek rada ef þu ke*m*r ho*num* i malit q*uad* h*ann* of*eigr* ſ*eger* nu mun ek g*an*ga i b*urt* *ok* hitta EGIL *ok* ef eg fæ af h*onu*m þa ſkulut þit talaz u*id* u*m* malit hia kirkiu flockar yckrer ſtandazt náár muN *ok* ꜹngu*m* un*dar*ligt þickia þott yc ſe tidráátt gerit þa rad m*ed* yckr Nu ſkiliaz þ*eir* *ok* hitt*er* h*ann* EGIL *ok* ſer þet*t*a mal ſuo ſ*em* of*eigr* ſteſndi *til* aNaN dag ept*er* geck of*eigr* yfer bru *ok* hitt*er* fráádr ſiNa ſkarda m*enn* *ok* bidr at þ*eir* ga*n*gi m*ed* h*onu*m *til* laugb*er*gſ *ok* ſ*uo* gera þ*eir* Ok *er* m*enn* hofdu mááIt malu*m* ſiNu*m* þa ſten*n*dr of*eigr* up*p* *ok* mæl*ti* ecki hefi ek m*art* ráátt u*m* malit oddz ſ*onar* miNſ EN nu uil eg leita ept*er* ef nockut ſ*ka*l ſættu*m* ko*m*a f*irer* hermuNdr ſ*eger* allz ecki ſ*ka*l áá ſááttaz ſeger h*ann* of*eigr* mæl*ti* þa er ſtutt u*m* EN huo*r*t ſk*ulo* frændrn*er* koſt eiga at kioſa u*m* huort f*irer* ſkulu ko*m*a ſekt*er* *eda* ſialfdáámi h*er*mundr ſ*eger* þeſ ſkullud þ*er* koſt eiga þ*uiat* þ*at* eitt mun ſialfdæmit *er* *eigi* mun und*er* huort *er* *eda* ſektirn*ar* of*eigr* ſ*eger* huo*r*t ſ*ku*lo frááudr þa eiga kôſt at kioſa af ydru lidi þa *er* þ*ei*r uilia eda ſkulut þ*er* aller ge*r*a þot*t* þ*at* ſe utidara h*er*muNdr ſ*eger* þeſſ ſkulud þ*er* koſt eiga at kioſa *til* þa er þ*er* vilit e*igi* þick*er* oſ under huerer ero af u*oru* lidi of*eigr* ſ*eger* þa *er* hof a *ok* mun þ*at* uo*r*t rad helldr at kioſa at h*ann* ſe *eigi* ſek*r* ger *ok* munu m*enn* uerda *til* handſala þ*eir* ſ*em* þier uilit EN þ*er* haNdſalit

nidr fall at ſokum en ek mun kíoſa menn af ydru lidí þa er mer ſyníz í eda ıí
eda fleiri hermundr ſeger lattu ſuo uera þorarín ſpaki ſeger iatum þui einu i dag
er uǽr idrumzt eigi a morgin hermundr ſeger þeſſu munu uær iata gꜹngum nu
til handſala ſeger oſeigr *ok* ſuo uar gert *ok* handſoludu þeir nidr fall at ſꜹkum
en hann ſe ſatt ſlika ſem þeir villía gert hafa er hann kerí til *ok* nu mælti oſeigr
10 b || gaungum nu upp áá uaullu *ok* mun eg þar til kíoſa þa er mer ſýníz þeir gera
ſuo drifr upp þangat áá uólluna mikill mann fíoldi þeir foru bader ſaman geller
ok egill med flocka ſína *ok* komu upp áá uollu þa mælti oſeigr ſettiz þer nu nidr
banda menn i hring *ok* mun eg ganga ſirer ydr *ok* kíoſa þa til minſ malſ er mer
ſýnízt *ok* þeir gera ſuo hann gengr at ſtyrmí *ok* lypter aptr kapu hettinum ꜹ
herdarnar *ok* ſtod a kníam *ok* mælti ꜹllum mun þat liklegt þíckía at ek muna þik
til kíoſa til minſ malſ er eg em þin þing madr *ok* geſít þer godar giaſer *ok* uæri
þat liklegt at þui mali mundi þickía vel komít er þu gerder en eíngí heſer þo
iaſn æſtr at ſarít *ok* ollum upp hôſum ualldít um þetta mal at þat ſellí þyngra en
letara Oddi ſyni mínum *ok* kyſ ek þig fra þar ſitr þu þorarinn *ok* er eigi þat
þar at At þer ſe vít ſatt at gera um malít en allt uít þitt heſer þu til þeſs lagt
at þetta mal ſelli þyngra en adr oddi ſyni minum *ok* kyſ eg þig fra þa ſítr þu
hermundr hꜹſþingí mikill hann yppiz uid miok *ok* ǽtladi at hann mundi hann til
kioſa þat er viſt nu ſeger oſeigr at þíg heſer ecki til halldít nema ſegirni *ok* rang-
læti *ok* u iaſnadr engi heſer *ok* iaſn odr at uerít ſem þu ſkorter þíg *ok* eigi ſeít
ok heſer þu dregiz til ſirer ꜹ girní ſaker nu kyſ ek þig fra þar ſítr þu iarn
ſkeggi þat er mer ſagt at þu leter bera merki ſirer þer nordr a uaudla þingi ſem
ſirer konungum nu ſkil ek eigi huarr koma mun metnadi þinum ef þu hefir af þeſu
uirding *ok* kyſ ek þig ſra *ok* uerd ek ſirer þínum hlut at at ſía at eigi geyſiz þu
ór uirdínguní þar ſitr þu ſkeggbroddí huort uar ſatt at haralldr konungr mælti þat
at uærir bezt til konungſ ſallín a iſlandi hann ſeger eigi ueít eg þat mart mælti
haralldr konungr þat til min er ek veit eigi huerr alhugi þui ſylgdí oſeigr ſeger at
ſidr munda eg þui ſamþýckiz at þu uærir konungr a iſlandi at eigi ſkaltu konungr
yſer þeſſu mali *ok* kyſ eg þig ſra þar ſitr þu geller þu ert kalladr godr hôſþingi
ok ret latr þo heſer þer þetta o dreingiliga ordít en uorkun er a uid þig er þu
11 a ert ſelitill *ok* þat anat at ſkeg || broddi vínr þín heſer komít i malít *ok* nu þott
mer ſe lítid um allra mal þa mun nu uerda at at ſnua nockur nu kyſ eg þig ecki
til enda ecki fra þar ſítr þu þorgeír ſkamma duꜹl mun eg her eiga ſirer þui at
þu heſer alldregí um þat mal gert er nockut er under af þuí at þu heſer ecki
uit til Nu lítazt hann um er hann kemr ſirer egil *ok* þokar kapu hettinum *ok*
mælti þat ætla eg at mer uerdí uargſínſ dǽmi þeir ſínaz eigi ſýr at en þeir haſa

etíz *ok* þeir koma at halanum ſuo er mer *ok* gengít fírer marga gaſga menn her nu *ok* kerit fra mínu mali EN nu *er* ſa eíN epter er ollum er kuNigt at *eigi* hirder huat *til* fiareNſ uínr ſem Egill *er* verdr nu aNat huort at gaNga aptr *ok* kíoſa þa *til* er adr *eru* fra koſner *eda* kíoſa þig *til* er allum er kunígt at *eigi* muN uel gefaz Nu ætla ek þo rad at kíoſa þik *til* hann ſpratt vpp *ok* mælti þat er míok opt at þangad uill uirdíNgiN þott adrer uNí oſ eigi gangum Geller *ok* hyggium at malínu þeir gera *suo* Egill mælti huat ſkulum uid gera EN þat ræd ek at uid gerum lítid þui at ecki muN tía ef uid gerum *eigi* allmikit þo muN fianſkapr a ligía ſeger hann Geller *eda* hue mikit ſkal gera Egill ſeger gerum þreíatigu ara quad hann Geller ſeger *eigi* em eg fuſ at ſegía upp ſa᷎ttiNa Egill ſeger huort uilltu ſegía upp gerdiNa *eda* ſitía fírer ſuaurum Nei quad hann Geller helldr uil ek ſegía upp ſa᷎tina EN þu ſit fírer ſuarunum ganga at fram þar er þeir ſatu hermundr ſtod upp *ok* mælti hlydum *til* oſomaNſ Þa mælti Geller þat er gerd ockr Egils æ hendr oddi at uid gerum þríatígi ara hermundr ſeger huort ſkilldíz mer ret at þu gerder þríatigi ara hundrada Nu ſeger Egill *eigi* uar þat nu at þu ſa᷎ter a hluſtíNí er þu ſtodt upp xiii ara þeira ara er engum u veſalla uæri uid tæker eda i giaſlld mælt baga brot *ok* harka griper þa ſeger hermundr ſuikNer erum uær nu Egill ſeger telzt þu ſuikíN ia quad hann ſuikiN teliomz eg *ok* hefer þu ſuiket mic ſuikariN Egill ſeger þat gerí eg *suo* at mer þicki bezt at ſuikia þaN er aungum truer þu truer engum manni *eigi* truer þu uiNum þínum ne frændum baurnum ne konu *ok* *eigi* truir þu ſialfum þer þui truír þu eigi þer at þu fort i þocku *suo* mikillí || at ſela fe at *eigi* ueiztu helldr EN adrer huar þat er nu 11 b komit EN þot þer liai nu aNarſ hugar *ok* uilir þu nu ſeít hafa þa muntu nu *eigi* fiNa hermundr ſuarar þetta er lygi þiN ſem marg anur þu lygr a uallt Fyra uetr baud eg þer ur hrakbuínu *ok* ydr uíí ſamaN uorut þer þar æ gilſbaka *ok* er þu komt heim þa ſagder þu þat at þar uæri farner xxx klaka heſta *ok* etner aller Egill ſeger engin muN meira ſegía fra vanhaulldum þiNum EN uerít heſer EN hítt ætla ek at aNat huort hafi etner uerít faer *eda* eNger hermundr ſeger *eigi* ſkulum uid bader æ þingi annat ſumar Egill ſeger Nu muN ek þat mæla er ek ætlada at freſtaz mundi at þu luck heill muNi i ſundr þat uar ſnema ſpad at eg munda uerda allra maNa ellztur muN þat uid bera ef uid erum *eigi* bader a þingi at þu munt ſara allr i traulliNdr Þa mælti ſtyrmer þat er ſem uon er at oſs gefizt illa at taka EN uerſta manniN *til* ſamlagſ med oſ hann er allra manna uerſtr her a᷎ landi *ok* er þat ollum kuNegt Egill ſeger þeſ betr er þu kallar mic uerra maN þuiat þat vitu menn at þat hefer tekít mik *til* iafnnadar manz þer Nu muNu vera nockur ſtor kla᷎ki att þer þar er adrer muNu *eigi* uita ER þer þottí þes aſ uert ſialfum

at taka e uerſta manɴɴ þer *til* iafnnadar ᴇɴ þ*at* er ecki eɴ ſuo likt i ſumu lagi þu ert matgædingr mikill *ok* æ tu tana þaɴ er mat ſæll heit*er* alldregi ko*m*a ſuo m*arg*er garſger m*enn til* þiɴ at þ*at* uiti huat i h*onu*m byr nema þu eiɴ eɴda er þ*at* kunigt aðru*m* m*onnu*m at þu reɴ þeg*ar* er ſu*ar*tlegiaɴ kem*r* a lopt ᴇɴ ek þori at veita uiɴu*m* miɴu*m* lid eɴ *eigi er* þ*at* all ulikt at hu*or*tueg*g*i ockar ge*r*er uiſtiɴa illa þa uill þor*arinn* up*p* ſtanda m*adr*iɴ feitr miok *ok* þungr æ s*er ok* ſtuddi hondu*m* æ kɴe s*er* þa mælti ᴇ*gill* ſeztu nidr þor*arinn* þui mun eg þer ſu*ar*a at allr þ*in*ghei*m*ur muɴ hlægia at þer h*ann* ſet*t*izt nidr þa mælti ᴇ*gill* nu gerder þu uitrliga ſem þu ert uaɴr m*er* þickir ecki t*il* koma at ſueiɴar hlæi at

12 a þer þot þu ſiter miott u*id* elld e*da* gnuir arlbog ¦¦ a þiɴa þa ſeg*er* þorgeir heimſliga *er* giort at g*er*a þretegu arra þa ſeg*er* ᴇ*gill* ᴇɴ eg hugda at þer mu*n*di þickia uel ger*t* maɴtu þ*at eigi* þu u*ar*t loſtiɴ arſtr æ arneſ leid larſt þig [h]eſta ſueiɴ nock*ur ok* komu up*p* xiii kulur i hofdi þer *ok* þatu lamb æ *f*ir*er* kulu hueria þa mæl*t*i ſkegbroddi iarɴſkegi ſagdi h*ann* gauɴgu*m* fra *ok* ſkiptu*m* ecki ordu*m* u*id* h*ann ok* ge*n*gu þ*er* braut *ok* þ*ui* næſt aller þeir eɴ ſe þ*at* la þ*ar* ept*er ok* uill ei*n*gi hafa *ok* gerizt ſiand ſkapr i milli þ*eir*a *ok* lyckr þ*ar* þiɴgi*n*u of*eigr* ridr nordr *ok* ke*m*r h*ann* a fu*n*d o*ddz* ſ*onar* ſiɴſ u*ar* h*ann* þa albuiɴ h*ann* ſpyr hu*er*ſu malit hefdi ſ*ar*it ᴇk ſellda þ*eim* ſialſ dæmi ſeg*er* of*eigr* oddr ſeg*er* luck þu m*anna* armaztr mali ſ*eg*er h*ann* of*eigr* ſ*eg*er eigi ſ*ka*ltu s*uo* ſkiott dæma frændi ſ*eg*er h*onu*m nu allt malit *eigi* mati m*er* i hug ko*m*a at s*uo* ſkylldi ſyllgia mega þ*ess*u mali *ok* þickiumz eg þ*er* eiga bezt at launa ſ*eg*er h*ann* of*eigr* ſ*eg*er brudlaup yck*ar*t ſ*kal* u*er*a at ui uiku*m* h*er* æ mel O*ddr* ſ*eg*er þetta er s*uo* radit er ek uillda hellzt m*er* kioſa *ok* þo m*un* eg hallda fram ferdini *ok* uita hue ſ*ar*ſæll ek uerda e*da* hu*or*t ek ko*m*a apt*r* at æ q*ue*diɴe ſtundu of*eigr* ſ*eg*er ecki kaɴ eg þeſ at letia mik*it* attu und*er* ſ*ar* gæſuni h*ann* tekr nu byr *ok* ſigler nordr æ þorgeirſ *f*io*rd* þa tok aſ byriɴ *ok* lagu þ*ar* nockur*ar* nætr þar u*ar f*ir*er* kaup ſkip Nu leidizt o*ddi* þ*ar ok* bidr roa t*il* la*n*dz bati *ok* ge*n*gu up*p* æ eitt hatt fiall *ok* ſer O*ddr* at aɴat *er* uedrid uſt *f*ir*er ok* logn u*ar* a ſirdenu*m* O*ddr* bidr þa flytia ut*t* ſkipit þeir mæl*t*u karpm*enn*iɴ*er* at þei*m* m*un*di driugt uerda at roa yf*er* haſit o*ddr* ſ*eg*er s*uo* hædiligt ſe*m* ydr þicker at uær rou*m* þa m*un*da eg þ*at* ætla at h*er* m*un*du þer uor bida þeir t*aka* byr *ok* ſigla t*il* orkn eygia *ok* laugdu *eigi* ſyr ſegl u*oru* þ*ar* nockur*ar* uikur foru aptr ſiþ*an* m*ed* godu*m* byr *ok* lagu þ*ar* kaupm*enn*iɴ*er* er þ*eir* komu aptr ſigla nordr *ok* leta *eigi* ſyr eɴ þ*eir* ko*m*a i mid *f*io*rd ok* fer hei*m* t*il* buſ ſiɴſ *ok* byzt u*id* ueizlu agætligri ſkorter *eigi* efni*n* t*il* kemr ɢell*er* þar m*ed* dot*ur* ſina *ok* þ*ar* kom ᴇ*gill ok* fioldi m*anna* for ueizlaɴ ſ*e*m uin*er* m*un*du

12 b ¦ kioſa ᴇ*gill* u*ar* ecki kat*r* oddr leys*er* m*enn* þ*ad*aɴ m*ed* godu*m* gioſu*m* þa mæl*t*i

o*ſeigr* þ*at* villda eg at þu leyſt*er* E*gil* u*ir*duliga áá b*ur*tt h*onu*m eig*um* u*ær* gott at launa ſ*eger* h*ann* O*ddr* ſ*eger* m*er* lízt ſe*m* þu hafe*r* h*ann* adr af leyſt O*ſeigr* ſ*eger* ecki e*r* ſuo gíor godaN ſoma t*il* h*an*s AN*na*N d*ag* epter m*ælti* o*ddr* t*il* E*gils* ek let recka up*p* epter hruta ſ*irdi* xl gelldíNGA *ok* yxn íí mun þ*at* nu hei*ma* ſ*irer* þ*er* *ok* ſ*ka*l eígí for u*er*ku*m* gera u*id* þik m*ed* u*id* eru*m* up*p*i E*gill* þackadí h*onu*m *ok* hôf h*onu*m up*p* a*r*gu Geller olli miok gíofu*m* uid E*gil* ſkilíazt þ*eir* þ*ar* Lidr af uet*r*IN *ok* e*r* uora tekr fer h*er*mundr t*il* huamſ leidar *ok* er h*ann* ætladi utaN þa ſeg*er* h*ann* at þ*eir* munu ſnua oſaN t*il* b*orgar* *ok* breNA E*gil* iNE *ok* er þ*eir* ko*ma* utaN i ualfell þick*er* þ*ei*m ſe*m* ſtrei*n*gr gíallí up*p* i ſka*r*dÍN *ok* þ*ui* næſt keN*er* h*er*mu*n*dr at ſtíngí ke*m*r und*er* hondíNA *ok* ęđi u*er*kr v*er*dr nu hei*m* at ſnua *ok* fer ſ*ra* h*onu*m lidít ſe*r*r u*er*krIN u*m* ſiduna *ok* þ*ui* meíra er u*m* ſottíNA ſe*m* meir lidr up*p* i h*er*adít ſerdíNí *ok* þ*ei*r ko*ma* áá ha*r*guanda ſtadi *ok* u*ar* þ*ar* allt þakt af hra*r*ſnu*m* *ok* er h*ann* ke*m*r hei*m* u*ar* h*ann* hafdr i reckíu *ok* uar farít epter þôrdí p*r*eſtí i reykía hollt ſolua ſyní *ok* e*r* h*ann* ko*m* at h*onu*m matí h*ann* ecki mæla *ok* e*r* h*ann* ko*m* t*il* heſtz ſiNſ p*r*eſtrIN u*ar* ſent epter h*onu*m *ok* kom h*ann* a*r*dru ſiNí *ok* matí h*ann* ecki mæla u*id* h*ann* þa for p*r*eſtrIN oſaN t*il* gilſ *ok* u*ar* þa hleypt ept*er* h*onu*m et ííí ſiN *ok* lytr h*ann* at h*onu*m h*er*m*un*di *ok* h*ann* at h*ann* leti uorunu*m* ſim i gili ſim i gili ſiþ*an* aNdazt h*ann* þ*at* e*r* ſagt at mar het m*adr* h*ann* feck ſa*r*lu *ok* attu þau buit Auluer h*et* brod*er* h*an*s *ok* u*ar* af glapi *ok* eiN morgiN e*r* þau mar *ok* ſuala lagu i reckíu ſiNí ko*m* þar iN m*adr* m*i*cill *ok* quad u*isu* Bra eg or ſlidru*m* ſkalm ny bryndri þ*ei*ri let ek mauí a maga huotad un*na* ek *eigi* arſa hilldar fagr uaxiN*ar* fadmlagſ ſa*r*lu *ok* lagdi h*ann* i gegnu*m* *ok* er h*ann* uill ut þa hleypr h*ann* up*p* aulue*r* *ok* legr i gegnu*m* h*ann* kniſi miklu*m* þ*at* e*r* eiN morgiN at m*enn* komu ut*t* a bæ þ*ei*m er reipt hafdi u*er*it malít a h*en*dr oſp*ak*i þ*ar* u*oru* ſærd naut xíí || t*il* bana ſtod h*r*oſ u*oru* *ok* drepíN uíí ſ*irer* oddi o*ſeigs* **13 a**
s*yni* Nu ſinzt oſp*akr* da*r*dr hía helli ei*n*N*um* i líNackra dal *ok* munlaug hía *ok* u*ar* blod líſr i farit grandadí h*onu*m *ok* bi*ar*gleyſi o*ddr* u*ar* mikill m*adr* ſ*irer* s*er* *ok* átti ſon er o*ſeigr* het *ok* atti þadaN ſkamt at telia ſnora kalſſ ſon *ok* þ*ei*r mid ſ*ir*díng*ar* *ok* lyckr h*er* ſogu*ni*

Anmärkningar.

Sid. 1. Titeln skrifven af Jón Erichsen (jfr. inledn. sid. VIII); till någon äldre titel synes ej spår. — 2. Ofeígr; initialen är alldeles utplånad, om den ens någonsin varit målad på den tomma plats, som här finnes i början af första och andra raderna; f är otydligt. — æ; det senare a är ej rätt tydligt. — 6. le[nd*ur*]; nd, som står i radens början, och förkortningstecknet otydliga; den öfre delen af denna sidas inre kant är svartnad och det där skrifna svårläst; de bokstäfver, hvilka jag ej med säkerhet kunnat skönja, äro här och i det följande inneslutna i klammer. — 17. hue; e, som står i radens början, något otydligt; *α β*: huat. — 18. fulltι*n*gr är en ovanlig form; jfr. C.-V. Dict. sid. 178 fullting. — 19. xíí; när i (í) begagnas ss. siffra har det vanligen nedtill ett fint, till vänster nedåt riktadt streck. — 20. uaz nef liksom uaz d*al* i 5^{28} (jfr. Frumparta sidd. 70 och 110). — 22. þyrftí; nedre delen af y något otydlig; *α β*: þurfti. — 28. til ſt*ra*nda; *α β*: a Strand*ir*.

Sid. 2, 2. EN nu u*ar* h*ann*; h*ann* skrifvet öfver raden. — 4. þ*es*ſí; í, som står i radens slut, otydligt. — 5. at*an*; läs 'ut*an*'. — 8. agǽ́tr; a har två aksenter; aksenterna på æ äro något otydliga. — a h*en*di; *β*: með. — 9. tau; läs 'tua' eller 'tuo'. — 10. ſe*m*; *α β*: en. — 13. at ſtadſeſtaz; *α β* hafva oc i st. f. at. — 14. eſler; *α β*: reysir. — 18. Efter u*oru* är (så framt där ej möjligen stått uoru utan förkortning) ett tomrum, där det på andra sidan skrifna -fælan synes genom skinnet. — 24. Om den stora initialen gäller det samma, som sades i anm. till 1^2. — 25. *kon*a; skrifvet qa. — 29. af ẏdr; *α β*: fra ydr. — 33. r (i slutet af raden) tror jag vara uppkommet därigenom, att skrifvaren först velat upprepa raun, men icke fortsatt ordet på nästa rad, utan i stället skrifvit det mera passande sagn*er*; Jón Sigurðsson däremot anser, att ifrågavarande bokstaf är ett illa skrifvet u (eller v), så att man bör läsa 'usagn*er*' (= úsagnir, "onde Paasagn"). — 34. Efter hía är 'þer' sannolikt uteglömdt (J. S.). — 35. bordi; *α β*: a borði. — h*ar*tt; *α β*: fast.

Sid. 3, 2. holr ſyſlu *ok* uínr m*adr* är tydligen ett förderfvadt ställe; den enklaste rättelsen vore att läsa uínu m*adr* (= vinnumaðr, "arbetare"). Jón Sigurðsson

tror, att uinr är en förvridning af ett um, som ursprungligen stått framför ſyſlu, och att tecknet för *ok* felaktigt inkommit; han läser således 'holr (= hollr) umſyſlu m*adr*' (i öfverensstämmelse med *α β*). — 3. ſyſlar u*m* buít ſama; bu bör skiljas från ít ("han bestyr hushållningen på samma sätt"). — 4. bloma; *α β*: ſoma. — 7. famnaz h*onum* b*ratt* þi*ng* u*id* þ*at* betyder, om det är riktigt, "det samlar sig ett tingområde åt honom härvid (eller: på detta sätt)"; Jón S. är dock böjd för att läsa 'þi*ng*m*enn*' och stryka u*id* þ*at*, under antagande, att u*id* inkommit genom felskrifning för m*enn* och þ*at* af det följande þui. — 9. huguar; u är otydligt; *α β*: hagnar. — 20. *suo* u*er*a ſkylldu; *α β* tillägga: ſem h*ann* villdi. — 23. lagí; *α β*: lægi (?). — 26. áá þ*es*ſu er etc.; *α β*: a þa leiþ, ſu er etc. — 34. ſkyllda; a är otydligt, så att det kunde tagas för ett u, och har aksent; förmodligen har där först stått ett í.

Sid. 4, 1. leid*er*; pluralis är oväntad, ty af 26—31 ses, att det är fråga om endast ett leið. — 6, 7. hu*or*utuegía felz uel i ſkap aɴ*at*; *α β*: hvortveɢia — — — aðro. — 9. hi*n*ſ; läs 'hɪɴ'; felet, som återfinnes i *α β*, är väl föranledt af det följande ſpaka (jfr. Frump. sid. 219). — 11. uppí; öfver det förra p är en prick (d. v. s. fördubblingstecken). — 15, 16. kalla eg þ*at* mitt rad; efter þ*at* är '*eigi*' utfallet (J. S.); jfr. 13: er þ*at* eckí mítt rad; ráð är just uttrycket för giftomannens bifall till partiet. — 18. æ h*on* þar hía; *α β*: er hon þar hia honum, hvilket sannolikt är det rätta; en lättare ändring är visserligen att läsa 'hei*ma*' i st. f. hía, men detta ord blir mindre passande, då hei*m* står strax förut. — 23. h*afa*; otydligt. — 25. ǽtla ek; ek står öfver raden. — 28. m*ar*; läs 'm*art*'. — 30. *ok* u*ar* þa míok etc.; riktigare 'u*oru*'. — helgut; l öfver raden. — 32. ſe*m* vili; *α β*: ſem Osp*akr* vili, hvilket torde vara det rätta. — 36. g*er*a aɴat hu*or*t reta (= rétta) f*ra*m h*on*díɴa *ok* ſelía h*onum* godord ſitt; den andra, af 'eda' inledda satsen, som ungefärligen skulle hafva lydt så: 'eda deyia þegar', kan här (i aposiopesis) gärna vara borta.

Sid. 5, 7. *kon*a; skrifvet qa. — 8. u*m* hauſtid skulle rätteligen stå i bisatsen; jfr. Band. Fr. 5[18] och 38[23, 24]. — fiall; a står öfver raden. — 11. ymſar; r otydligt. — 17, 18. huar horfer þu æ; under det sista a men något högre än raden synes ett nästan utplånadt d. — 19. nock*ut* þ*ad*aɴ; *α β*: þaþan nockut. — uerít; öfver e står ett litet c. — 27. raþíɴ; þ har upptill ett tvärstreck; förmodligen har skrifvaren först menat 'raþ*it*' och sedan, då han såg, att detta ej passade till 'god', tillsatt 'íɴ' utan att borttaga strecket, som betecknar *-it*. — 28. langa; det senare a tyckes hafva ett tvärstreck öfver sig. — 36. b*ra*gdet; *α β*: bragð at.

Sid. 6, 1, 2. þ*at* er uðn; þ*ess* vore bättre än þ*at;* här kan lätt vara skriffel. — 3. uuæn; läs 'uuænt'. — 6. uin*er; α β*: menn. — 10. ſianſkap*ar* m*enn;* denna sammansättning upptages icke i C.-V. Dict., som annars upptager flere blott i denna sagotext förekommande ord. — 12. e*r; α β*: eſ. — 13. ſetia; öfver e tyckes stå aksent. — 16. q*uez*; man kan också upplösa till q*uaz*. — 23. Eck; läs 'Ecki'. — 24. fuaulu; det första u står öfver raden. — 25. myrt f. myrkt, liksom mart f. margt. — 27. veit mi*er;* beträffande hjälpverbets utelemnande kan man jämföra 7², 14¹² och 15¹· ² samt Lunds Oldn. Ordföjningslære §§ 184, 1) och 185, 1) b. — 29. ſeɴt måste antingen vara = ſeɴd eller = ſeɴtu. — 31. hefda; *α β* och Band. Fr. 14¹⁹: hafða; konjunktiven torde här vara bättre: "Ospakr kunde ikke bestemt sige, at han havde i Sinde at dræbe Oddr, men derimod nok, at han vilde have truffet ham istedenfor Vali" (J. S.). — 32. *konu*; skrifvet qu.

Sid. 7, 2. ſtoru bar; *α β*: ſtorum bar; båda formerna upptagas i C.-V. Dict. sid. 60 (bera C, II 5). — 11. mu*n;* öfver m står ett litet u (tillämnad förkortning). — 12. ᴇɴ ek hyg*g;* ek är skrifvet öfver raden. — 13. m*adrin; in* står ofvan för raden. — 15. u*or*t; *α β*: vis. — 17. ᴇɴ; *α β*: er. — 22. u*er*der; möjligen har här ursprungligen stått 'uirder' (J. S.). — 29. u*m*; *α β*: við. — 31. Ett parallelställe till den här förekommande kasus-växlingen finnes i 12⁷. — 32. ſkoruglig; detta g återfinnes i sammansättningarna sköruglyndi, sköruglyndr och skörugsamr, C.-V. Dict. sid. 565. — ſ[æm]liga; æm är alldeles utplånadt och beror på gissning af Jón Sigurðsson. — 34. ſek*r* ſe*m* h*ann* mu*n;* dessa ord utelemnas af *α β*; Úfeigr upprepar förvånad Odds yttrande.

Sid. 8, 1. fe ſnudr; udr något otydligt; *α β*: fe smiðr. — 3. viſſa; v har ovanlig form. — 8. þ*uiat*; *α β*: þat. — 10. ſp*er*da; *α β*: ſparða. — 22. unítt; *α β*: ſuorit. — 23. ſuo na; na fattas i *α β*. — ek uin*n* eid at bok ſe*m* ek ueít rettazt etc.; efter 'bok' är något utſallet, hvilket torde hafva varit ungefärligen detta: 'lôgeid ok ſegi ek þat gudi at ek mun þᴀɴ dom dæma i þeſſu mali'; jfr. Finsens uppl. af Grágás sid. 72 (J. S.). — 25. ut laga; *α β*: utlæga. — 26. þ*at* bager hellz nockut u*id;* uttrycket e—t bágir við ("stöter emot"; J. S.) upptages ej af C.-V. Dict.; men liknande uttryck förekomma där (sid. 54 bágr, m.) — 34. ſaklauſ; läs 'ſaklauſa'. — ſᴀɴreyndr er; *α β*: sannreynder ero.

Sid. 9, 6. ſtyrm*er;* det första r står öfver raden. — 11. rettaz; "få upprättelse", en betydelse, som ej upptages af C.-V. Dict. — 12. uíne ſina *ok* fræ̈ndr; a i ſina är otydligt; tecknet för *ok* står öfver raden. — 13. a hial; a i hial är otydligt; *α β*: a tal. — 14. ſoɴ; prick öfver o. — 18. letu; *α β*: settu. — 24. af v*ir*diɴg malonu*m; α β* sätta 'af' efter 'v*ir*diɴg', hvilket är bättre. — 28. ſ*or* i do*m; α β*: com i dom.

Sid. 10, 1. ſkara; se C.-V. Dict. sid. 542 "skári or skárri" (α β hafva skaRA). — 9. u*era* ſi*rer* lagdr; u*era* är skrifvet u^r; ſi*rer* lagdr, "betrykt", "öfvergifven", jfr. Biskupasögur I, 823. — 11. EiN; i öfver raden. — 11, 12. t*il* myramaNA budar; om med Mýramanna-búđ menas samma búđ, som Egill Skallagrímsson hade, så låg den på västra stranden af Öxará mellan Rangæinga-búđ och Mosfellinga-búđ; se plankartan i Dasent's Burnt Njal (Vol. I; Edinburgh 1861); då här talas om ett virki (vall eller befästning), kunde det vara grund till antagandet, att Mýramannabúđ har varit den Virkisbuđ, som nämnes i Njála kap. 146 (sid. 247), och som i Sturlunga saga I, 31 kallas Byrgisbúđ (Dasent upptager Virkisbúđ och Byrgisbúd som två olika ställen); Jón Sigurđsson förmodar emellertid, att flere búđir varit befästade. — 16. miklo er þ*at* fargad meír adr; enligt C.-V. Dict. sid. 144 betyder farga med ackus. "to press", och med dat. "to destroy, to make away with"; här tyckes likväl den senare betydelsen passa bättre (jfr. Band. Fr. 23^3 miklu er því meirr fyrir komit). — 17. m*er*i; läs 'meir'. — 21. ſ*eg*e*r* of*eigr*; α β: ſ*eger* h*ann*, hvilket är bättre, då framför anföringssatsen står of*eigr* m*æl*ti. — mikill m*e*ɲ*ni*; m*enni* skrifvet m^i; ll i mikill för annan form än nom. sing. mask. är ej något ovanligt i Regius (jfr. t. ex. rad. 28 allm*ic*ill foruítní); α β: mikill m*adr*. — 28. mik*it*; öfver m står ett litet c; skrifvaren har således först ämnat teckna m*ic*it. — 29. ór; α β: af. — 31. af hliota fenu; α β: hliota af fenu; jfr. anm. till 9^24. — 35. gemſi ydru*m*; ordet gems begagnas eljes såsom neutr. (se C.-V. Dict. sid. 196). — 36. ſkirdi; läs 'ſkridi'; jfr. dock Frump. sidd. 117—119.

Sid. 11, 2, all*a*ṅg; läs 'all*a*ng'. — 4. *ok* Ef h*ann*; tecknet för *ok* står öfver raden. — 5. *ok* öfver raden. — 10. bak*k*a; pricken, som antyder fördubblingen af k, står nästan midt öfver a. — 13. u*er*der ut*an* uec*g*iar u*id* hialit; "blifver tankspridd (sinnesfrånvarande) vid vårt samtal"; detta uttryck anföres ej i C.-V. Dict.; α β: (hui er sem þu) sert utan veGiar vid malit, "hvarför är du liksom främmande för saken (eller skild från målet)". — 14. Nei feg*er* h*ann*; i uti Nei och eg i ſeg*er* äro nästan utplånade. — velar; ar otydligt. — 15. ſiodnu*m*; J. S. vill hällre läsa ſiodiN, som α β hafva; jfr. C.-V. Dict. sid. 707, vinda 1) och 3). — 16. cc är något otydligt. — at gang*er*; läs 'at þu gang*er*'. — 17. eiNi; läs 'eiNu*m*'. — 21. ek; e är nästan utplånadt. — 25. þa hef*er* (otydligt) þu þeſ *eigi* ſuaret; α β: þa er hvorki at þu hafir svaret. — 25, 26. Nu mætt*er* þu s*uo*; dessa fyra ord äro mycket otydliga; särskildt är þu osäkert. — 33. þa *er* uel nu mun ek híta h*ann*; så vill J. S. läsa; likväl bör anmärkas, att þ i þa upptill har ett tvärstreck, så att man kunde läsa 'þ*etta*', och att i st. f. 'nu' står (i radens slut) ett m; möjligen kunde meningen vara: 'þ*etta* er uel m*ælt*'; α β: þa er vel oc mun ec etc.

Sid. 12, 1. ia; öfver a tyckes vara en krok, liknande den i ó. — 2, 3. teygilig*ra;* J. S. läser 'reygilig*ra*', som han tolkar "vænligra, mere forhaabningsfuldt, mere hævet". — 6. ɢel*ler;* el är nästan utplånadt. — 7. Ett motstycke till kasusväxlingen på detta ställe är 7^{31}. — þ*or*gilf ara ſ*onar;* det senare a i ara är otydligt; om Þorgils Arason (á Reykjahólum) se Ísl. s. I, II (1843—47) och Eyrbyggja. — 13. ǽttader; æ har ovanlig form, och där tyckes först hafva varit skrifvet ett a. — 16. ſon hall ſteíɴſ fra aſgeirſ á; "der har rimeligvis staaet 'son Styrmis frá Ásgeirsá' men over Linien 'Hall'; Afskriveren har læst 'Steins' for 'Styrmis' og sat 'Hall' ned i Linien efter 'son', istedenfor at sætte Navnet foran 'son'" (J. S.). — 22. þ*at* alld*ri* foru*er*ku*m* gera; þ*at* är i denna ställning ovanligt (jfr. 17^{5} och C.-V. Dict. sid. 167) och bör må hända strykas. — 23. ᴇɴ þo en at ſou bunu; det andra en är (väl oriktigt) tillsatt öfver raden; för ſou (hvars o är helt litet) läs 'ſuo'. — 26. at þ*ui; α β*: þat. — 27. at bǽn; under at står en prick, som kanske betecknar, att ordet skall utgå. — 29. m*enn; α β*: ec. — 31. koma ᴇɴ; bokstäfverna oma ᴇ, som börja raden, stå ute i marginalen.

Sid. 13, 1. lagi; *α β*: lægi (jfr. anm. till 3^{23}). — 3. i eru malíɴo; *α β*: i malino ero (jfr. 9^{24}, 10^{31}). — 9. at radi; *α β*: rad. — 11. Eɴ; E, som börjar raden, står ute i marginalen. — 21. ef eg fæ af h*onu*m, "om jag vinner honom (för saken)"; detta uttryck har jag ej funnit i C.-V. Dict. — 23. yc; står i radens slut och bör vara 'yckr'. — 25. bru; otydligt, emedan tecknen på andra sidan bladet synas genom det samma; *α β*: bruna. — frǽndr ſíɴa ſkarda m*enn;* desse voro hans slägtingar på mödernet (se 1^{3}). — 29. þa er ſtutt u*m,* "då är saken snart afgjord"; *α β*: (mælti) þa ofstutt um.

Sid. 14, 10, lypt*er; α β*: kipti. — 16. vít ſatt; d. v. s. vitfátt (J. S.; se C.-V. Dict. sid. 712). — 17. þa ſitr þu; man hade väntat þar, liksom i 15, 21, 25, 29 och 33. — 24. at at ſía; det ena at bör strykas. — 25. u*ar* ſatt; *β*: var þat satt. — 26. at u*æ*rir; läs 'at þu u*æ*rir'. — 28. ſamþẏckiz; läs 'ſamþẏckiaz'. — a iſl*a*ndi; *β*: yfer Islandi. — 31. hef*er* ko*m*ít i malít; efter ko*m*ít kan 'þer' vara utfallet (J. S.). — 32. nock*ur;* läs 'nock*ur*u' (så framt ej redan tecknet ᵔ kan betyda *-uru).* — 35. Nu; N har ovanlig form. — 36. at m*er* u*er*dí uargſɪɴſ dǽmi etc.; om detta uttryck talas i Sæm. Edda ed. AM. II, 516 anm. 100.

Sid. 15, 3. at; skrifvet öfver raden. — 6. opt; efter detta ord är ett litet tomrum, i hvilket intet spår af skrift kan skönjas. — þ*an*gad; *α β*: hingat. — hyg*g*iu*m;* pricken står midt emellan y och g, hvarför man äfven kunde läsa hẏgiu*m.* — 9. þreíatigu; detta besynnerliga stafsätt tror jag vara uppkommet däraf, att originalet haft 'þrettan'; jfr. rad. 16 och 16^{13} samt Band. Fr. $36^{7, 17, 21}$ och 38^{20}.

— 12. fuarrunum; öfver det första u är en prick. — 13. þríatigi ara hundrada; ett ovanligt uttryck, som möjligen är föranledt af den i anm. till rad. 9 påpekade förvirringen i sifferuppgifterna. — Nu; α β: Nei, hvilket torde vara riktigt, så framt man ej bör läsa: 'uar eigi þat nu ſeger EGILL at þu ſæter etc.' — 16. u veſalla; α β tillägga: manna. — 17. harka griper; denna sammansättning är icke upptagen i C.-V. Dict. — 21. konu; β: konum. — 27. engin; strecket står öfver g, ej öfver i, hvarför man noga taget borde läsa engni. — 32. traullixdr; detta ord förklaras i C.-V. Dict. sid. 641 med trolla hendr, liksom gramendr (sid. 211) med grama hendr. — 34. þu; þ har upptill ett tvärstreck. — 35. þat; läs 'þu'. — 36. att; α β: a. — þes; α β: þat.

Sid. 16, 1. e uerſta MANEN; e skall naturligtvis vara 'EN'. — 2. tana; α β: tanna; ordet är icke upptaget i lexika. Jón Sigurðsson skrifver: "'Tana' kan vistnok være rigtigt; 'tani' kan eller maa da være beslægtet med 'tanni', fura, abies (B. Hald.), og betyde et Husgeraad, i sær en liden 'askr' (den sædvanlige Benævnelse af de brugelige Husgeraad til Melkemaden, Gröd o. s. v., som uddeles til Folkene), eller beslægtet med 'tina' (Rietz 734 og Ivar Aasen; ogsaa almindeligt i Island i daglig Tale om en Æske med Hank paa Laaget). Det giver altsaa omtrent den samme Mening, som 'bolla' (en Kumme) i Band. Fr. 38[8], kun at Formen af Gjenstandene vilde være forskjellig. Muligen har dog den oprindlige Læsemaade været 'cana'; 'kani' betyder en liden 'askr', som bruges til Mælkemaden (til Börn efter den nu sædvanligste Sprogbrug, der ogsaa ligger nær). Hvis man lægger Mærke til, saa ligger her netop Spot i Udtrykkene 'cani', 'kani' eller 'tani' (som da maatte være eensbetydende), nemlig at Styrmir levede temmelig knapt og spiste af en lille Kumme, der havde Navnet Matsæll, nemlig den madsæle, den der var heldig til at fange Mad, en Benævnelse altsaa, der skulde böde paa Knapheden, omtrent som man siger i Ordsproget: stór koppr skal mat drýgja, d. e. en stor Kop skal gjöre Maden dröj. Naar man har lidt Mad skal man hælde den i en stor Kop for at gjöre den dröjere!" — 10. miott; o är otydligt. — heimſliga; i st. f. heimſkliga (se Frump. sid. 115). — 11. þretegu; det senare e otydligt, så att man också kunde läsa þretogu. — 12. [h]eſta; h är otydligt, så att ordet kunde läsas ueſta eller neſta; α β: veſti. — 15. þer; läs 'þeir'. — 28. firdenum; e är skrifvet på ovanligt sätt och liknar något æ. — 31. þer; samma beteckning, som eljes begagnas för þeir. — eygia; jfr. Heiðreks saga (Bugges uppl.) 299[2] meygia, 315[25] bægiar och Frump. sid. 89. — 33. ok ſer: α β tillägga: Oddr, hvilket är bättre. — 34. efnin; α β: efni. — ſem; strecket öfver e är otydligt.

Sid. 17, 5. m*ed;* läs 'm*eda*n'. — 7. utaɴ; från Gilsbakki till Hvamm for han 'út'; 'utaɴ' betecknar hemresan. — 10. ęđi; ę är otydligt skrifvet. — hei*m;* strecket står öfver e, icke öfver i. — 12. *ok* þ*ei*r ko*m*a; framför þ*ei*r bör 'er' suppleras eller också det föregående *ok* tagas bort (J. S.). — 14. Þórðr prestr í Reykjaholti Sölvason nämnes i Landnáma. — 16. *til* gilſ; d. v. s. Haukagils í Hvítársíða (J. S.). — 17, 18. *ok* h*ann* at h*ann* leti uorunu*m;* läs: '*ok* heyrer h*ann* at let i uorunu*m*' (J. S.). — 18. Már och Ölvir (i Band. Fr. 41[19] kallad Bjálfi) äro eljes icke kände. — het; öfver h är upptill ett tvärstreck. — 21. u*isu;* skrifvet u'; α β: u*m;* i marginalen står ett litet u. Visan kunde han naturligtvis ej kväda, förr än han begått dråpet (Bra — let — un*n*a). — Bra; initialen står ute i marginalen och är försedd med åtskilliga slängar. — ny bryndri; α β: nybrynda. — æ; α β: at. — 24. reipt; i st. f. reift (se Frump. sid. 102). — 25. xíí; otydligt; kunde också läsas 'xu'. — 28. ſnora; läs 'ſnori'.

Tillägg och rättelser.

Sid. III. Den anförda berättelsen om Oddr Úfeigsson finnes i äldre form uti Morkinskinna (utgifven af Unger, Chra 1867). Oddr förekommer för öfrigt i Hemings þáttr (i tredje delen af Flateyjarbók och i Möbii Analecta norrœna).

Sid. V. Skeggbroddi nämnes äfven i kap. 5 af Þorsteins saga Síðuhallssonar (intagen i Fire og Fyrretyve Pröver af Oldnordisk Sprog og Literatur ved Konrad Gislason, Kbhvn 1860, samt i Analecta).

Sid. VIII. Till beskrifningen på handskriften vill jag lägga följande upplysningar af Jón Sigurðsson: "Nogle Ejeres Navne findes hist og her i Margen, saasom 'Eyulfur Jonsson a þessa skytna skrædu' (ved Hálfs saga); 'Nikulas Einarsson' (ved Göngu-Hrólfs saga); 'Kolbeinn vinur (?) Biarnason (?)' og noget mere ulæseligt (ligeledes ved Göngu-Hrólfs saga). Haanden paa disse Vedtegninger synes at være fra 17:de Aarhundrede. Blandt Ejernes Navne er Nikulas Einarsson sandsynligvis en bekjendt Mand, som levede ved Mývatn henved 1630 og senere".

Sid. XI, rad. 8 står: 15^{26}, läs: 13^{26}.

Sid. XII. Anmärkningen om uteblifvit u-omljud i huotad 17^{21} beror på ett misstag, ty formen är ej fem. utan neutr.

Sid. XIII, rad. 5 står: N:o 6, läs: Pappershandskriften N:o 6, 4:to.

Sid. 1, 10. Jag har nu tydligt sett, att det står 'Vali h*et*'. I rad. 11 är jag säker på orden 'u*m* h*r*id'. — 16, 17. Handskriftens 'm*i*cla t*il* laugu ueíta h*onu*m' tror Guðbrandr Vigfússon (som på enskild väg meddelat mig så väl denna som några följande i hans namn anförda anmärkningar) böra rättas till 'm*i*cla t*il* laugu uid hann' och anser, att felet kommit däraf, att afskrifvaren fattat det mindre vanliga verbet mikla som adjektiv. (Jfr. Band. Fr. 4^{8}: minnka tillög við þik). — 19 står: þui, läs: þ*ui*. — 27. Efter orden 'O*ddr* u*ar*' är '*ok*' uteglömdt.

Sid. 2, 25. *k*o*na*; i anmärkningen till detta ställe (liksom i anm. till 5^{7} och 6^{32}, på hvilket ställe texten har *k*o*n*u) säges, att ordet i hdskr. är skrifvet qa (qu); detta bör vara ɔa (ɔu). — ſyſt*er;* membranen har felaktigt 'ſyſt^z' (= ſyſt*ur*).

Sid. 3, 1 står: gerdíz, läs: g*e*rdíz. — 34. Jag tror nu, att det står 'ſkylldu'.

Sid. 4, 8 står: ſ*k*uli, läs: ſk*u*l*i*. — 9. laxdǽla; x kan hafva tillkommit därigenom, att originalet haft ett illa skrifvet tecken för ng (Guðbrandr Vigfússon). — h*ann* u*ar* ſon oſp*ak*s etc.; G. V. förmodar, att afskrifvaren här öfverhoppat en rad, och att sammanhanget i originalet varit: hann var son Þorvalds; systir Þórarins var Þórdís. er átti Halldórr, Snorra son goða; þeira dóttir var Guðrún, er átti Kjartan, son þeira Ásgeirs ok Þorbjargar digra, dóttur Ólafs pá o. s. v. (jfr. Landn. 3, 5 och 2, 18 samt Laxdœla kap. 61), ehuru slägtledningen sannolikt varit något mera kortfattad; man får då i det följande i st. f. 'mod*er* h*ans*' läsa 'mod*er* h*enn*ar'. — 13 står: hondum, läs: h*o*nd*u*m. — 14. u*m*bod; G. V. förmodar: 'upp bú' (jfr. Band. Fr. 9^{24}).

Sid. 5, 20 står: glǽrædi, läs: glǽrædí. — 36 står: bragdet, läs: bragdet; r är skrifvet öfver raden.

Sid. 6, 10 står: þetta, läs: þetta.

Sid. 7, 6 står: ſyn, läs: ſyɴ. — 17. I st. f. heradi står sannolikt herade.

Sid. 8, 6 står: mune, läs: mu*ne*; e är otydligt skrifvet och kan läsas som o. — 15 står reifíngar, läs: reifíngar. — 25 står: ᴇɴ ueſta, läs: ᴇɴ*n* ueſta.

Sid. 9, 32 står: þ*eim*, läs: þ*e*im.

Sid. 10, 3. ælþ*in*gíſ; det senare i står öfver raden. — 9. *fírer* lagdr tolkas i anm. med "betrykt", "öfvergifven"; det kan ock, må hända lämpligare, öfversättas med "besegrad", "kufvad" (se Fritzners Ordb. sid. 182); jfr. äfven Svenska Medeltidens Rimkrönikor III (utgifven af G. E. Klemming, Sthlm 1867, 68), sid. 288, v. 6388. (Söderwall). — 27. står: m*un*, läs: mu*n*.

Sid. 11, 13. híalít; af pappershandskrifternas läsart 'malit' kan man också få samma mening som i membranen. — 15. Jag tror nu, att i hdskr. står ſiodiɴ (icke fiodnu*m*), fastän ordets slut är ganska otydligt. — 16. står: tia*r*, läs: tiar. — 22. ſ*ku*lut är otydligt. — 33. þa e*r* uel nu etc., är säkert den riktiga läsarten; jag har vid närmare påseende funnit, att "tvärstrecket" på þ är mycket otydligt och troligen betydelselöst, samt att 'nu' verkligen kan skönjas.

Sid. 12, 19. cccc; i hdskr. står ett kort streck (likt en aksent) öfver hvarje c.

Sid. 13, 6 står: ganga, läs: gaɴga. — 15 står: ma*nni*, läs: m*anni*. — 22 står: ſtandazt, läs: ſtaɴdazt.

Sid. 14, 7 står: fo*ru*, läs: f*oru*. — 20 står: hefcr, läs: he*fer*. — 32. nock*ur* är tvifvelsutan riktigt och bör fattas som lokalt adverb (se Fritzners Ordb. sid. 481 och C.-V. Dict. sid. 777).

Sid. 15, 15. De i anm. föreslagna ändringarna äro onödiga; stället kan fattas antingen så: Nú segir Egill: "Eigi var þat nú" etc., eller sålunda: "Nú!" (= Nå!) segir Egill, "eigi" etc.

Sid. 16, 11. Hdskr. har helt säkert þretogu — 31. eygía; jämte de i anm. upptagna exemplen på detta stafsätt böra ǽgía 6^{21} och hlágia 16^{8} anföras.

Sid. 17, 28 står: kalff ſon, läs: kalff ſoɴ.

Vid faksimilet bör anmärkas, att på sjätte raden b i ber fått ett nedåt riktadt streck, som ej finnes i hdskr.; i h*enní* på åttonde och þíg på sextonde raden hafva strecken öfver ı ej blifvit synliga.

Mindre betydande tryckfel i inledningen och anmärkningarna torde läsaren själf benäget rätta.

Jómsvíkinga saga

efter skinnboken 7, 4to å Kungl. Biblioteket i Stockholm utgifven

af

GUSTAF CEDERSCHIÖLD.

Jómsvíkinga bardagi, eller striden på Hjärungavåg mellan det danska vikingaförbundet från Venden och Norges mäktige jarl Håkan, har utgjort ett bland de mest omtykta ämnena för de isländske sagoförfattarnes berättelser. Många skildringar af denna strid och därmed förbundna händelser finnas ock i de till våra dagar bevarade fornskrifterna; så upptaga de olika redaktionerna af Olof Tryggvasons saga Jomsvikingarnes öden i längre eller kortare framställning. Äfven såsom ett helt för sig ega vi Jómsvíkinga saga och det förnämligast [1]) i tvänne uppteckningar, en vidlyftigare och en mera kortfattad. Den förra finnes i handskriften 291, 4:to af Arne-Magnæanska samlingen och har lagts till grund vid sagans utgifvande i elfte bandet af Fornmanna sögur (Kphfn 1828). Den kortare och, såsom man med alt skäl antager, äldre redaktionen finnes nu i Stockholmska pergamentshandskriften 7, 4:to, hvars text, ehuru i många afseenden god, uppenbart ej är annat än en (icke alltid noggrann) afskrift af det förlorade originalet [2]). Af denna text tog Rask under sin vistelse i Stockholm en afskrift, efter hvilken sedermera större delen af sagan — från 59^{2} Maðr er nefndr Toki etc. till sagans slut — utgafs såsom prof eller "Sýnishorn" på Fornmanna sögur (Kphfn 1824); af början har det första stycket (54^{30}—55^{5}) jämte några få läsarter upptagits i Fms. XI, det öfriga har hittills varit otrykt. "Sýnishorn" meddelar texten uti en i allmänhet normaliserad

[1]) Vi förbigå den unga redaktion, som finnes i Cod. A. M. 510, 4:to och omtalas i Fms. XI, Formáli p. 7.

[2]) Detta visar sig tydligast genom den alldeles opassande interpolationen i 74^{27-30} (I þui — Bua liðar).

ortografi och kan anses såsom ett för sin tid ganska godt arbete — jämför man det med den Adlerstam-Hammarsköldska upplagan (Stockholm 1815), så frestas man att antaga minst ett århundrades mellanrum —, men är dock icke sällan opålitligt [3]). Nu mer torde boken vara ganska svår att åtkomma.

Dessa förhållanden, den första upplagans ofullständighet, osäkerhet och sällsynthet, hafva synts mig vara tillräckliga skäl till förnyadt utgifvande af en på det hela så förträfflig sagotext som denna. Men ännu en anledning tillkommer. Skinnboken N:o 7, 4:to, af hvilken denna redaktion af Jómsv. s. utgör en del, är nämligen skrifven vid den tid, början af 1300-talet, då den isländska ortografien stod i sin högsta blomstring, och är till sin språkform synnerligen noggrann och lärorik; detta har ock längesedan påpekats ej mindre af Rask, uti hans Anvisning till Isländskan (Stockholm 1818), sid. 8, än af Rydqvist, i Svenska Språkets Lagar I, XVII; den senare har dess utom i första delen af det nämda arbetet på många ställen citerat handskriften under namnet "Fragmenta Islandica". Vi kunna tillägga, att den sedan icke förlorat i anseende, utan ännu af de förnämste kännare — såsom C. R. Unger och Guđbrandr Vigfusson — mycket lofordas. Hittills har emellertid alt, som utgifvits efter denna handskrift, meddelats i normaliserad ortografi; vi hafva därför genom denna upplaga af Jómsvíkinga saga velat lemna första profvet på skinnbokens rättstafning i oförändradt skick.

Pergamentshandskriften 7, 4:to beskrifves dels i A. J. Arwidssons "Förteckning öfver Kongl. Bibliothekets i Stockholm Isländska Handskrifter" sidd. 18—20, dels af Rydqvist på nyss anförda ställe. Då vi hafva åtskilligt att tillägga, nödgas vi för sammanhangets skuld att här nedan upprepa en del af det, som i nämda skrifter redan är sagdt.

[3]) Följande fel kunna förtjäna att påvisas: i st. f. fregn 59^{16} har Sýnishorn fregnir sid. 2; — för i tigi 60^{35} reigi sid. 6; — f. orđfari 61^{11} orđfæri sid. 7; — f. braut och komir 61^{16} brátt och kom sid. 7; — f. ockur 61^{28} ockar sid. 8; — f. þott 61^{35} þó sid. 8; — f. gǫrr 64^{7} gerđr sid. 14 (strax efter utelemnas öfverskriften hoftypt); — f. herklęđi 67^{6} klæđi sid. 22; — f. inn (skrifvet ın) 68^{16} mönnum sid. 25; — f. leíngrum 68^{18} leingr sid. 26; — f. liggi 68^{34} liggr sid. 27; — f. ętlaz 69^{9} ætlar sid. 28; — f. brúnǫlfi 70^{33} brúnölfr sid. 32; — f. drifu 71^{13} drápu sid. 34; — f. Skialld meyiar.Einaʀ 72^{22} Skáldmeyjar-Einar sid. 37; — f. marks 75^{36} merkis sid. 47; — f. hauggui 76^{14} havgg sid. 48; — f. íueítt 76^{17} ívert sid. 48; — f. er 76^{32} ef sid. 49; — f. muni 77^{22} mun sid. 51. — Efter n användes ofta d, då handskriften har đ, eller đ, då handskr. har d, o. s. v.

Boken är i aflång kvart, bunden i pappband med skinnrygg, och innehåller nu 58 skrifna pergamentsblad. De 9 första bladen, före och efter hvilka flere oskrifna pappersblad äro inbundna, innehålla större delen af Konráđs saga keisarasonar (utom början) och visa betydliga olikheter mot de öfriga; sagan är nämligen, utan indelning i kapitel, skrifven af tvänne särskilda händer (dem vi kalla I och II), under det en tredje hand (III) har skrifvit de öfriga 49 bladen. Handen I har skrifvit sidd. [4]) 1, 2^{23-26}, 5—7, 8^{17-29}, 9—12^{8} och 12^{13}—13^{21}, handen II sidd. 2^{1-23}, 2^{26}—4, $8^{1-16 \text{ och } 30-37}$, 12^{8-12} samt 13^{22}—18^{35}, där sagan slutar. Handen I har ful och otydlig stil, hvaremot II skrifver prydliga och korrekta bokstäfver; större och mera lättläst stil utmärker handen III. Hvad stafsättet angår, är det lättast att beskrifva I genom jämförelse med III, hvars ortografi vi förutsätta såsom tillräckligt känd genom nedan meddelade text och faksimile. De förnämsta olikheterna äro, att I saknar aksenter och bokstafven ó, regelbundet brukar v för u, ofta e för æ (ę) eller ę för e, samt äfven i andra fall visar osäkerhet i vokalbeteckningen, t. ex. ſport f. ſpurt och flogv menn f. flvgv menn, ſkeimtv f. ſkemtv, gæizkv f. gæzka, linlæka f. -leika, vendredi, myrginn o. s. v.; — att I vanligen utmärker en konsonants fördubbling genom prick öfver den samma, dess utom använder ɴ för nn och s för ſſ, mycket ofta skrifver enkel konsonant i st. f. dubbel äfvensom ofta dubbel i st. f. enkel, regelbundet framför d och t begagnar n och l enkla (mera sällsynt hos III), ganska ofta brukar d i st. f. đ, men däremot i många fall har đ i st. f. d (särskildt där III har nnd eller lld), att r och vr (d. ä. ur) icke noga åtskiljas, t. ex. fyſtr f. ſyſtvr och okkvr f. okkr (enda [?] motsvarande exempel hos III är uetʳin 57^{38}) o. s. v. Handen II har i flere afseenden samma ortografiska egenheter som I, men färre fel; såsom prof afskrifva vi ett par punkter från sista sidan:

> Miclagarz k*eiſa*ri let rita ſogv þesa alla a þrimr bokv*m*. ſendi eina Rikarþi k*eiſa*ra t*il* ſaxl*an*dz. ađra t*il* danm*er*kr þe*i*n k*onung*i er þarređ fyr*er*. ena þriđio hafđi h*ann* ſialfr *ok* þ*ot*ti ſva þesi ſtorvirki *ok* ſregđ lengſt m*un*di vppi v*er*a. *ok* licligaz til at h*anſ* fregđ m*un*di ſizt niđr falla. — — — — eiɴ clerkr faɴ þesa ſogv ſcrifađa a ſtreti eino međ þeſſvm hetti ſem nv erv frođer meɴ vaner fra at ſegia

Dessa rader kunna äfven i någon mån tjäna till att visa, att betydlig olikhet eger rum mellan denna redaktion af Konradssagan och den trykta (Kphfn 1859), ty där saknas det ofvanstående; skillnaden i framställningssätt är också alt igenom

[4]) Vi numrera, liksom Rydqvist gjort, sidorna i hdskr. efter deras nuvarande följd utan afseende på det felande.

ganska stor. Det stycke af sagan, som saknas i början (de ord, hvarmed handskriften nu begynner, motsvara slutet af kap. 2 i upplagan), torde vara högst ett blad.

Skinnbokens största del, de 49 sista bladen, är, som sagdt, skrifven af handen III. På dessa blad är texten indelad i kapitel, som börja med stora röda initialer och vanligen föregås af med rödt skrifna titlar [5]). Bladen innehålla:

Hrólfs saga Gautrekssonar, på nära 18 blad (sidd. 19—54^{29}); det första bladet är ganska illa medfaret — det har sannolikt under någon tid varit det yttersta i hdskr. —, ty öfre hörnet är afrifvet och skriften på ett par ställen bortnött. På de flesta sidorna (sidd. 19—40 samt sid. 52) hafva vid inbindningen rader bortskurits upptill [6]); radantalet på de fullständiga sidorna är olika, växlande mellan 36 och 40. I början saknas ett blad (jfr nedanför). Sagan har här betydligt kortare form än i den hdskr., AM. chart. 590 b, c, 4:to, som är trykt i tredje delen af Fornaldar sögur Norðrlanda (Kphfn 1830), hvarjämte några händelser här framställas i annan ordning.

Jómsvíkinga saga, på något mer än 11½ blad (sidd. 54^{30}—77^{34}); i slutet af sid. 77 står med rödt skrifvet: her hefr upp saugo afmund ar er kallaðr er kappa bani, och på nästa sida börjar

Ásmundar saga kappabana, som upptager 4 blad (sidd. 78—86^{1}); raderna 85^{1} och 86^{1} äro delvis afskurna och för öfrigt nötta. En afskrift af denna text har legat till grund vid sagans utgifvande i andra bandet af Fornaldar sögur Norðrlanda (Kphfn 1829) sidd. 461—487, där kapitelöfverskrifterna utelemnas, rättstafningen i några fall är yngre än handskriftens och dess utom enstaka fel förekomma [7]).

---

[5]) Titeln står i slutet antingen af kapitlets första eller af det föregående kapitlets sista rad (den stora initialen börjar näml. alltid en rad); stundom (t. ex. i 71^{28}) står titeln inuti raden med det nya kapitlets början till venster och det förras slutord till höger, eller ock kunna slutorden vara på båda sidor omgifna af titeln (t. ex. i 60^{22}). — I stället för titel finnas i bland ett slags med rödt tecknade krumelurer, som möjligen skola föreställa vågor.

[6]) Detta nämnes icke i Arwidssons "Förteckning"; den där (sid. 19) förekommande uppgiften, att rader skulle saknas i Jómsvíkinga saga, är ej fullt noggrann; jfr noterna till vår text 59 [1]), 60 [1]), 61 [1]) och 62 [1]).

[7]) Bland felen anmärka vi följande: upplagan har $463_{4,3}$ 'ef' menn komu þángat, hdskr.: er; — 464^{9} mettist, hds.: mętiz (hvarigenom altså det förfaller, som i Cleasby-Vigfússon's Dict. p. 425 yttras om konj. præt. af meta); — 464_{14} kamp och kampinn, hds.: kanp och kanpinn; — 464_{4} þessi smíð 'ykkar', hds.: yckur; — $465^{7,8}$ hann kvað því etc., hds.: hann quað hann þui etc.; — 466^{6} til hamíngju 'brott', hds.: brotz; — 466^{14} geri 'manni eigi' mein, hds.: mannigi; — 468^{15} svâ hefir oss til handa 'borizt', hds.: borit (skrifvet bor̄); — $479^{1,2}$ höfuðborg, hds.: haufuð bǒ; — $479^{14,15}$ at 'fresta' þetta víg, hds.: frelsa; — 480_{2}

Örvar-Odds saga, upptagande sidd. 86^{2}—113^{19}; på sidorna 87—98 är något af det öfversta bortskuret, dock ingenstädes, tyckes det, mer än en rad. Efter denna handskrift är sagan utgifven af Rask i Sýnishorn af fornum og nýjum norrænum ritum (Holmiæ MDCCCXIX) samt sedan i Fornald. sögur II, sidd. 504—559, där några af felen i Rasks upplaga, i synnerhet i sagans början, åro rättade [8]).

Början af Egils saga Skallagrímssonar, som upptager sidd. 113^{20}—116, motsvarande kapp. 1—5 i den nyaste upplagan (Reykjavík 1856). Det sista bladet har vid inbindningen förlorat sin inre kant, upptill är ett halfrundt stycke utrifvet, och den senare sidan är nedsvärtad. Handskriften afviker i ord och uttryck ofta från så väl texten i nämda upplaga som den i Köpenhamns-upplagan af år 1809 och öfverensstämmer då vanligen med de codices, som i den senare kallas "Gvelpherbytani & Holani", stundom med "Jörundini".

Om skinnbokens tidigare öden känner man, mig veterligt, intet. Någon ledning till finnande af dess förre egare har man möjligen i ett par på nedre kanten af sid. 42 skrifna namn; där är näml. med en hand från 17:de (eller 16:de?) århundradet mellan några otydliga ord skrifvet: — — — [9]) arní ketil fon ek haraldr andref — — —

På de udda sidornas nedre kant finnes en gammal bladnumrering, som betecknar den förra afdelningens (Konradssagans) blad med 51—59 och den senares med 75—122 (hvarvid dock två blad hafva siffran 110, två [*a* och *b*] 114, och 120 följer på 118). Att det således i handskriftens början saknades mycket mer än Konradssagans första del och i handskriftens midt mycket mera än första delen af Hrólfs saga, var lätt att se, men hvad de felande bladen för öfrigt innehållit, har

---

at launa eiga, i hds. hafva orden omflyttningstecken, således: eiga at launa; — 481^{8} mátti, hds.: mǽtti; — 484_{6} hann varđ sár, hds.: hann var þa sáʀ; — 486^{6} 'marki' undađr, hds.: mǽki.

[8]) Andra hafva fått kvarstå, t. ex. 510^{7} öđru vísi, hds.: auđru vís; — 510_{13} ervidt, hds.: erviđliga (skrifvet ervıdl̄; jfr dẏrl̄ = dyrliga 55^{35}); — 510_{10} dausin, hds.: daufin (d. ä. döfin; ordet daus[s] tyckes således icke förekomma i betydelsen "svans"; jfr Cl.-Vigf. Dict.); — 525_{9} óvitrustu, hds.: o uitroztum; — $531^{10,11}$ Eigi 'ræddr' um þat, Rask har (sid. 73) inom parentes 'trauđer', hds.: rę́dr; samma uttryck i samma betydelse ("det är icke frågan om det" = "Ja, visst!") har hds. i Konráđs saga 1^{13}; — 534_{10} er 'þat' hafđi gengit um hríđ, hds.: þui; — 536_{16} gaflok, hds.: gaflak; — 545^{4} varđveita 'hríngana', hds.: hringum; — 545^{10} yđr, hds.: ykr; — 546_{5} umsátra, hds.: ū fatʳ (= umsátar); — $548^{15,16}$ láttu 'v.' meyja málmþíng 'sam . . .', hds. har v̄ (= um) och fam̄ (= samit [?]); — $554^{16,17}$ säges om mannen Haki, som hade förmågan att se troll, då andra människor ej sågo dem: þat var mælt, at hann sæi jafnlángt nefi sèr, 'eigi' lengra, men hds. har e. (d. ä. eđa).

[9]) De första orden kunna möjligen vara: Gud [?? endast d är säkert] gemí [= geymi?] þın

hittills icke varit kändt. Nyligen hade emellertid Guðbrandr Vigfússon i de membran-fragment, som utgöra N:o 580 A och B, i Arne-Magnæanska samlingen (beskrifna i Gislasons Frumpartar sidd. XLIV—XLVI) återfunnit samma handstilar jämte lika format och pergament (brunt, af ljusare delar liksom fläckigt kalfskinn) som i vår handskrift. Professor Unger, genom hvilken jag erfor upptäkten, har under sin vistelse i Köpenhamn denna höst på min begäran godhetsfullt anstält en närmare undersökning af dessa fragment och därvid kommit till följande resultat.

580 A innehåller först 1 blad af Elis saga, skrifvet af handen III; bladets nummer är otydligt. De öfriga 21 bladen äro dels af Bærings saga dels af Flovents saga, skrifna omväxlande af händerna I och II. Numreringen är på de flesta ställena bortskrapad, dock kvarstår på det sista bladet siffran 49. Bladet 50, som är förloradt, torde hafva innehållit slutet af Flovents och början af Konráðs saga (jfr ofvan).

580 B innehåller blad af Mágus saga, skrifna med handen III. Numren finnas kvar på de sista bladen: 70, 71, 72, 73; nederst på baksidan af bladet 73, där Mágus saga slutar, är med rödt skrifvet: her hefz upp ſaga hrolff kgf Gautrekf ſonar. Af Hrólfs saga felas altså endast bladet 74 (jfr ofvan).

Det kan således icke synas tvifvelaktigt, att så väl dessa fragment som vår handskrift en gång tillhört en och samma skinnbok, som sannolikt redan på Island blifvit styckad, innan dess nu bevarade delar på olika vägar fördes till utlandet.

Då ett af våra syften med detta lilla arbete, såsom vi redan antydt, är att sprida kännedom om handskriftens — eller rättare den af handen III utförda delens [1]) — skrifsätt och rättstafning, hafva vi naturligtvis sökt att i den trykta texten bevara alla de vigtigare dragen af den gamle skrifvarens ortografi. Hvilka dessa drag äro, inhemtas bäst af texten själf; blott tvänne af dem önska vi här särskildt påpeka: den (jämförelsevis) stora noggrannheten vid vokalers aksentuering [2]) och vid konsonanters enkel- eller dubbel-skrifning. Det är nämligen ganska säll-

[1]) Då vi i det följande nämna "handskriften" ("hds.") eller "skinnboken", mena vi endast sidorna 19—116; det behöfver knapt anmärkas, att vi därvid i synnerhet undersökt och oftast komma att åberopa de sidor, som innehålla Jómsvíkinga saga.

[2]) Aksenten utsättes icke alltid midt öfver den vokal, till hvilken den hör, utan ofta för långt till venster, någon gång äfven för långt till höger t. ex. i orden leíngi Nóregi 77[31], där aks. i det förra tyckes stå öfver n, i det senare öfver r eller e; jfr 54 [1]), 70 [5]), 71 [1]), [4]) och [6]), 74 [2]).

synt att finna aksent öfver annan vokal än den, som bör vara lång — hit räknas äfven aú [3]), eí, eý, ǽ (ę́) och ǿ, då ǿ står i st. f. æ (œ) [4]) —, eller att finna dubbel konsonant, där enkel fordras [5]). Å andra sidan saknas visserligen mycket ofta aksenten, där den borde förekomma [6]), eller uteblifver flerstädes det fördubblingen utmärkande tvärstrecket öfver n (i synnerhet i förbindelsen nd och i ordet en [7])), men båda dessa förhållanden kunna väl icke ega mycket större vigt än ett tillfälligt utlemnande af de öfre tecknen i å, ä, ö eller af tvärstrecket i t hos nutidens skrifvare och äro vanligare väl endast därför, att de gamle skrifvarne hade vida mindre öfning.

Det är, sade vi nyss, endast de vigtigare dragen af handskriftens ortografi, som vi velat behålla i vår text. De förändringar, vi vidtagit, afse att göra upplagan mera brukbar för dem, som framför alt önska lära känna sagans innehåll, och bestå i 1) uteslutande af några mindre betydande grafiska egenheter, 2) användande af stora bokstäfver i nomina propria samt 3) förkortningarnas upplösande.

Till de förändringar, som skett med afseende på det (i inskränktare mening) grafiska, hör naturligtvis först den, att vi i de fall, där hds. låter ett bokstafstecken utan skillnad i betydelse hafva något olika former, i texten begagna endast *en* form; sålunda, då e i hds. någon gång är försedt med ett kort streck till höger (jfr .e. [= eđa] på faksimilets nionde och ſē [= sem] på dess femtonde rad) eller n skrifves ŋ (jfr eŋ̄ i slutet af faksimilets andra rad), använda vi i texten vanligt e eller n; på samma sätt återgifva vi med y så väl ẏ som y. Obetydligt större är för-

[3]) Då au är diftong. Betecknar däremot au ljudet ö (= ǫ eller ø i Lyngbys system), så skrifves det utan aksent. Såsom fel bör man därför betrakta skaúmm 75^{33}; i aúngu 57^{14}, 72^{23} (och Aúngo 61^{6}) förefinnes möjligen vokalförlängning (framför ng; jfr längre ned).

[4]) Men i gǿra 70^{5} borde aksenten vara borta.

[5]) Oriktigt använd aksent förekommer (jämte de i näst föregående noter anförda exemplen) inom Jómsvíkinga saga uti: suártir 56^{14}, Vágn 67^{10}, Nóregi 58^{24} (med flere ställen), i brótt 59^{8}, stúfúnum 74^{29}, samt för öfrigt uti; uárir 103^{6}, þéss 110^{8}, óf 20^{26} och 115^{35}, kóm 42^{23}, skólum 101^{30}, bógúna 41^{32}, fiárlút 52^{32}, túttugs 114^{4}. Öfver ı tyckes strecket (aksenten) stundom endast vara ett medel att skilja ı från ett bredvid stående t, m eller r, nämligen i orden tígn 40^{8}, $66^{11,20}$ (vtígnari 33^{31}, tíginna 79^{20}), míg 69^{9}, rísa lannd 92^{9}; det är därför ovisst, hvilken betydelse man skall tillägga strecket i de ofta förekommande formerna lítla (lítlu o. s. v.), þítt, mínn o. d. — Dubbel konsonant i st. f. enkel står i brotīn̄ 67^{21} och tallađi 29^{30}.

[6]) Detta är vanligare i vår text än i hds., ty vi hafva öfver alt utelemnat aksent på vokaler, som tillhöra i hds. blott genom förkortningstecken utmärkta stafvelser eller ord.

[7]) Brukadt såsom partikel; men i 77^{32} är en (i st. f. enn) bestämd artikel. Nästan ensamt stående skrifsätt är ueturin 57^{33} (liksom äfven Einar [eınʳ] 75^{14}).

ändringen, då vi i st. f. ꝛ, som hds. brukar i synnerhet efter o och d (đ), skrifva r, eller i st. f. ſ skrifva s (s betyder i hds. aldrig ſſ, utan växlar utan åtskillnad med ſ). Icke häller hafva vi hyst någon betänklighet för att begagna vanligt v, där hds. har den angelsachsiska formen af denna bokstaf, ty sist nämda form förekommer endast i sådana fall, i hvilka vanligt v icke blott kan användas, utan i hds. verkligen oftare användes [8]). — I st. f. handskriftens ı (j) skrifva vi i (j) [9]), och vanligt f i st. f. den angels. formen, som i hds. är den enda brukliga. — Den sammanträngning af två bokstäfver, som hds. visar (alltid af pp och i radens slut stundom af andra t. ex. i 57^{22}, 58^{9}, 64^{14}, 74^{14}), hafva vi lemnat utan afseende.

Bruket af stora begynnelsebokstäfver i nomina propria är icke exempellöst i hds., där det icke blott ganska ofta förekommer vid meningens början eller då namnet betecknas ensamt genom sin första bokstaf, utan stundom äfven annars t. ex. Arnfinnr 54^{32}, Olafr 68^{20}, 77^{32}. I den trykta texten hafva vi låtit nomina propria alltid börja med stor bokstaf [1]), men i andra ord följt handskriftens skrifsätt [2]). "Halfstora" bokstäfver hafva i början af meningen (och af nom. propr.) förvandlats till stora, men behållits i andra fall.

Hvad slutligen angår förkortningarnes upplösande, nödgas vi, emedan vår text endast undantagsvis återgifver dem med kursiv stil, här redogöra för vårt förfarande

---

[8]) Däremot hafva vi behållit handskriftens åtskillnad mellan u och v (som stundom skrifves ganska likt u, men igenkännes därpå, att dess högra streck nedtill saknar den krökning mot höger, som utmärker u); man kan näml. i hds. iakttaga en, visserligen ganska vacklande, tillämpning af den regel, som skiljer mellan *konsonanten* v och *vokalen* u; hvarvid likväl är att märka, att, medan v jämförelsevis sällan är tecken för u-ljudet, u mycket ofta skrifves för v-ljudet, i synnerhet då detta föregås af annan konsonant, t. ex. sua, quađ, huart, Sueinn, þui, hvilket också är iakttaget vid förkortningarnas upplösande (äfven i namnet Sig*u*alldi, då det skrifves s. eller ſ.). Å andra sidan brukas v gärna under ett förkortningstecken, t. ex. $hv^{S}r$ = hverr. sıgv̂. = Sigvalldi, v̄ = vm (um); öfver raden står ᵛ för att beteckna *ur* i uet*ur*in 57^{33}, *ru* (eller *rú*) i leíng*ru*m 68^{18}, b*ru*đlaúpsins 66^{19}, St*ru*tharalldr $66^{23,27}$, $67^{16,24}$. Som större begynnelsebokstaf använder hds. V, t. ex. Vendir 65^{31}, Veseti 65^{36} (märk dock 65^{25}!), Vlfr 72^{6}.

[9]) Visserligen har ı någon enstaka gång, såsom i villdı 72^{29}, en prick öfver sig, men detta måste anses vara rent tillfälligt (i det anförda fallet väl beroende därpå, att skrifvaren för tidigt börjat teckna l).

[1]) Hvarvid ett begynnande u blifvit U, ehuru V bättre öfverensstämt med bruket i hds. (se föreg. not. [8]), samt ęsa 60^{26} blifvit Æsa.

[2]) Egendomligt är användandet af I i Iarl (så väl då ordet fullt utskrifves, som då det förkortas till I. eller .I.; iarl skrifves dock 76^{26}), Ióms- (äfven ofta med i-), Iol m. fl.; i Iarla 73^{7} och Iomsuikingar 71^{27} och 74^{1} närmar sig I till form af j, i Iomsvikinga 75^{29} är afvikelsen från det vanliga utseendet mindre.

i sådana frågor, som kunnat gifva anledning till olika uppfattning. Man skall finna, att det är handskriftens ortografi i oförkortade former, då sådana kunnat uppvisas, som för oss varit bestämmande.

I synnerhet mångtydigt blir tecknet ^{s}, som i stamstafvelser vanligen tolkas med *er* (stundom likbetydande med ér [3]), t. ex. i her, þer, ser). I ändelser hafva vi återgifvit det med *ir*, hvilket skrifsätt i de fall, då ingen förkortning skett, är det brukliga [4]). Vidare betyder tecknet ^{s}: *ær* i v*æ*ri $59^{7,12}$, $64^{10,12,19,20}$ (m. fl. ställen) och utom Jómsv. saga t. ex. i n*ær* 26^{7}, st*ær*ri 90^{36}, f*ær*ir 107^{11}, 109^{1}, f*ær* 107^{17} þ*ær* 109^{19} [5]), hvilka ord i oförkortad form alltid hafva ǽ (æ, ę́, ę), liksom öfver hufvud bruket af e för ǽ (ę́ o. s. v.) är ytterst sällsynt i hds. [6]); — *eir* i þ*eir* 55^{32}, 68^{32}, 95^{3}, 96^{2}, 106^{29} m. fl., þ*ei*rra 85^{21}; — *r* i e*r*, e*r*u, e*r*tu, e*r*fa 69^{30}, Vlf*r* 72^{3} och Þorleif*r* 75^{11}. Slutligen hafva vi i g^{s}a, g^{s}r, g^{s}đ, g^{s}filigr o. d., där man på grund af andra handskrifters bruk kunde anse er vara det rätta, begagnat ǫ́r, ty i hds. förekommer verbet (liksom de däraf härledda orden) oftast stafvadt med ǫ́ — inom Jómsv. saga finnes gǫ́ra $69^{3,15,16}$, 75^{4}, $77^{7,15,21}$, gǫ́raz 65^{34}, gǫ́rr 64^{7}, gǫ́rt 57^{14}, $76^{9,12,27}$ —, men aldrig med e [7]); som ännu ett stöd för det berättigade i denna tolkning torde man kunna anföra handskriftens danm^{s}k (= Danmǫ́rk) 59^{10}, 60^{24}, $61^{33,34}$, 69^{29} [8]) och n^{s}đra (= nǫ́rđra) 72^{13} [9]).

Tecknet ꝏ [1]) eller ∾ upplöses vanligen med *ur*, t. ex. i sp*ur*đi 75^{12}, Sig*ur*đr

---

[3]) Vi erinra om, att vi icke använda aksenter i de ord eller stafvelser, som i hds. uttryckas genom förkortningstecken (jfr not. [6]) till sid. VII).

[4]) Det enda undantag, jag funnit, är komner 48^{27}.

[5]) Jfr k^{s} = kær[ir]? 65^{16}.

[6]) De få fall, där detta eger rum, såsom 43^{36} beđi och 81^{32} erit, bero väl endast därpå, att skrifvaren glömt tillsätta haken på e; på samma sätt bör man sannolikt förklara uéttr 77^{30}.

[7]) Sällsyntare stafsätt äro gǿra 70^{5}; goraz 69^{36}, gora 78^{18}, 79^{33}, Gorom 107^{2}; giǫ́rr 20^{24}, giǫ́rst 41^{23}, Giǫ́rla 45^{29}, giǫ́rfiligr och giǫ́rđiz 86^{30}; giorđiz 19^{24}, Giorđi 112^{21}; gęrir 95^{14}, gęra 115^{12}. Om aksenten i gǿra är taladt i not. [4]) sid. VII; o och io äro väl endast ofullständiga skrifsätt för ǫ́ och iǫ́ (jfr hofđu 54^{33}, Fiolnir $59^{7,11}$, och 19^{24}, strax före giorđiz, Danmorku); med gęra (-ir) kan jämföras ęrenndi (f. ǫ́renndi) 22^{6}, 66^{25}.

[8]) Ett annat förklaringssätt af danm^{s}k torde vara möjligt, om ock mindre tilltalande. ^{s} användes näml. stundom för att antyda, att ett ords slut är utelemnadt t. ex. s^{s}. = segir, ves^{s}. = Veseta 66^{6} och särskildt danm^{s}. 58^{10}, 59^{12}, 67^{5}, 69^{28}; k skulle då vara onödigtvis tillagdt, liksom eir i þeir 65^{4}.

[9]) Däremot skrifva vi med stöd af formen reru 62^{23}, 63^{26} och andra ställen, sn*er*iz 58^{8} och sn*er*i 74^{25}. — Från ^{s} skiljes ^{9}, som påträffas i þ^{9}ſ = þess 56^{17}, þ^{9}ſir = þessir 66^{29} o. d.

[1]) Ofta gauska likt ꝏ är ꝯ2 t. ex. i f*or* | ellrar $58^{1,2}$, f*or*rađa 68^{14} och f*or* (= fór) $58^{11,29}$ o. s. v. (jfr 56^{23} och not. [4])).

70^{15}, kist*ur* 66^{8}, men i f∞ſtu 68^{28}, f∞ſta 69^{24} och ſp∞r 68^{30} med *yr*, ty dessa ord skrifvas i hds., då ingen förkortning är använd, aldrig annat än med y [2]).

Handskriftens g̅g̅r, g̅g̅it o. d. blifva i vår text geingr, geingit o. s. v., emedan förlängningen af e framför ng i hds. är regel [3]); præteritum g̅g̅u (o. s. v.) hafva vi däremot, föranledde af sådana former som féngu 65^{7}, fénguđ 76^{5}, fénga 59^{30}, fengi 64^{14}, hengu 37^{12} m. fl., stafvat gengu o. s. v.) oaktadt geingu förekommer 37^{20}, 74^{31}.

v° (u°) har blifvit upplöst till voro (uoro); med o i första stafvelsen förekommer näml. ordet på en mängd ställen i hds. (inom Jómsv. saga dock blott 57^{35} och 77^{14}), liksom äfven i andra ord exempel finnas på öfvergången från vá till vó (vo), såsom vón 90^{32}, von 83^{1}, quođuz 59^{5}, (men ván $71^{1,2}$, kuađuz 19^{35}); varu torde icke finnas på annat ställe än 68^{17}. Ett annat skäl till att anse v° betyda voro och ej varu (= váru) är analogien med de gängse förkortningarna fᵃ = fara, f° = foro, tᵃ = taka, t° = toko, rⁱ (ʀⁱ) = riki (ʀiki), mᵃ = manna, eⁱ = eigi, m° = mono (t. ex. $56^{13,15}$, 57^{16}), samt det 112^{32} förekommande vᵃ = vara (vára), ty i alla dessa tillhör den öfver raden skrifna vokalen ordets båda stafvelser. Anledningen, hvarför váru så tidigt förändrat sin stamvokal, torde väl vara att söka däri, att detta ord ofta begagnas och vanligen har ringa tonvigt. De båda sistnämda omständigheterna gälla äfven för ordet honum (förkortadt h̅m), hvilken form därför, ehuru i hds. endast en gång ($69^{12,13}$) använd, upptagits i st. f. det likaledes på blott ett ställe anträffade hánum (85^{33}, i en vers).

Likasom v° återgifves med voro, fᵃ med fara o. s. v., synes fⁱ böra motsvara firi, men denna form förekommer endast 104^{9}; den vanliga utskrifna formen är fyrir (i Jómsv. saga t. ex. 60^{21} och 61^{5}), som också begagnats i vår text [4]).

Nom. dual. af 1:sta personens pers. pron. skrifva vi viđ (icke vit), såsom det förekommer 101^{17}, 109^{6}; dess förkortningssätt (vⁱ) är också det samma, som begagnas för prepositionen viđ. — I likhet med det vanligare skrifsättet i hds. bruka vi slutligen ll och nn (icke l och n) framför d och t.

Med något mera godtycklighet hafva vi i upplösta ord och stafvelser uteslutande begagnat ǒ (icke au eller ꜹ), æ (icke ę), rr (icke ʀ), it (icke iđ), — samt

---

[2]) Däremot har jag med spurđi återgifvit ſp∞. $76^{15,24,25}$, hvars punkt torde angifva utelemnande af mera än *r*; tvifvelaktigt är ſp∞ (utan prick) $84^{8,31}$.

[3]) Visserligen med undantag t. ex. enga 56^{24}, engan 60^{29}, 65^{29}, engum 61^{7}, engir 64^{23} (anmärkningsvärdt är éngi 110^{4}). — Framför ng förlänges stundom äfven a i gángr 73^{7}, 80^{25}, 85^{10} och gánga 42^{23}, 45^{4}, 97^{17}, 99^{30}, 108^{1}. Jfr not. [3]) sid. VII.

[4]) Detta ord skrifves i hds. äfven fyri 24^{34} (i fyrisǒgn) och 37^{15}.

vidare skrifvit fôđur (ack., dat. och gen.; icke feđr), Danmôrk (dat. [5]); icke Danmôrku) och konungr (icke kongr [6])).

Alla hittills omnämda frågor beröra endast ortografien, icke betydelsen. Tvifvel med afseende på den senare kunna inträffa, när ett ord i hds. är uttrykt blott genom begynnelse-bokstafven (-bokstäfverna); osäkerheten gäller då vanligen ett substantivs kasus eller ett verbs tempus [7]) eller modus. Om i dylika fall sammanhanget och språkbruket icke lemnat tillräcklig ledning, har det synts oss tjänligt att antingen genom kursiv stil [8]) utmärka den del af ordet, som saknas i hds., eller ock i not anföra handskriftens skrifsätt. Samma medel äro använda, då tecknet ‾ i ords slut kunnat betyda så väl -in (eller -inn) som -it [9]).

Är ett ord i hds. betecknadt genom begynnelsebokstafven (-bokstäfverna), så följer efter denna (eller dessa) vanligen en punkt [1]); denna punkt blir i texten, då ordet fullständigt utskrifves, naturligtvis utelemnad. Men, emedan vi velat behålla handskriftens verkliga, satsskiljande interpunktion oförändrad [2]), och som hds. aldrig nyttjar två punkter — den ena för förkortningens, den andra för meningens skuld — omedelbart efter hvarandra, så hafva vi låtit förkortningspunkten kvarstå i de fall, där handskriftens bruk synts fordra meningspunkt, eller rättare tillåta dess användande, ty den saknas icke sällan [3]).

---

[5]) Denna dativ-form har namnet stundom, då det är förkortadt, t. ex. 57^{34}.

[6]) Ordet finnes icke fullständigt skrifvet i hds. utan endast under formerna $\overline{\text{k}}$ (eller k.), $\overline{\text{kr}}$ eller $\overline{\text{kgr}}$; den sist nämda kunde betyda 'kongr', lika väl som $\overline{\text{ko}}$ är = kono (t. ex. 69^{27}). Att emellertid ordets osammandragna form ännu långt senare kunnat användas, ses af den äldre Guđmundardrápa (från år 1345), där versen 29^{3} har lydelsen: Ólafs *konungs* enn skal stæla.

[7]) Detta gäller i synnerhet verben hafa, segia och (ehuru i mindre mån) mæla; hvad de båda senare angår, finner man lätt, att vi vid anföringssatser föredragit segir framför sagđi, men mællti framför mælir.

[8]) Kursivering använda vi i allmänhet då, när det af något skäl behöfver framhållas, att den ifrågavarande delen af ordet i hds. icke är utskrifven; så t. ex. föranledes kursiveringen i m*ark*a 66^{8} af "Sýnishorns" läsart merkr (liksom noten 70^{4}) af "Sýnishorns" þínum).

[9]) Tecknet ‾ motsvarar dess utom -ađi i kallađi $74^{13,29}$ (jfr $\overline{\text{kall}}$ = kallađr $55^{12,13}$, 60^{8}, 61^{8} o. s. v.), samt för öfrigt -ina i haullina 58^{13}, -iga i dyrliga 55^{35}. — Bland andra användningar af detta tecken önska vi påpeka den i $\overline{\text{ld}}$ därför, att vi öfver alt upplöst namnet sia$\overline{\text{ld}}$ med Sialannd, icke Sialônnd (utom 77^{24}, där ändelsen bestämdt utvisar pluralis).

[1]) Stundom sker detta äfven vid andra förkortningar t. ex. m.ª 64^{35}.

[2]) Detta är iakttaget äfven på de ställen, där interpunktionen är mindre riktig, t. ex. 72^{16-21}.

[3]) Punkt förekommer också någon gång i samma användning som ett bindestreck, t. ex. Skialld meyiar.Einaʀ 72^{22}, Dyra.firđi $72^{31,32}$, Borgundar.holmi $77^{26,27}$.

I hds. är bruket af ords sammanskrifning och åtskiljande icke alldeles det samma som i normaliserade upplagor, i det en preposition ofta bildar ett ord med följande nomen (pronomen) [4]) eller å andra sidan många sammansatta ord skrifvas skilda i sina beståndsdelar. I texten är alt detta noga återgifvet. Där det varit svårt att afgöra, om två ord i hds. varit sammanskrifna eller ej, hafva vi skilt dem med ett mindre mellanrum [5]). — Ofta skiljer radens slut ord eller ord-delar, som eljes kunde hafva varit sammanskrifna. För att i sådana fall icke göra någon ändring i det, hds. företer, hafva vi i upplagan genom lodräta streck angifvit, hvar ny rad börjar, ett förfaringssätt, som till lika låter läsaren se skälet, hvarför stundom punkt saknas (t. ex. $55^{21,22}$, 56^{30}, 59^{20}, 61^{18} o. s. v.) eller andra egenheter [6]) kunnat förekomma. Denna radindelning medför dess utom den fördelen, att man med samma siffra kan citera både upplagan och handskriften. — Kapitel-öfverskrifterna äro i upplagan stälda på särskilda rader; om deras plats i hds. hafva vi talat i not. [5]) till sid. IV. Sagans öfverskrift "Jómsvíkinga saga" är af oss tillsatt.

Bifogade faksimile utgör en tämligen trogen afbildning af sidan 67 i hds.; dock äro handskriftens finare streck på faksimilet endast obetydligt olika de gröfre; sidans af det skrifna upptagna del är i hvardera riktningen ungefär 2 linjer för stor och papperet har icke pergamentets brunaktiga färg.

Som vårt arbete äfven är afsedt att i någon mån fylla behofvet af en handupplaga, hafva vi i texten rättat felen, där rättelsen synts oss säker, och därvid i not anfört handskriftens läsart [7]). Men en uttömmande kritisk behandling af sagan har icke ingått i vår plan; därför har visan i 72^{36}—73^{2} lemnats i den otillfredsställande form, hds. erbjuder; fel torde också förefinnas i fꝺı 57^{26} (för ófriđi?), breÿttı 72^{29} (för breylti?) och kanske på ännu ett par ställen.

Innan jag slutar, får jag härmed tacksamt erkänna min förbindelse till Kungl. Bibliotekarien m. m. Hr G. E. Klemming, genom hvilkens välvilja det blifvit mig möjligt att få låna handskriften hit till Lund.

---

[4]) Äfven andra ord sammanskrifvas, t. ex. þuiat, eittsinn 75^{29}. Är sammanskrifningen helt och hållet tillfällig, såsom i eiuiđ för ei uiđ 71^{12}, hafva vi lemnat den utan afseende.

[5]) Likaså, när det senare ordet är nom. propr. och således skall börja med stor bokstaf.

[6]) T. ex. uteglömmande af ett ord (såsom 56^{36} och möjligen 70^{36}) eller omtagning af bokstäfver (se 55^{5}), 57^{1}), 67^{1}), 69^{4}) o. s. v.) m. m.

[7]) Men då vi i noterna begagna uttrycken "ändradt" eller "rättadt", menas af den gamle skrifvaren själf gjorda förändringar.

Jómsvíkinga saga.

her hefr upp Iomsuikinga saugu **54**

Gormr het konungr er ređ fyrir Danmórku er kallađr | var hinn barnlaúsi [1]) 31
hann uar rikr konungr ok uin sæll viđ sina menn. hann hafđi þa leingi ráđit | rikinu
er þetta er tiđennda. þa var i Saxlanndi Arnfinnr Iarl er RIKI hellt af Karlamag
| nusi konungi. þeir uoro uinir gođir ok Gormr konungr ok hofđu uerit i víking 33
báđir saman. Iarl atti systur | friđa. enn hann lagđi a hana meíra hug enn skylldi
ok gat uiđ henni barn enn þui var leynt. ok senn | di Iarl a braut ok bađ þa eigi 35
viđ skiliaz fyR enn þeir vissi huat af yrđi barninu. þeir | komu i Danmórk ok viđ
einn skóg. vvrđu þeir þess uarir at Gormr konungr er a skóginum [2]) ok hirđin.
þeir || koma [1]) barnino unndir eík eína enn forđa ser. Vm kuelldit for konungr **55**
heim ok aull hirđin nema ij. bróđr. het annaR Halluarđr. annaR Hauarđr. þeir urđu
eptir stađsi. þeir gengu framm at | sia ok þa heyrđu þeir bárns grat. ok gengu 3
eptir. enn vissu eigi hueriu gegndi. þeir fundu | þar sueínbarn undir eík einni ok
knut [2]) mikinn i limunum yfir uppi. barnit var vafit i guđ | vefiar pelli. ok knýtt 5
silki dregli um haufuđ barninu ok þar i aurtugar gull. þeir | toko upp barnit ok
haufđu heím. koma sua heim at konungr sat viđ dryckiu ok saugđu konungi huat
| þeir hófđu funndit ok syndu honum sueíninn. honum leízt uel a ok mællti. Sia 7
sueinn mun st | órra manna vera ok betra funndinn enn eígi. ok lét sueín aúsa
uatni [3]) ok kalla Knút | af þui at gull uar knýtt um enni hans. konungr feck hon- 9
um fóstr ok kallađi sinn son ok unni | mikit. Ok er Gormr konungr er gamall þa
gaf hann rikit Knuti fostra sinum. ok eptir þat lætr Gormr konungr | líf sitt. Nu 11

54, [1]) *I handskr. har aksenten af vårdslöshet blifvit satt öfver* n
[2]) *Skrifvet* skóg'
55, [1]) k *tyckes vara ändradt från* f
[2]) knut̂
[3]) *Ändradt från* nafni

tekr Knutr við riki þui aullu er átt h*afði* Gormr konungr ok er vin sæll. hann
getr ser einn son er Gormr het. sa uar fyrst kallaðr Gormr hinn heimski. enn þa
13 er hann var roskinn Gormr hinn | gamli eða hinn ʀiki. Haralldr [4]) het Iarl er reð
fyrir Holldseta lanndi. hann uar kallaðr Klakcharalldr. | hann var uitr maðr Iarl
15 atti dottur er Þyri hét. hon var spauk at viti. quenna friðuz at | sia ok réð betr
draúma enn aðrir menn Iarl unni henni mikit ok þar þóttiz hann eiga öll | lanndráð
sem hón var. Nu er Gormr rosknaðizt ok hafði tekit við konungdómi þa ferr hann
17 or lanndi | með mikinn her ok ætlar at biðia dottur Halldz Iarls. ok ef hann uill
eigi gefa honum konu | na. þa ætlar hann at heria a hann. Enn er Haralldr Iarl
19 ok dottir hans spyria til fara Gorms konungs ok hans fyrir æt | lan þa sennda þau
menn moti honum ok bioða honum til agǽtrar veízlu. ok konungr þeck | iz [5]) þat.
Ok er hann hefir upp borit örenndi sin fyrir I*arl*. þa ueitir Iarl þau suaur at
21 hon skal sialf | ráða. þui at hon er micklu uitrari enn ek. konungr skorar þa þetta
mal við hana sialfa. þa segir hon sua | eigi mun þetta raðaz at sinni. ok skalltu
23 fara heím með goðum giöfum. ok uirðuligum | enn ef þer er um raða hag við mig.
þa skalltu er þu kemr heim lata göra hus þar sem | eigi hafi fyʀ verit þat er þer
25 se skaplict at sofa í en þar skalltu sofa i vetrar | nótt hina fyrstu ok iij. nǿtr i samt.
ok mun þu glauɢt ef þik dreymir nöckut ok lát segia mer. mun ek þa segia senndi
27 mönnum huárt þu skallt vitia þessa | raða hags eða eigi. enn [6]) eigi þarftu at vitia
ef þic dreymir ecki. eptir þetta ferr Gormr | konungr heim með uirðuligum giöfum.
29 ok uill uist reýna vitro hennar. Ok er hann kemr heím | þa ferr hann sua með
þessu sem hon hafði til kennt. konungr sefr nu .iij. nǽtr i husinu. | Enn .iij. hans
manna lét hann hallda uörð um husit at ei uæri með suikum um setið. Siðan
31 senn | dir konungr menn sina a funud Iarls ok dottur hans at segia draúma sina.
Enn er hon hefir heýrt drau | ma. þa mællti hon at þeir segði konungi at hon mon
33 ganga með honum. senndi menn segia nu | sua skapað konungi. ok uerðr hann nu
allkatr uið þetta. bióz hann nú heiman brátt með mic | klu liði at uitia þessa ráða.
35 Gormr konungr kemr nu uið Holl seta lannd. Haralldr Iarl fréttir nu | til ferða
konungs. býr hann nu dyrliga veízlu i mót honum. oc tokz þar raða hagr. Enn
þat var | haft at skemtan at veizlunni at Gormr konungr sagði draúma sina. enn
56 Þyri drottning réð | eptir. konungr sagði at hann dreýmði hina fyrstu nótt at hann
þottiz [1]) uti staddr ok sia yfir | allt ʀiki sitt. honum þotti siár falla fra lanndi sua

---

55, [4]) *Begynnelsebokstafven något större än vanligt*

[5]) þeck | cɪz

[6]) e *otydligt (ändring från* n*?)*

56, [1]) z *till större delen utplånadt*

langt at hann matti eigi aúga yfir | reka. ok þuR voro aull eýia sunnd ok firðir. 3
þa sa hann at auxn .iij. gengu upp ór | sænum huitir ok bitu af gras allt af iórðu
ok gengo aptr i siainn siðan. Sa | var annaR draúmr at honum þottu enn .iij. 5
yxn ganga or sónum. þeir voro raúðir allir ok | hyrndir ²) miǫg. þeir bitu enn
gras af iórðu ok gengu aptr siðan i siainn. Sa uar dræmr | hinn .iij. at konungr 7
sa enn auxn iij. ganga or sia. þeir voro allir suartir at lit ok myeklu | mestir. ok
mest hyrndir ok bitu enn gras af lanndi ok gengu aptr i sia siðan. Ok | eptir þat 9
heyrði hann brest sua mikinn at hann hugði at heýra munndi um ǫlla | Danmórk ok
sa hann at þat varð af siafar ganginum er hann geck at lanndinu. Enn nu | uil ek 11
drottning at þu raðir draúmana til skemtanar mónnum. hon quað sua vera | skylldu.
þar er auxn gengu a lannd or só huitir. þar mono koma uetr iij. snęmicklir sua
at | af mun taka ár i Danmórku. Enn þar er upp gengo aðrir .iij. auxn raúðir. 13
þar mono | koma aðrir .iij. uetr snęlitlir ok þo eigi goðir. þa gengo upp hinir .iij.
auxn suártir | þar mono koma hinir þriðiu uetr. þeir munu vera sua illir at aungir 15
munu ³) muna þuili | ka. ok þat suarta hallæri mon koma at varla munu dómi til
finnaz at slict hafi | orðit. Ok þar er auxninir voro hyrndir miǫg. þar munu margir 17
verða hornungar allz þess | er eigó. Þa heýrðir þu brest mikinn af siafar gang.
þat mun vera fyrir ofriði | storeflis manna her i lanndi ok þer nánir at fręnndsemi. 19
Ok ef þic hefði þat dreymt hina | fyrstu nótt sem nu var hina siðurstu. þa munndi
ofriðrinn verða a þinum dógum | ok þa hefða ek eigi geingit með þer. enn við 21
hallæri mun ek górt geta. Eptir þessa veiz | lu foro þau Gormr konungr heim
ok Þyri drottning til Danmerkr. ok letu hlaða mórg skip af korni | ok annaRi gęzku 23
ok flytia i Danmork ⁴). Ok a hueriom misserum þaðan fra þar til | er hallærit kom.
enn þa sakaði þau allz ecki ok enga þa er i nanndir þeim voro | þuiat þau miðl- 25
uðu mikil góði sinum ⁵) lanndzmónnum. ok hefir Þyri vitroz kona komit i Dan-
mórk | ok var kolluð Danmarkar bót. Gormr konungr oc Þyri drottning attu .ij.
sonu. het Knutr hinn ellri. en | Haralldr hinn yngri. þeir voro baðir efniligir. ok 27
uar Knutr uitrari. hann var fóstraðr með | Klackharalldi Iarli moður fóður sinum. ⁶)
Iarl unni honum mikit ok hann uar hinn v | insælsti. Haralldr var heima með 29
hirðinni ok hinn o uin sælsti i upp runa sinum | Gormr konungr senndir nu menn til

56, ²) *Skrifvet* hyrd^s n,

³) *Ändradt från* muna

⁴) or *öfver raden*

⁵) *Skrifvet* s., *som är ändradt från* l

⁶) *I hdskr. står felaktigt* .I. *i st. f.* .s.

31 Haralldz Iarls at bioða honum til Iola ueízlu. Iarl tok þui uel | foro nu aptr senndi
menn konungs. Nu býz Iarl til ferðar þessar Ok þeir fara þar er Lima | fiórðr
33 verðr fyrir þeim. þar sa þeir standa eik unndarliga. þar voro uaxin a ep | li smá
ok grę́n ok blómguð. þeir unndruðuz miög. ok segir Iarl at honum þotto þetta
35 | vera [7]) býsn mikil at i þann tima var þetta. þuiat þeir sa stað þeirra epla | er
vm sumarit höfðu vaxit. voro þau stor ok forn oc munu ver huerfa aptr | ok sua
göra þeir. sat Iarl heíma þau misseri. konungi þotti kynlict er Iarl kom [eigi] [8])
57 || Annan vetr sendi konungr menn ens sama örendis ok Iarl het ferðinni. Iarl for
með liði sinu til Lima fiarðar. | enn þar voro hundar margir a skipi Iarls. þa
3 heyrðu þeir at huelparnir go i grey huņndu | num Iarl quað þetta vera bysn mikil
ok quað þa skylldu aptr huerfa ok sua var. Nu liðr | uetrinn. ok hinn þriðia uetr
5 senndir konungr enn menn at bioða Iarli til Iola ueízlu. hann het ferði | nni [1]). ok
nu ferr Iarl þar til er hann kemr at Lima firði. þa sa þeir boða risa i innan
verðum firði | enn annan i utan verðum firði ok geck huaʀ imoti auðrum. ok varð
7 siarinn okyʀ miög. | Enn er þeir mættuz fell huaʀ ikuerk auðrum ok uarð siarinn
allr iblóði einu þa | mællti Iarl. þetta eru stór býsn ok skolu ver aptr huerfa. sat
9 Iarl heíma þau Iol. Gormr konungr verðr nu | reiðr miög Iarli er hann hafði eigi
þekcz heímboð hans ok ę́tlar hann nu at heria a *Iarl* ok | laúna honum þessa
11 suiuirðing Ok er Þyri drottning uerðr þessa uör. quað hon þat eig [2]) sa | ma at
göra meín Iarli. ok quaz munndo fa til betra rað. konungr görir nu sem dróttning
uill | eru nu senndir menn eptir Iarli at vita huerio sæti ok Iarl for þegar. konungr
13 tekr nu at hofi við | magi sinum. ok gengo þeir konungr ok Iarl brátt a málstefnu
ok spurði konungr nu huerio gegndi er | hann kom aúngu sinni ok suiuirðir sua
15 mig ok mín boð Iarl quaz eigi til suiuirðingar gört | hafa. helldr aðra hluti til bera.
sagði nu konungi undrin þau er þeir höfðu seð mun ek nú | skýra fyrir yðr huat [3])
ek ǽtla þessi fakynnzl mono boða. konungr iatir þui. Iarl mællti. þar mun ek þa
17 | fyst til taka er ver sam eik um háuetri með grę́num eplum enn forn ok stór lágu
hia | niðri þat hygg eg uera munu fyrir siða skipti þui er koma mun a þessi lönnd
19 mun | sa siðrinn vera með meira blóma. ok iartegna hin fögru eplin. enn hinn | mun
21 leggiaz niðr sem in fornu eplin. ok uerða at dusti einu. þat uar annat | unndr at
huelpar gó i greý hunndum. þar munu ungir menn taka mali fyrir munn

---

56, [7]) *Härefter:* undr, *öfverstruket.*
[8]) *Uteglömdt i hdskr.*
57, [1]) f^sði | nni
[2]) *Så!*
[3]) *Skrifvet* hu^at

enum [4]) | ellrum mönnum. ok göraz sua huatuísir ok meíri van at þeir hafi meira hlut
raða | þo at hinir se raðgari. ok hygg ek þo uera eigi komna i heiminn. þuiat huelp- 23
arnir voro | eígi lagðir. þa sa uer boða risaz ımoti með gný micklum ok blóði.
þat mun | vera fyrir missætti nacquara storetlis manna her innan lanndz. ok munu 25
þar göraz af storir | bardagar ok mikil styriölld. ok meíri van at þessum firði [5])
uerði afspringr | nockurr Enn konungi skilðiz [6]) uel orð Iarls oc þotti [6]) spaklig 27
vera. gaf konungr honum upp | reiði *sina*. enn setta hafði konungr menn til at bera
vapn a Iarl ef honum þ*ætt*i honum orękt | eín til hafa geingit. skilia þeir nu mál- 29
stefnu. dualðiz Iarl þar nu slika hríð | sem konungr uilldi ok for heim siðan. —
Litlo [7]) siðar gaf Haralldr Iarl riki sitt allt | Knúti fostra sinum. enn Iarl for ut i 31
lanund. oc tok þar við kristni. ok kom alldri siðan til rikiss | Gormr konungr ok
Haralldr son hans wrðu [8]) osamþyckir þegar Haralldr görðiz vaxinn. feck | þa Har- 33
alldr skip nöckur ok lagðiz hann þa i uiking huert sumar enn sat um uet*ur*in
i Danmörk. I þann tima reð Aðalst*einn* konungr Einglanndi. hann uar góðr
konungr ok gamall. | a hans dögum ofarla kom Dana herr i Einglannd ok uoru 35
synir Gorms konungs höfðingiar | fyrir Knútr ok Haralldr. þeir herioðu uiða um
Norðrimbra lannd ok lögðu unndir sik | mikit ríki. ok tauldu þat arftekinn [1]) hluta **58**
sinn er att höfðu Loðbrókar synir ok aðrir þeirra for | ellrar. Aðalst*einn* konungr
hafði liðsafnað mikinn ok för ımót þeim bróðrum ok hitti þa fyrir | norðan Klif- 3
lannd. ok drap hann tiölða af Daunum. Nöckuru siðar gengu þeir upp Gorms
| synir um Skarða borg ok baurðuz þar. ok höfðu Danir sigr. Eptir þat ætluðu
þeir til Ioruikr su | ðr. ok geck þa allt fölk unndir þa. ugþo þeir þa ok ecki at 5
ser. Einn dag er heitt skin | var á foru menn a sunnd milli skipanna ok konungar
baðir. þa hliopu menn af lanndi ofan | ok skutu á þa. þa var Knútr lostinn öru 7
til bana ok toko þeir likit a skipit [2]). Enn er þetta | spurðu lanndz menn þa
dróz þegar saman herr uvígr. Ok þui næst kom Aðalst*einn* konungr. ok sner | iz 9
þa til hans allt fölk þat er aðr hafði geingit unndir þa Knút. ok eptir þat fa
Danir öngar uppgöngor fyrir liðsafnaði lanndz manna. Ok eptir þat foro Danir
aptr til Danmerkr. þa uar Gormr konungr stad | dr a Iótlanndi. Haralldr for þegar 11

57, [4]) mun̄ *öfrer raden;* enu̅ *ändradt från* ena
[5]) *Skrifvet* f'ðı; *jfr Fms. XI, 13*[10]
[6]) *Så!*
[7]) *Med större begynnelsebokstaf än vanligt och föregånget af ett* ⌒
[8]) *Så!*

58, [1]) *Skrifvet* arftek̄
[2]) *Skrifvet* ſkıp̄ (= skipin?)

þangat ok *segir* moður sinni tiðenndi. Enn Gormr konungr hafði þess heit
| streingt at hann skylldi deyia ef hann spyrði fall Knútz sonar sins ok sua sa er
13 honum | segði. þa lét drottning tiallda haullina grám vaðmalum. enn er konungr
kom til borðz | þa þaugðu allir þeir er inni voro. þa mællti konungr hui þegia
15 allir menn. eru nóckur tiðenndi | at segia. þa segir drottning. herra þer attuð ij.
hauka. annaʀ huítr enn annaʀ grár. hinn huiti | hafði flogit langt í eyði mórk. þar
17 komu at honum krakur margar ok plockuðu[3]) hann sua | at allar fiaðrar voro af
honum reyttar. ok nu er hinn huíti folginn en hinn grái | aptr kominn. ok mun
19 hann nu drepa fugla til borðhallz yðr. Þa mællti Gormr konungr. Sua | drupir
Danmórk sem dauðr se Knútr son minn. þa segir drottning. Saunn munu | vera
þessi tiðenndi er þer segit herra. ok saunnuðu þat þa allir er inni voro. þann
21 sama | dag tok Gormr konungr sótt ok andaðiz annan dag at iafnleingð. þa hafði
hann verit konungr .x. tigi[4]) vetra. | haugr mikill var orpinn eptir hann Nu uar
23 Haralldr tekinn til rikiss yfir óll þaú ʀiki er faðir | hans hafði átt. ok siðan górði
hann erfi eptir feðr sinn ok sezt siðan fyrst um kyrt

Hakon Iarl sueík[5])

25 Þessu samtiða reð fyrir Nóregi Haralldr grafelldr ok Gunnhilldr moðir hans | ok
þa stauck ór lanndi Hakon Iarl Sigurðar son. hann hafði x. skip. ok lagðiz uík
| ing. enn of haústit kom hann i Dan mórk ok mællti til vin feíngiss við Harallð
27 konung. enn konungr tók | þui vel. ok er hann þar vm uetrinn með c. manna.
Knútr son Gorms konungs atti son eptir sik | sa hét Haralldr. hann var kallaðr
29 Gullharalldr. hann kom litlo siðaʀ or vikingo enn Hákon | hann hafði ok .x. skip. ok
oróf[6]) lausa fiár. hann for ok til hirðar Haralldz konungs. þenna vetr | settu þeir
Haralldr konungr Gorms son ok Hacon Iarl vel ræði vm Harallð Noregs konung ok
31 *moður* H*aralldz* *Gunnhilldi*. ok vm varit | suiku þeir hann i Lima *firði* eptir þui
sem segir i konunga bók at Gullharalldr felldi Harallð. enn | Hacon Iarl let siðan festa
33 Gullharallð a gálga. Enn siðan tok Hacon Iarl uið ein | ualldi yfir Noregi ok
skylldi giallda skatta Dana konungi[7]).

58, [3]) flockuðu
[4]) tigi *öfver raden*
[5]) *Sista ordet mycket otydligt och osäkert*
[6]) *Skrifret nästan som* orōf
[7]) *Först skrifret* af nor̂ [= Noregi], *sedan har* nor *ändrats till* dana *och* k̄ [= konungi] *tillagts, men af oriktigt fått krarstå*

Haralldr konungr kristnaðiz

Litlu siðar kom Otti [8]) keisari af Saxlanndi til Danmerkr með micklu liði. ok þa
| kom Olafr Trygua son til liðs við hann. þeir bruto Haralld konung til kristni ok 35
Hacon Iarl. uar þa kristnuð öll Danmörk. enn Hacon Iarl geck aptr til heiðni [9])
þegar hann [10]) kom aptr til | Noregs [1]) ok gallt alldri skatta siðan. 59

Maðr er nefndr Toki i Danmörk i heraði þui er a Fióni heitir. Þorvaur het
kona hans. hann atti .ij. sonu. Aki het inn ellri enn annar Palnir | hinn ellzti 3
hét Fiölnir. hann var frillu son. Toki var þa gamall oc tok hann sótt ok anndaðiz
| litlo siðar Þoruaur kona hans. toku þeir bröðr arf Aki ok Palnir. þa spurði
Fiölnir | bröðr sina huat þeir ætlaði honum af fe. þeir quoðuz munndu miðla honum 5
þriðiung af | lausa fé enn ecki af laundum. ok þottuz þeir þo göra hans luta góðan.
enn hann mællti til þri | ðiungs allz feár sem hann væri arfgeingr. enn þeir bröðr 7
hans nitto þui. Fiolnir let ser illa lika | ok ferr i brótt ok til Haralldz konungs
ok görðiz hirðmaðr hans ok raðu naútr. hann var uitr maðr ok raðugr ok
| illgiarn. [2]) hann tekr nu ok rögir Aka broður sinn við konung Eíngi maðr i þau 9
| munnd otiginn uar meiri fyrir ser i Danmörk enn Aki Toka son. Hann la huert
sumar i hernaði. ok | hafði nær a uallt sigr. Fiolnir sagði sua Haralldi konungi at 11
hann munndi eígi þickia einn | konungr yfir Danmörk meðan Aki Toka son væri
uppi. Sua gat hann umtalit fyrir konungi at eigi uar | ohætt milli þeirra konungs 13
ok Aka. Aki atti friðlannd ok gott vinfeingi við Óttar Iarl i Gaʼt | lanndi. ok
þangat for hann eitt sinn at heimboði ok hafði .ij. skip ok .c. manna. ok allir uel
bunir | at uapnum ok klæðum. þar var hann nockura hrið. ok þa Aki giafar goðar 15
at [3]) ski | lnaði af Iarli. for aptr siðan. þetta fregn Haralldr konungr at Aki var
or lanndi farinn. hann | lætr bua .x. skip ok .v. hunndruð manna. ok bað þa fara 17
ok sæta þui er hann færi aptr ok taka hann af lifi ok allt föru neýti hans. konungs
menn foro siðan ok helldu niosnum til um | ferðir Aka. var þat hógt þui at 19
þeir kunnu ei at uaraz þetta. þar komo konungs menn at þeim með her þenna
a ovart ok letu bera a þa vápn. ok felldu a þa tiölld | enn þeir voro ecki uið 21

58, [8]) *Ändradt från* otta

[9]) *Rättadt från* nor̂ [= Noregs]

[10]) *Två gånger skrifvet i hdskr.*

59, [1]) *Af första raden, hvari öfven orden* -ti sonu ..... annar Palnir *äro upptagna, är det öfversta bortskuret; i början (till och med* het) *saknas tecknen öfver raden*

[2]) *Härefter* hann tekr nu, *öfverstruket*

[3]) *Rättadt från* af

bunir. ok drepa þa alla. Eptir þetta fǽra þéir konungi herfang þetta | allt [4]).
konungr lętr nu vel yfir. ok quaz nu munndo vera einn k*onungr* fyrir Aka.
23 Fiólni þo | tti nu all uel ok þottiz golldit hafa nockuru er hann nađi eigi arfinum.

NV spyriaz [5]) þessi tiđenndi a Fión. ok er Palnir heýrđi þetta þickir honum
25 sua mi | kit at hann legz i reckiu af. honum þóttu hefndir o synar. viđ þann sem
at eiga var | er konungr var. Sigurđr het mađr. hann var fostbróđir þeirra. vitr
27 mađr ok · auđigr. Palnir leítađi | rađa uiđ hann huernueg [6]) hann skylldi međ fara.
Sigurđr quez uilldo biđia konu hannda honum. Palnir spyʀ hver su uæri. Sig-
29 urđr quađ vera Ingibiórgu dottur Ottars Iarls af Gaútlanndi Pal | nir segir. þat uggi
ek at ek muna eigi geta þessa kono [7]). enn vist ętla ek at þat | munndi uęnst
31 til umbóta minna harma ef ek fénga þessa konu. Nu byz Sigurđr | heíman. hann
hafđi .i. skip. ok lx. manna. ok ferr norđr til Gaútlanndz. Sigurđr lysir yfir
órenndi | sinu fyrir Iarli. ok biđr dottur hans til hannda Palna. quađ hann ei skorta
33 fiárlut a Fióni ok quađ | bana Palna viđ liggia fyrir harma sakir. þǽr verđa mala
lyktir at Iarl heítr dottur sinni ok skal | fǽra heim konuna. Siđan ferr Sigurđr
35 heim ok segir Palna þessi tiđenndi. ok léttiz honum mikit | viđ þetta. bua þeir nu
veízlu agǽta a Fióni ok spara ecki til. ok a nefndum degi | kemr Iarl ok mikit liđ
60 ok uar þat [8]) druckit vegligt bruđlaúp ok siđan leídd i || eina [1]) reckiu Palnir ok
Ingibiórg. hon sofnar bratt oc dreymir hana. Ok er hon uaknar. sagđi hon | Palna
drauminn. þat dreymđi mik segir hon. at ek þottumz her stódd a þessum bó. en
3 ek | þottumz uppi eíga einn vef. hann var grár at lit. mer þotti kliáđr vefrinn ok
var ek at | at sla vefinn. þa fell af einn kleinn [2]) af miđium uefnum abak. þa sa
5 ek at kliar | nir voro manna hófuđ eín. ok ek tok upp þetta hofuđ ok kennda ek.
Palnir spurđi huers hofuđ | væri enn hon quađ uera hofuđ Haralldz konungs Gorms
7 sonar. Palnir quađ betra enn eígi dreýmt. Sua þicki | mer ok segir hon. Eptir
þessa veizlu ferr Ottarr Iarl heim i Gautlannd međ giófum uirđuligum. enn međ
þeim | tokuz upp astir gođar Palna ok Ingibiórgu ok brátt gatu þau son saman.

59, [4]) *Rättadt från* alla
[5]) sýriaz
[6]) h$\overset{s}{u}$ueg
[7]) *Rättadt (?) från* kona
[8]) *Så!*
60, [1]) *Öfre delen af raden bortskuren liksom i* 59 [1], *men här saknas mera*
[2]) kein̄

sa vár kallaðr Palna | toki. hann vox upp a Fióni. ok er snemmendis bôði mikill 9
ok uitr ok vinsæll. ok | er Palnatoki er af enum mesta barns alldri þa tekr faðir
hans sótt ok anndaz. Palnatoki tekr nu | fiarluti alla með moður sinni til forráða. 11
hann legz nu i hernat huert sumar. ok þickir nu | frægr maðr. ok aungum manni
þickir hann iafnlikr i sinni lyzku sem Aka fôður broður sinum.

Palnatoki [3]) 13

Þenna tima reð Iarl sa fyrir Bretlanndi er Stefnir het. hann atti dottur eína er
Alof | het. hon var uitr ok uinsæl Palnatoki kemr þar við lannd skipum sinum ok
ætlaði at heria [4]) a riki Stefnis Iarls | ok er þetta spyrst þa tekr Alof þat rað ok 15
þau Biaurn hinn brezki. hann uar raðgiafi | hennar. þau bioða Palnatoka til veizlu.
ok mikillar vegsemðar ok atti hann þar friðlannd ok heria | ði eígi. ok þetta þeckiz 17
Palnatoki. ok sækir til veizlunnar með ollu liði sinu. ok a þeirri veiz | lu biðr
Palnatoki Alofar. ok var þat mál auðsótt. ok þa þegar er brugðit til bruðlaúps
ok | þar með gefr Stefnir Iarl Palnatoka Iarlsnafn ok halft ʀiki sítt enn hann atti 19
allt eptir hans dag. | Palnatoki var þar um sumarit ok um vetrinn. enn um [varit] [5])
mællti Palnatoki við Biaurn hinn brezka. Nu ętla | ek heim til Danmerkr. enn þer 21
ætla ek her eptir með Stefni magi minum ok hafa lanndrað fyrir | mina hônnd

viðrtal [6]) Æsu ok konungs

Eptir þat ferr Palnatoki a braut með *Alof* konu *sina* ok heim a Fión | i Dan- 23
mórk. hann sitr nu heíma at buum sinum um hrið ok þickir nu hann annaʀ mestr
maðr | i Danmôrk ok ríkaztr ok bezt at uiti buinn annaʀ enn konungrinn. Haralldr
konungr feʀ nu | at veizlum um lanndit. Palnatoki byr nu ueízlu ok byðr til Har- 25
alldi konungi. ok konungr þeckiz þat. hann uar þar | leíngi a ueízlu. en kona su
var feíngin til þionostu við konung er Æsa hét ok kôlluð | Saúmęsa. hon var snaúð 27
kona. ok þo vel kunnandi. nu for konungr af veízlu ok var reífðr | mórgum giaufum.
Vm sumarit eptir var Sa'm æsa með barni. ok Palnatoki talaði ok spur | ði huerr 29
i hlut ætti með henni. hon quað þar engan til nema konunginn. þa skal ek taka
| þic af starfi þar til er hagr þinn lettiz. Nu liða stunndir ok fęðir Æsa barn.

60, [3]) *Öfverskriften tyckes hafva bestått endast af detta ord* (pt.)
[4]) *De två sista orden stå öfver raden*
[5]) *Saknas i hdskr.*
[6]) *Detta ord är i senare tid ifyldt med mörkare bläck*

31 er | nafn gefit ok het Sueinn ok kallaðr Saumæsu Sueinn. [7]) hann vex upp a Fíoni
ok gðrir Palnatoki | vel til hans ok sua menn hans. Ok er Sueinn var þreuetr.
33 tekr Haralldr konungr þar veizlu a Fioni. [8]) | Nu er Palnatoki i tilstilli með [9])
Saumǽsar. um daginn er konungr sat yfir borði. kemr Æsa fyrir | borðit ok leiðir
35 sueininn ok mællti. herra konungr segir hon. her leíði ek einn sueín ok kal | la
ek þar engan mann itigi til at eiga þenna suein með mer enn yðr konungr | kon-
ungr segir brátt er hon hafði lokit mali sinu. huer hon væri. hon segir til nafns
61 sins. konungr mællti. || firna diaurf kona ertu ok heimsk. ok dirf þic eigi at [1]) mæla
slíct ef þu uillt ver | a omeídd. Palnatoki mællti þui mun hon þetta mǽla herra
3 at henni mun þetta þickia satt vera | ok ecki er hon laúsungar kona hofum ver ok
fyrir yðrar sakir skotit skíóli yfir hana. konungr suarar. | Eígi var mer þess ván
at þu munndir þetta rǽsa a henndr Sua skal ok vera segir Palnatoki. enn sua
5 | skal ek hefia hans kost sem hann se þinn son. konungr mællti. Aunga ðfussu
kann ek þer fyrir þat Palnatoki segir | Aúngo skal þat skipta. skolu ver nu láta
7 falla þessa rððu at sinni. Eptir þat ferr konungr af | veízlu með engum giðfum.
ok er fátt um með þeim Palnatoka.

viðręða [2]) Sveíns ok Haralldz konungs

Litlo siðaʀ fęddi Alof sueín. sa var kallaðr Aki. hann var fęddr upp a Fióni
9 með feðr | sinum. Sueinn er nu þar til þess er hann er .xv. vetra. þa biðr
Palnatoki hann fara a funnd fðður | sins ok krefia hann liðs. ok segiaz hans son.
11 huárt er honum þickir betr eða verr. Sueinn gðr | ir nu sua sem fostri hans
lagði til. Haralldr konungr segir. þat skil ek a orðfari þíno at ei man lo | git til
moðernis þins. muntu vera eítt fol ok afglapi. þa mællti Sueinn. Ek munnda
13 uilia | eíga gðfgari moður ef þu hefdir sua fyrir seð. enn at saunnu ertu minn
faðir. Nu | fa þu mer .iij. skip. enn fostri minn mun fa mer aunnur .iij. enn ef
15 þu uill eígi | þat. þa skal ek gðra þer þat nockut illbýli er meíra se vert. kon-
ungr mællti. Ek ętla at þu munir | vera þui braut kaupanndi. ok komir alldri
17 aptr. Eptir þat fęr konungr Sueini .iij. skip ok c. manna. | Palnatoki fęr Sueini

---

60, [7]) *Skrifvet* .ſ. (= son?)
[8]) *Skrifvet* fio.
[9]) *Ändradt från* at
61, [1]) *Intill detta ord är radens öfre del bortskuren*
[2]) *De två första och delvis de tre följande bokstäfverna senare ifylda med mörkare bläck*

aunnur .iij. skip. hann heriar a RIKI feđr sins allt þat sumar. gôriz illr KVR i bônndum | konungr leíđir hiá ser. liđr sua til haústz.ʼ ferr Sueinn þa heim a Fión ok er međ Palnatoka vm uetrinn | Vm uarit ferr Sueinn a funnd Haralldz konungs 19
ok ferr allt a sama leíđ. Sueinn fęr nu .vi. skip af | konungi enn Palnatoki fęr honum annur .vi. Sueinn heriar enn a riki fôđur sins. ok er nu halfo ákafari | geingr nu alldri af þeim. hann heriar bôđi of Sialannd ok Hallannd. þeir drepa 21
nu margan mann | þessi tiđenndi spyriaz nu uiđa. bônndr fara a konungs funnd ok segia honum til sinna uandrôđa | enn konungr lętr enn liđa hia ser. Vm 23
haústit for Sueinn til Palnatoka međ ôllu liđi ok er þar um vetrinn [3]) | Enn er várdagar koma. byr Sueinn liđ sitt. gôrir allt eptir þui sem fostri hans lagđi rađ | a međ honum. hann ferr nu a konungs funnd ok biđr hann fa ser .xij. skip. 25
konungr segir. þu ert mađr sua diar | fr at ek ueit eígi þinn maka er þu þorir at koma a minn funnd þar er þu ert | bôđi þiófr ok ráns mađr Ok viđ þinni 27
frænndsemi geing ek alldri Sueinn segir. at visu em ek | þinn son ok saunn er ockur fręndsemi enn þo skal ek þer eigi þyrma. þui at nu þegar | skolu uiđ 29
beriaz ef þu fęr mer eígi slíkt er ek uil ok skalltu nu huergi unndan ho | kra konungr segir. uandræđa mađr ertu. ok þannig er þítt lynndi sem þu munir uera eígi sm | ára manna nôckURA. ok muntu hafa verđa þat er þu kallar. far siđan a 31
braút ok kom alldri aptr. Nu ferr Sueinn a funnd Palnatoka međ .xxx. skipa. hann tók nu uel viđ honum. ok | þicki mer þu uel hafa þat er ek legg til međ 33
þer. Nu skalltu heria þui mest a Dan | môrk i sumar sem nu hefir þu mestan aflann. Enn nu mun konungr eigi þola þer leingr. enn þu | fly eígi þott liđ se 35
gôrt til þin. þuiat ek mun koma at ueita þer. Enn ek ętla | til Bretlanndz i sumar til Stefnis Iarls mágs mins međ þessi .ix. skip Nu skilia þeir || ok fara bađir senn **62**
or lanndi. Sueinn [1]) heriar nu a Danmôrk nott međ degi. drepr menn en rę | nir fe aullu. ok brennir herôđ. lanndz menn flyia nu undan illa leíknir ok segia konungi. honum þic | kir nu eígi vera mega suabúit. konungr lętr nu bua .l. [2]) 3
skipa ok fylgir siálfr. leíta nu | Sueins. Ok um haustiđ finnaz þeir viđ Borgundar hólm. þat var sua siđ at eígi þotti me | ga til barđ*aga* leggia. Enn um morgun- 5
inn þegar viglióst var. leggia þeir saman skip sin. | ok beriaz þann dag allan til quelldz. ok uoro þa hrođin x skip af Haralldi konungi enn xij. af Sueini. | Sueinn legr nu skip sin inn i uágsbotninn um kuelldit. enn konungr legr sinum 7

61, [3]) r *otydligt skrifvet (ändradt från* ı*?)*
62, [1]) *Härifrån är radens öfre del bortskuren*
[2]) l *har upptill ett tvärstreck (likaså i* 63[32]*)*

31 er | nafn gefit ok het Sueinn ok kallaðr Saumæsu Sueinn. [7]) hann vex upp a Fióni
ok gôrir Palnatoki | vel til hans ok sua menn hans. Ok er Sueinn var þreuetr.
33 tekr Haralldr konungr þar veizlu a Fioni. [8]) | Nu er Palnatoki i tilstilli með [9])
Saumæsar. um daginn er konungr sat yfir borði. kemr Æsa fyrir | borðit ok leiðir
35 sueininn ok mællti. herra konungr segir hon. her leíði ek einn sueín ok kal | la
ek þar engan mann itigi til at eiga þenna suein með mer enn yðr konungr | kon-
ungr segir brátt er hon hafði lokit mali sinu. huer hon væri. hon segir til nafns
61 sins. konungr mællti. || firna diaurf kona ertu ok heimsk. ok dirf þic eigi at [1]) mæla
slíct ef þu uillt ver | a omeídd. Palnatoki mællti þui mun hon þetta mæla herra
3 at henni mun þetta þickia satt vera | ok ecki er hon laúsungar kona hofum ver ok
fyrir yðrar sakir skotit skióli yfir hana. konungr suarar. | Eígi var mer þess ván
at þu munndir þetta ræsa a henndr Sua skal ok vera segir Palnatoki. enn sua
5 | skal ek hefia hans kost sem hann se þinn son. konungr mællti. Aunga ôfussu
kann ek þer fyrir þat Palnatoki segir | Aúngo skal þat skipta. skolu ver nu láta
7 falla þessa rôðu at sinni. Eptir þat ferr konungr af | veízlu með engum giôfum.
ok er fátt um með þeim Palnatoka.

viðręða [2]) Sveíns ok Haralldz konungs

Litlo siðaʀ fęddi Alof sueín. sa var kallaðr Aki. hann var fęddr upp a Fióni
9 með feðr | sinum. Sueinn er nu þar til þess er hann er .xv. vetra. þa biðr
Palnatoki hann fara a funnd fôður | sins ok krefia hann liðs. ok segiaz hans son.
11 huárt er honum þickir betr eða verr. Sueinn gôr | ir nu sua sem fostri hans
lagði til. Haralldr konungr segir. þat skil ek a orðfari þíno at ei man lo | git til
moðernis þins. muntu vera eítt fol ok afglapi. þa mællti Sueinn. Ek munnd
13 uilia | eíga gôfgari moður ef þu hefdir sua fyrir seð. enn at saunnu ertu m
faðir. Nu | fa þu mer .iij. skip. enn fostri minn mun fa mer aunnur .iij. en
15 þu uill eígi | þat. þa skal ek gôra þer þat nockut illbýli er meíra se vert.
ungr mællti. Ek ętla at þu munir | vera þui braut kaupanndi. ok komir
17 aptr. Eptir þat fęr konungr Sueini .iij. skip ok c. manna. | Palnatoki fęr

60, [7]) *Skrifvet* .ſ. (= son?)
[8]) *Skrifvet* fio.
[9]) *Ändradt från* at
61, [1]) *Intill detta ord är radens öfre del bortskuren*
[2]) *De två första och delvis de tre följande bo-*
kare bläck

quez 33
kon-
na til 35
sendi
étr nu
menn 63
konungr
ma utar
ni hinum 3
etar. þeir
þeir snua 5
r ganga nu
allir þeir ok 7
nisar honum
ngi ok talaði
tod. 9

ans Fiölnir selr
mllinni., þar til 11
ngs þa utar fra
nn kenni nöckut 13
l mer ek á. þa
Sueinn konungr 15
Palnatoki segir.
unz við a boga
Stanndi menn 17
þa alla. þui at
Nu hlaupa upp 19
a frenda sinn

skipum um þueran vá | ginn. ok uerpa S*uein* þar inni. þetta sama kuelld kemr
9 Palnatoki þar uið lannd. hann hefir .iiij. skip ok xx. | hann leɢr auðrum megin
undir nesit ok tialldar þar. Eptir þat geingr Palnatoki a lannd. einn saman. hann
| hafði með ser boga sinn ok aurua mǽli. Þenna sama aptan geingr Haralldr
11 konungr a lannd upp | við .xij. mann. þeir fara i skóg ok gǫra ser bak elld þa
uar myrkt af nótt. konungr af klę́ð | iz ok bakaz. Palnatoki ser elldinn i skoginn.
13 ferr hann þar i suig við. þeckir mennina leɢr nu aur | a streing. ok skytr igegnum
Haralld konung. fell hann þegar daúðr niðr. Palnatoki snyr þegar aptr | til liðs
síns enn fǫrunaútar Haralldz konungs styrma yfir honum þeir mælltu með ser
15 huerso með skylldi fara | Fiǫlnir mællti. þat er mítt ráð at ver hafim eina sǫgn
allir at konungr hafi skotinn uerit iþar | daga þuiat þat ma sizt varri vangeymslu
17 kenna. Ok nu binnda þeir þetta fastmǽ | lum. Fiǫlnir tekr aurina ok varðueitir.
uar hon aúð kennd. þui at hon var gulli reýrð. Palnatoki kall | ar með ser .xx.
19 menn [3]) quez uilldo finna Suein. fara nu yfir þuert nesit ok gǫra rað sin Se | gir
Sueinn at hann uill at Palnatoki [4]) gǫri ráð fyrir þeim. Palnatoki segir aungum
manni liflát konungs [5]) | hann mællti. Eígi skolum ver seínt til raða taka. uer
21 skolum ganga a skip með yðr. enn siðan | skolum ver leýsa skip var aull ok ueíta
atróðr flota konungs. er mer leítt at konungr kuíj. [6]) | oss her ok drepi. nu er sua
23 gǫrt. veita þeir nu atroðr flotanum. þar foruz .iij. sneckiur | af liði konungs. ok
komuz þeir einir menn af er synndir voro. enn þeir Palnatoki ok Sueínn reru ut
i þat | hlið ollum skipum ok sua til liðs þess er Palnatoki hafði þangat haft. Vm
25 morguninn leggia þeir | at konungs mǫnnum. ok spyria þau tiðendi at konungr
hefir látiz. þa mællti Palnatoki. þa eru .ij. | kostir. at beriaz uið oss eða taka Suein til
27 konungs. þeir vilia nu helldr taka við Sueini. Siðan foro | þeir baðir ok queðia
þings var þa Sueinn til konungs tekinn yfir alla Danmǫrk. Nu er Sueinn er
konungr orðinn | þickir honum skyllt [7]) at erfa feðr sinn. ok byðr Palnatoki. enn
29 hann quez eigi mega fyrir þǽr vetr | nǫtr. þui at mer er sagt at Stefnir mágr
• mínn se daúðr enn ek a þar ʀiki allt. Nu | eýðiz erfi þat haúst enn Palnatoki
31 for ór lanndi enn hann setr Aka son sinn eptir a Fióni. ok bað | honum virkta af
Sueini konungi. konungr hét þui ok sua gǫrði hann Palnatoki ferr nu til Brett-
lanndz ok tekr nu | þar við ʀiki ok liðu af þau misseri. Vm sumarit eptir senndi

---

62, [3]) *Ordet* (m̄) *tyckes vara ändradt från* mz (= með)

[4]) *Ordet* (*skrifvet* palnat˄) *är ändradt från* uıll at, *som altså först skrifvits två gånger*

[5]) *Härefter följer* kˢ̄ (= konungs) *öfverstruket*

[6]) *Så!*

[7]) *Ändradt från* skylld (*eller möjligen tvärtom*)

Sueinn konungr menn til Palnatoka at bió | ða honum til erfis. enn Palnatoki quez 33
enn eigi fara mega ok eýðiz erfit þaú misseri | ok nu er sumrar lętr Sueinn kon-
ungr efna til erfis gôrðar senndir enn menn til Palnatoka. biðr nu | hann kòma til 35
erfis gôrðar. ok segir nu a reiði sina. ef hann ferr nu eigi. Palnatoki segir senndi
mônnum | at hann mun nu koma ok konungr lati bua veízluna. konungr lętr nu
bua erfit ok byðr || til fiolða mannz. ok þa er allt var til buit ok boðs menn 63
komnir liðr a daginn ok kemr eigi Palnatoki | oc ganga menn til dryckiu. konungr
let liggia rum [Palnatoka] [1]) iaunndugi a inn oędra beck ok hans [2]) manna utar
| fra siðan taka þeir ok drecka. Nu er at segia fra þeim Palnatoka ok Birni hinum 3
brezka þeir ha | fa .iij. skip ok c. manna ok halft huart Danir eða Bretar. þeir
koma þetta hit sama k | uelld fyrir konungs bôinn þa var ueðr allgott. þeir snua 5
skipum sinum. ok bera upp skutfestar ok le | ggia arar i hareíðar. þeir ganga nu
til konungs bôiar með aullu liðinu. Palnatoki geingr nu í | hôllina ok allir þeir ok 7
fyrir konunginn ok heilsar konungi. konungr tok vel mali hans. ok uisar honum
til | sætis ok ollum þeim. taka nu at drecka. Fiôlnir hneígðiz at konungi ok talaði
við hann | hliótt um hrið konungr bra lit við ok gôrði rauðan sem bloð. 9

Palnatoki [3]) geingr við skeyti *sinu*.

Maðr het Arnoddr kertisueinn konungs ok stoð fyrir borði hans Fiôlnir selr
honum ôr eína | ok biðr hánn bera fyrir alla menn. þa er voro i haullinni., þar til 11
er nôquerr kannaðiz við at | ætti. hann geingr fyrst innar fra sæti konungs þa utar fra
konungi til gáttar. þa geingr hann innar fyrir Palnatoka ok | spyʀ huárt hann kenni nôckut 13
þetta skeýti. Palnatoki segir. Hvi mun ek eígi kenna skeýti | mítt. sel mer ek á. þa
skorti eígi hlióð i haullinni þegar nóckuʀ eignaði ser þetta | skeýti. Sueinn konungr 15
mællti. þu Palnatoki. huar skilðiz þu við þetta skeyti nęsta sinni Palnatoki segir.
Opt he | fi ek þer eptir latr verit fostri ok sua skal enn. ek skilðumz við a boga
streingnum þa er | ek skaut igegnum feðr þinn [4]). konungr mællti. Stanndi menn 17
upp sem tiðazt ok hafi henndr | a þeim Palnatoka. ok skal drepa þa alla. þui at
nu er sunndr [5]) slegit ollum goða þeim er verit he | fir með okr Nu hlaupa upp 19
allir i hollinni. Palnatoki bregðr nu suerði sinu. ok hauggr | Fiôlni frennda sinn

---

63, [1]) *Saknas i hdskr.*
[2]) *Skrifvet* h.
[3]) *Ordet* (pt̂) *senare ifyldt* (*jfr* 61, [1]))
[4]) *Tyckes vara rättadt från* f. (= sinn)
[5]) fuðr

21 ituaú. ok siđan leítar hann v́t ok allir hans menn. þui at sua atti hann | þar uel uingat at eíngi uilldi honum grand gôra. Nu eru þeir Palnatoki komnir allir ut ór | hôllinni nema .i. mađr af liđi Biarnar. Palnatoki mællti. ecki var minna at ván
23 ok skunndum | nu til skipa. Biôrn segir. eígi munndir þu sua renna fra þinum manni ok ei skal ek. snyr inn ap | tr i hôllina. þeir kasta þa enum brezka manne
25 yfir hôfuđ ser. ok hafa nęr rifit i sunndr. | Biôrn ferr nu ok tekr manninn ok kastar a bak ser dauđum ok mest gôrđi Biôrn þetta til agæ | tis ser. fara nu
27 siđan til skipa sinna. fellu nu viđ arar. ok reru i braút. létta nu eí | gi fyʀ enn þeir komu heim til Bretlanndz þeir Sueinn konungr drecka nu erfit ok unir hann illa viđ | et nęsta sumar eptir tekr Alof sótt kona Palnatoka ok anndaz ok nu unir
29 hann eigi i Bret | lanndi ok setr þar til ʀikis Biôrn inn brezka enn hann byr nu ôr [6]) lanndi .xxx. skipa. ok legzt | nu i hernađ. hann heriar nu vm Skotlannd ok
31 Irlannd ok hefir nu þessa íđn [7]) .iij. uetr ok af | lar ser mikils feár ok agętis. hit .iiij. sumar siglir Palnatoki austr unndir Uinndlannd | ok hefir hann þa xl skipa

vinattu bođ viđ Palnatoka af Burizleífi konungi [8])

33 I þenna tima rređ fyrir Uinndlanndi konungr sa er Burizleífr het. hann spyʀ til Palnatoka. ok hyggr | illt til hernađar hans þui at hann hafđi nær auallt sigr. ok
35 var huerium manni frægri | þat rađ tekr konungr at hann senndir menn a funnd Palnatoka. ok byđr honum til sin. ok kuez vil | ia leggia viđ hann uinattu. þat
64 lętr konungr ok fylgia þessu bođi at hann vill gefa honum || eitt fylki [1]) af lanndi sinu þat er heitir at Iomi til þess at hann uerđi lannd hans ok ʀiki. ok stađfes | tiz þar. þetta þiggr nu Palnatoki. oc stađfestiz nu þar ok allir hans menn. ok
3 brađliga lætr | hann gôra þar eína borg mickla ok ramgôrfa. sumr hluti borgarinnar stóđ a sia v́t. ok þar í | lætr hann gôra hôfn sua mickla at liggia matti viđ
5 .ccc. langskipa. sua at ôll | voro læst innan borgar. uar þar buit um međ mikilli list sua at þar voro dyʀ á. enn stein bogi | mikill yfir uppi. enn fyrir dyrunum voro
7 iarn hurđir ok læstar innan or hôfninni. enn a steinbog | anum var gôrr kastali mikill ok þar valslôngur í. Þessi borg er kolluđ Ioms borg

63, [6]) *Så! (i st. f.* ór)
[7]) ıđrn
[8]) *Hela öfverskriften utom de två sista bokstäfverna (*gı *i* kgı*) senare ifyld*
64, [1]) *Härefter* at Iómı, *öfverstruket*

hoftypt

Eptir þetta setr Palnatoki laug i Ioms borg með vitra manna raði til þess at
þeirra agęti yrði | sem viðfrǽgazt ok afli þeirra yrði sem mestr. þat var upphaf 9
laga þeirra at þangat | skylldi eíngi maðr raðaz sa er ellri væri enn fimmtugr. ok
eingi yngri enn .xviij. vetra. þar | a meðal skylldu allir vera. huarki skylldi þui raða 11
fręndsemi þo at þeir menn uilldi | þangat ráðaz er eígi væri i þeim laugum. Eíngi
maðr skylldi þar ręnna fyrir iafnvígligum ok | iafn búnum. huerr skylldi þar ann- 13
aʀs hefna sem broður sins. Eingi skylldi þar ǽðru orð | mǽla ne quiða neinum
hlut. huęgi ovænt sem um þętti Allt þat er þeir fengi i her fôrum. þa | skylldi til 15
stangar bera minna hlut ok meíra þat er femętt væri. ok ef hann hefði þat eigi
gôrt | þa skylldi hann i brottu verða. eingi skylldi þar róg kueýqua. enn ef tið-
enndi fregn | diz þa skylldi eíngi sua huatvíss at þau skylldi i hauaða segia. þui 17
at P*alnatoki* skyll | di þar ôll tiðenndi segia. Eingi maðr skylldi kono [2]) hafa i
borgina. ok eingi i brôtt vera | iij. nottum leíngr. ok þo at við þeim manni væri 19
tekit eꝛ uegit hefði foður eða broður þess | mannz er þar væri aðr eða nacquarn
nainn mann ok kômi þat siðan upp er við honum væri tekit | þa skylldi Palnatoki 21
þat allt dôma oc huatki missętti annat er þeirra yrði a milli. Með þes | su efni
sitia þeir nu i borginni ok hallda vel lôg sin. þeir fara huert sumar i hernat a ymsi
lônnd ok | fa ser agęti. þottu vera enir mestu hermenn ok naliga engir þeirra iafn- 23
ingiar i þann tima ok | voro kallaðir Iómsvíkingar

I þenna tima reð fyrir Sialaunndum Iarl er Haralldr | het. hann var kallaðr 25
Strútharalldr. þui var hann sua kallaðr at hann atti hatt er buinn var með .x.
merkr gullz | Ingibiôrg het kona hans. Sigualldi hét son þeirra annaʀ Þorkell hafi.
dóttir þeirra het Tova. | Maðr het Veseti hann reð fyrir Borg unndar hólmi. kona 27
hans het Hilldigunn. Bui het son þeirra annaʀ | Sigurðr kapa. dóttir þeirra het
Þorgunn. Aki son Palnatoka býr a Fióni. ok lętr Sueinn konungr alla luti við
hann | sem bezt. þessar konu biðr Sueinn konungr til hannda Aka. ok við Þor- 29
gunnu getr hann son. sa het | Vagn. hann vex upp heíma þar. raða hagr Aka
stenndr með micklum bloma. Nu er | Vagn nôckuʀa vetra. þa er sua fra honum 31
sagt at hann var meíri vanndręða maðr i skapi enn | aðrir menn. barði hann allt
ok beysti. hann var þa ymist heíma eða i Borg unndar hólmi með | Veseta moður 33
fôður sinum. þui at huarigir þickiaz mega um hann tęla. Við Bua er hann bezt

64, [2]) *Rättadt (?) från* kona

allra | sinna frę̨nnda. ok þat hafđi hann hellzt er hann mællti. at ǫngu hafđi hann
35 þat er ađrir mę̨lltu. Allra | manna var hann vę̨nstr ok inn mesti atgǫrvis mađr um alla luti. sterkr at afli. Bui mođur brođir [3]) hans var | hlióđ lynndr ok skap-
65 mikill. sterkr sua at menn vissu oglaugt afl hans. ecki friđr ok þo || liđmannligr. Sigurđr kapa var uænn mađr ok inn mesti i skapi ok allfámálugr. Sigualldi son Haralldz | Iarls var faulleitr. eýgđr manna bezt. nefliótr. hár a vǫxt ok snaufurligr.
3 Þorkell brođir hans var | manna hǽstr ok sterkr ok foruitri ok huaRtuegi þeiRa. þeir Sigualldi spyria fǫđur sinn huersu rađlict | honum þicki at þeir leíti til Ioms borgar. Iarl segir at þat væri rađlict. ok er ykr allt mál at reýna ykr. þeir [1])
5 | spyria ef hann vili fa þeim vápn eđa uistir Iarl quađ annat huárt vera skylldu at fara huergi eđa fa ser si | alfir huartuegia [2]). Nu uilia þeir eígi fara at siđr. bua
7 nu .ij. skip ok c. manna ok vǫnnduđu liđ þat sem | mest féngu þeir. siđan fara þeir til Borgunndar [3]) hólms. þeir runnu [4]) þar upp oc toku upp bu Veseta þat | er auđgazt var. ok rę̨ntu hann þui fe aullu ok baru a skip siđan. Nu er ecki
9 sagt fra ferđ [5]) þeirra fyR | enn þeir koma til Ioms borgar. Palnatoki geck iafnan međ micklu liđi a kastala þann er var yfir sunndinu at | tala þađan viđ þa menn er komu til borgarinnar. Nu verđr hann uaR viđ kuamu þeirra Sigvallda. geingr
11 | Palnatoki nu i kastalann međ micklu liđi ok spyR huerr fyrir skipunum réđi. Sigualldi segir. her rađa fyrir brǿđr .ij. synir | Strutharalldz Iarls. enn þat er ǿrenndi ockat at viđ uilldim rađaz til liđs viđ yđr međ þeim mǫnnum sem þer
13 þickia ny | tanndi i liđi váru Palnatoki rеđz um uiđ felaga sina. quađ ser kunnict um kynferđi þeirra. ok quađ þa | uel borna. þeir bađu Palnatoka fyrir rađa ok nu
15 er lokit upp borginni ok roa þeir i borgina. ok siđan reýnt | liđ þeirra. oc var nyttr annaR helmingr enn annaR for i brott ok eptir þat eru þeir brǿđr i lǫg leíddir

Veseti kær[ir] [6])

NV er þar til at taka er Veseti er rę̨ntr bui sinu. hann ferr a funnd Sueins
17 konungs ok segir honum huat | títt er. enn hann setr aptr [7]) sonu sina at ollum

---

64, [3]) mođu. b.
65, [1]) *Skrifvet* þeir
[2]) huartegia
[3]) u *ändradt från* a
[4]) *Ändradt från* rufu
[5]) *Öfver detta ord (liksom öfver bokstäfverna* bu ve *i raden ofvanför) är skinnet skrapadt, hvarför förkortningstecknet i* f^s^đ *ej längre är synligt*
[6]) k^s^
[7]) a *ändradt från* e

geýsingi. konungr ręđr honum þau rađ at hann skal nu fyr¦st lata kyrt vera enn ek mun sennda orđ Strutharalldi Iarli. ok uita ef hann uili giallda fe fyrir sonu | sina sua at þu ser halldinn af ok vil ek þa at þu latir þer lika. Nu ferr 19
Ueseti heim. enn | Sueinn konungr senndir menn eptir Haralldi Iarli ok ferr hann a konungs funnd ok segir konungr honum huersu synir hans hôfđu gôrt viđ Uéseta
| oc beíddi at hann bętti fiarlutum fyrir þa ok væri þa kyrt. Iarl sagđi sua O feíngit 21
hefi ek enn þess ¦ feárins er ek mun fyrir þa bóta. þo [8]) at ungir menn tæki ser naút eđa sauđi til matar. konungr segir. þa mat | tu fara heim. þui at ek hefi nu 23
sagt þer huat ek uillda. enn þu abyrgzt þig sialfr ok fe þitt fyrir | Veseta ok s*onum* hans. Haralldr Iarl quez uera ohręddr fyrir Veseta ok sonum hans. Eptir þetta ferr Haralldr Iarl heim

sættár gôrđ konungs

Ueseti ok synir hans spyria uiđrædu þeirra konungs. þeir bua skip .iij. sem 25
bezt. ok .cc. manna. siđan | fara þeir i Sialannd þeir taka upp iij. bu þau er auđguzt voro þeirra er Haralldr Iarl átti ok fara heim eptir þat. Nu | spyʀ Haralldr Iarl 27
at hann er rǽntr. hann senndi nu menn [til Sueins konungs] [9]) ok bađ hann sętta þa ok quez nu uilia þat giarna | Sueinn konungr segir. Haralldr Iarl skal nu hafa rađ sin hin gođu þuiat hann uill ecki [10]) hafa mín ráđ. nu mun ek ei | ga i engan 29
lut. fara senndi menn aptr ok segia honum sua buit. Iarl segir. ver munnum þa verđa at ta¦ka til varra ráđa ef konungr uill hia sitia. Haralldr Iarl byr nu .x. skip ok ferr siđan i Borgunndar | hólm ok rǽnir þar Uéseta iij. buum þeim er ei 31
voro verri en þau er fyrir honum voro tekin. Vendir Haralldr | Iarl nu aptr ok þickir ofrađar uel geingit hafa Veseti spyʀ þetta ok ferr hann þegar a konungs funnd. | konungr tok uel uiđ honum Veseti mællti þa þannueg legz nú a of stunnd 33
međ oss Haralldi Iarli at ek hyg at | ofriđr muni gôraz milli lanndz manna ef eígi attu hlut í. kann vera at þer þicki nu eígi | verra enn siđaʀ. konungr segir. ek 35
mun nu bradliga til þess þings fara. er Iseýrar þing heitir. mun ek | þa bođa til Haralldi Iarli. ok skolu þit þa sættaz. Veseti ferr nu heim. liđa nu stunndir til þingsins || Sueinn konungr sękir nu þingit međ micklu fiolmenni. þui at hann vill **66**
nu einn rađa milli þeirra. hann hefir | L. skipa. Haralldr Iarl atti skamt at fara. ok h*afdi* hann .xx. skip Veseti ferr ok til þings ok hefir .v. eín skip | enn synir 3

65, [8]) *Ändradt från* þa
[9]) *Saknas i hds.*
[10]) eckci

hans voro eigi þar. Enn Haralldr Iarl h*afdi* sin tiȯlld upp stunndu leíngra fra
sǽ. Veseti setr tiȯlld sin | við sęinn hiá sunndi þui er þar geingr hia þingstȯð-
5 inni. Ok er a leið quelldit þa sa þeir fara fra heí | mili Haralldz Iarls .x. skip til
þingsins. þeir leggia i lǽgi. ok siðan ganga þeir vpp til þings ok eru þar synir
| Veseta. Bui var itarliga klǽddr þui at hann hafði tignar klǽði Haralldz Iarls er
7 til komo .xx. merkr gullz | Hautt Iarls hafði Bui ok a haufði þann er buinn var
með .x. merkr gullz. þeir haufðu ok tekit fra | Iarli kistur .ij. ok var i hvarri xc. [1]
9 m*arka* gullz. þeir gengo framm a þingit aluapnaðir ok með fylktu liði | þa tekr
Bui til orða. Hitt er nu rað Haralldr Iarl ef þu þorir at beriaz ennda se nȯckur
dáð | i þer at þu takir vápn þín þui at nu em ek buinn at beriaz við þik. Sueinn
11 konungr heyrði orð Bua ok | þickiz sia at hann mun eígi hallda tígn sinni ef þetta
ferr framm. geingr konungr nu i milli þeirra ok ná | þeir eigi at beriaz ok þar
13 kemr nu at huarirtuegiu hlióta at iata konungs umdȯmi. Enn þat | skorar Bui i
sǽttina at hann quez alldri munndu laúsar lata gullkístur Iarls. er þat ok mal
| manna at hann þickir þat ennt hafa. Siðan lýkr Sueinn konungr upp sǽttar
15 gȯrðinni. ok ferr þaðan at | at þu Bui skallt laus láta tignar klęði Iarls. enn gull-
kistȯr skalltu hafa báðar | þer skoluð ok giallda aptr þau .iij. bu Iarls er tekin voro
17 fyrir honum með þui moti at Iarl skal gip | ta Tóuo dottur sina Sigurði kápu.
skal þetta vera hennar heíman fylgia þessi .iij. bu. þeir taka | nu uel þessu huar-
irtueggiȯ. leggr Veseti til við Sigurð þriðiung allz fiár. ok þickir Sigurði it væn
19 | sta um quánfang sítt. fara þeir nu þegar af þingino til bruðlaúpsins. þangat buðu
ok huarirtueg | gio Sueini konungi. er nu druckit bruðlaúp þeirra Sigurðar ok Tovo
21 með mikilli tígn. Veseti ferr nu heim ok | setz um kyrt. ok er synir hans hafa
skamma hríð heíma verit þa fysiz Bui at fara til Ioms | borgar ok aúka sua agæti
23 sítt. Sigurðr vill [2] ok fara þótt hann se quángaðr. Nu buaz | þeir heiman brȯðr
ok hafa .ij. skip ok c. manna. ok uilia gȯra sem likazt þui sem gȯrðu synir Strut-
haralldz | þeir koma til Iomsborgar ok legia utan at hafnar dyrum Nu ganga hȯfð-
25 ingiar i kastala með | micklo liði. kennir Sigualldi menn þessa. Nu segir Bui sitt
ęrenndi. quez uilldo raðaz þangat | til liðs við Palnatoka. ef hann uilldi við honum
27 taka ok þeim baðum brȯðrum Sigvalldi mællti þa. huersu hafi | þer Strutharalldr
sett malum yðrum aðr þer foruð or lanndi. Bui segir. þat er laung saga vm
uar viðskipti ok | ma ek nu ecki segia þat enn sattir erum ver eptir konungs dómi.
29 Nu mællti Palnatoki við sina menn. Vili þer til | hætta huárt þessir menn segia

66, [1] *Eller möjligen* .x.c.

[2] *Dessa två ord* (Sig̃. vill) *äro ändrade från* Sıgvalld

satt eða eígi. enn allfúss væra ek til þeirra. þuiat fair | mono slikir iuarð liði.
Þeir segia. Ver uilium at þu takir þa ilaug með oss ef þer syniz. enn ef noc
| kurir lutir koma þeir upp siðan um hagi þeirra er uer vitum eígi þa se þat sem 31
annat a þinum | dómi. Eptir þat var lokit upp borginni ok leggia þeir Bui nu
skipum sinum ihöfnina ok siðan reýnt | lið þeirra ok þottu þar lxxx. [3]) manna 33
hlutgeingt enn xl. foro heim. Sitia nu enn i borginni með mikil | li frægð. enn
ero huert sumar i uiking. ok uinna nu enn maurg snilldar braugð

fra Vagni

NV er at segia fra Vagni Aka syni at hann var ymist með feðr sinum eða 35
með Veseta moður föður sinum. hann var maðr | sua ỽeírinn at hann hafði drepit
.iij. menn þa er hann var .ix. vetra. hann er nu þo heíma þar til er hann || er [1]) 67
.xij. vetra. Ok nu segir hann fauður sinum at hann fai honum lið. Ok Aki fęr
honum halft .c. manna ok skip | enn Veseti fær honum ok halft c. manna ok annat
langskip Ok er eíngi sa maðr er honum fylgir ellri enn | xx. ok eíngi yngri enn 3
.xviij. vetra. nema Vagn. hann var .xij. vetra. hann quaz munndo sialfr fa ser
| vista ok uápna. Nu helldr Vagn a braut liði sinu. ok þarf nu bratt at fä til
vista. hann ferr fyrir | enndilanga Danmörk ok haugr stranndhögg osparliga. rænir 5
hann ok böði herklæðum ok vápnum | hann lettir eigi fyʀ enn hann hefir bęði
gnóg uápn ok herklęði aðr hann siglir or Danmörk. hann helldr nu | skipum sinum 7
til Jóms borgar. ok kemr þar snemma dags þegar i solar upp räs. hann leggr
utan skipum sinum | at steinboganum enn höfðingiar borgar gengu framm með micklu
liði ok spyria huerir | komnir uæri. Vagn spyʀ imót huart Palnatoki væri i kast*ala*. 9
Palnatoki segir at sua var. eða hverr ertu er sua lætr | ríkmannliga. ecki skal þui
leýna þik at ek heíti Vágn ok em ek Aka son. ok þui her kominn at | bioða þer 11
mítt lið. ek þotta eígi döll heíma Palnatoki segir. þicki þer raðit frænndi at þu þickir
her | dęll ef menn mega traütt heima um þic tæla Vagn mællti. logit er þa at mer
frænndi ef slikir eru ei | nytir i lögum yðrum. Palnatoki mællti þa til sinna manna. 13
huárt þickir yðr rað at ver takim við þeim. þat þicki mer | rað segir Bui ok er
[hann þo] [2]) við mig bezt sinna fręnnda at ver takim eigi við honum Palnatoki
mællti. Vagn frænndi. við | þer rísa varir menn ok iafnt frænndr þinir sem aðrir. 15

66, [3]) *Eller möjligen* l.xxx.; l *har upptill ett kort tvärstreck*
67, [1]) hann er
[2]) *Saknas i hds.*

Vagn segir. eigi varđi mic þess Bui frę̨nndi af þer | Bui mællti. þar em ek sađr at þui.
17 Vagn mællti. huat leggia þeir til synir Strutharalldz. Sigvalldi mællti. hafa sko | lum
viđ til þess einórđ at viđ uilldim at þu kómir alldri i uarn flock. Nu segir Palna-
toki. huersu gamall | ertu frænndi. Vagn segir. ecki skal liúga til þess ek em xij.
19 vetra. Palnatoki mællti. þa mælir þu eigi laug | viđ oss þui at þu ert mađr mycklu
yngri enn ver hafim i laug tekna. ok bítr þetta fyrir at þu ma | tt eigi her vera
Vagn segir. Ek mun ecki hallda til þess at brióta laug þín. Enn þa eru þau
21 si | zt brotin*n* ef ek em sem einn .xviij. vetra eđa ellri. Palnatoki mællti. halltu ecki
til þessa frę̨nndi. ek | mun helldr sennda .þic til Bretlanndz a funnd Biarnar. ok
23 fyrir vara frę̨nndsemi þa gef ek þer | ʀiki þat halft er ek á i Bretlanndi. Vagn
segir. Vel er þat bođit enn ei uil ek þann. huar til ætlar þu | frænndi segir
Palnatoki. er þu uill eigi slikt. þui skal nu lysa segir Vagn. ek býđ Sigvallda syni
25 Strutharalldz at hann | leggi or borginni .ij. skipum ok reýnum međ oss huarir
undan lata eđa huárir meira hlut | hafi ok skal þat vera mark til međ oss at þer
27 skoluđ uiđ oss taka ef þeir láta unndan ella skolu ver í | brutt leggia. Ok eigi
býđ ek honum þetta međ minna kappi enn Sigualldi beriz viđ oss ef hann er
oragr | karlmađr. ok hefir hann helldr mannz hug enn berkyquendis Palnatoki mællti.
29 Huart heyrir þu Sigualldi. huat Vagn | segir. ok ecki uanndar hann bođ at þer ok
þat ætla ek at þer komit i gillda raún. enn viđ þat er sua mi | kit er um mællt
þa kann ek eigi at letia at þer leggit at þeim ok górit þeim þat illt er þer me
31 | git. enn eígi uil ek at þer drepit Vagn. þo at hann þicki eigi aldę̨li. Eptir þetta
herklę̨đaz þeir Sigualldi | ok róa at þeim .ij. skipum. ok þegar slær þar i harđan
33 barđ*aga*. lata þeir Vagn ganga griothriđ sua | harđa at þeir Sigualldi mattu ecki
annat góra enn hlífa ser ok hófđu þo ę̨rit at uinna. þeir laug | đu si byrt. ok þegar
35 er griot fę̨ttiz þa lata þeir eigi þurfa at biđa haugguanna | enn sua kemr þui mali
at Sigualldi lætr síga unndan inn til lanndz ok uill fa ser griót | enn þeir Vagn
þegar eptir. ok finnaz nu a lanndi ok verđr Sigualldi nu viđ at hrauckua. ok er
68 sia || mycklu meiri bardagi. fellr nu liđit Siguallda. þeir Palnatoki eru nu i kastal-
anum ok horfa á. Palnatoki þickiz | nu sia huersu fara mun. kallar nu a Siguallda
3 at þeir skyli hætta. þui at yđr mun eígi enndaz at þreý | ta þetta. er þat mitt
rađ at ver takim viđ Vagni ok hans mónnum þo at hann se yngri enn i laugum
varum er mællt | ok er gođ uán á at sia mađr muni verđa mikil kenpa at þui er
5 mer sýniz. Nu góra þeir sem Palnatoki mællti | hætta nu bardag*anum* ok taka viđ
Uagni ok hans felógum. ok eru þeir nu laugteknir. xxx. manna hófdu fallit | af
Siguallda enn fair af Vagni. enn margir voro sarir. Vagn fylgir þeim nu i hueria
7 herfór. ok styrir skipi. ok þic | kir nu eíngi iafnmikill bardaga mađr sem hann.

þessu for nu [1]) framm .iij. sùmur. Nu er Vagn ¦ xv. uetra. þa tekr Palnatoki sótt. lętr hann þa sennda eptir Burizleifi konungi. Ok þa er konungr kemr til Palnatoka. þa | mællti hann þat er hugboð mítt herra konungr. at ek muna eigi taka 9
fleiri sóttir enn þessa. konungr mællti. þat er | mitt ráð at þu kiosir mann i stað
þinn at skipa þeim malum er þu hefir aðr fyrir seð. ok se | sa hòfðingi i borginni. 11
ok hafiz þer enn her við. Palnatoki segir at honum þotti Siguallda minnz til skorta at sia yfir m ¦ al manna. ok þicki mer þo alla þa nacquat skorta a þat sem ek hefi verit. konungr mællti. Opt hafa oss þin ráð | vel gefiz ok skal þetta 13
enn hafa it siðarsta. skolo standa òll hin fornu laug i borginni. Ecki er Sigualldi þessa | traúðr ok geingr hann at allglatt Nu gefr Palnatoki Vagni frænnda sinum halft Bretlannd til eígnar. ok forraða með | Birni hinum bretzka ok bað Vagni 15
virkþa a alla uega við liðit. Ok litlu eptir anndaz Palnatoki. | ok þickir þat òllum inn mesti skaði

Svik við Svein konung af Sigvallda

Sigualldi hefir skamma stunnd styrt lògum þeirra aðr nòcquð breýtiz or þui sem 17
aðr var. þa varu ¦ konur þar .ij. nottum saman eða .iij. ok sua eru menn nu or
borginni leíngrum enn þa er Palnatoki lif | ði. Verða ok stundum averkar eða 19
eínstaka vig Burizleifr konungr atti .iij. dòtr. het in ellzta Astriðr. ok var ¦ hon hin uænsta kona ok hin uitrazta. aunnur het Gunnhilldr. þriðia Geíra. hennar feck
Olafr | Trygua son. Sigvalldi ferr nu a konungs funnd ok byðr honum ij. kosti 21
at hann muni eígi vera i borginni. ella ¦ gefi hann honum Áztriði dottur sina. þat hafða ek ætlat segir konungr at hon mundi þeim manni vera gipt er tignari væri
| fyrir nafns sakir enn þu ert enn þo væri mer nauðsyn at þu værir í borginni 23
ok skolo ver raða um òll saman ¦ konungr hittir nu Astriði dottur sina ok spyr huersu henni uæri at skapi sa raða hagr at hon se gipt Siguallda. Astriðr segir.
| þer satt at segia þa uillda ek Siguallda alldregi eíga. Ok þat skal hann til vinna 25
at koma af aullum skauttum af | lanndinu þeim er ver hòfum aðr golldit Danakonungi aðr hann komi i mína sæng. hinn er annar kostr | at hann komi Sueini 27
konungi hingat sua at þu eigir hans ualld. konungr berr þetta nu upp fyrir Siguallda. enn hann er fuss til ráða ¦ hags við Astriði. kemr þar at Siguallди iátar þessu ok binnda þetta fastmælum. skal þetta komit framm fyrir hin fyrstu Iol
| elligar eru aull mal þeirra laus. Siguallדi ferr nu heim til Ióms borgar. Ok 29

68, [1]) *De båda sista orden äro två gånger skrifna*

lítlu siðaʀ byr hann .iij. skip ok ccc. manna | ór borginni. ok ferr nu þar til er
hann kemr við Siálannd. hann hittir menn at máli. ok spyrr at Sueinn konungr
31 tekr veíz | lu skamt þaðan. þa leɢr hann skip sin við .i. nes.' þar voro huergi skip
inánnd. þat var skamt fra bó þeim er | konungr drack með .dc. manna. þeir
Sigualldi snua skipum sinum' ok lata framm stafna horfa fra lanndi. þeir teíngia
33 skip*in* | huert af stafni annars. Siðan senndir Sigualldi .xx. menn a funnd Sueins
konungs. ok segit honum sua at ek se siúkr | ok at bana kominn. ok ek vilia fyrir
35 eíns finna hann ok líf hans liggi við. Nu finna þeir konung ok bera upp | þessi
órenndi. konungr bregz við skiótt ok fer*ʀ* þegar með þæ [2]) .vi.c. manna. Enn
er Sigualldi verðr uaʀ at konungr er kom | inn þa la hann a þui skipi er first var
69 lanndi. hann mællti við sina menn. þa er .xxx. manna eru komnir a it || skip er
næst er lanndi. þa skolu þer kippa bryggiu af lanndi ok mæla at menn troði ei
| gi skip*it* sua at sauckui [1]) ok get ek at konungr gangi i fyʀa lagi. enn þa er
3 .xx. menn eru kom | nir a miðskipit. þa skolu þer þar kippa bryggiu. Nu er
konungr kominn a skip*it*. þa góra þeir | sem mællt var. Nu er konungr kominn
.da.
5 a skip Siguallda við .x. mann. þa spurði konungr huart Sigualldi | hefði mál sítt.
honum var sagt at máttr hans var sem minnztr. konungr geíngr þa at reckiu
Siguallda ok | spurði huart hann mætti mæla. Sigualldi suarar. lúttu at mer nu.
7 Enn er konungr laút at honum. þa tók | Sigualldi annaʀi henndi um þverar herðar
honum enn annaʀi unndir hónnd honum. ok þa kallaði Sigualldi at æ | llum skipum
skyli i braút roa sem skiótaz ok sua góra þeir. Enn menn konungs stoðu eptir
9 a lanndi ok | sa a. þa mællti konungr. huat er nu Sigualldi. uilltu suíkia míg eða
huat ętlaz þu fyrir Sigualldi segir. Eigi mun ek | suikia yðr enn fara skolu þer
11 til Ioms borgar. ok skolu þer vera þar vel komnir ok ver skolum ueita yðr | alla
uirðing. konungr segir. þat munum ver nu ok þeckiaz Þeir fara nu til Ióms borgar.
ok góra Iomsvíkingar | ueízlu mickla móti honum ok kallaz hans menn. þa sagði
13 Sigualldi konungi at hann hefði beðit til hannda ho | num dottur Burizleifs konungs
er Gunnhilldr hét su er uænst er. enn mer er fóstuuð systir he | nnar er Áztríðr
heitir. Nu mun ek fara a funnd konungs ok vitia þessa mala fyrir þína hónnd.
15 | konungr bað hann sua góra. Sigualldi ferr nu a funnd Burizleifs konungs með
c. manna [2]) ok talaz þeir við lezt [3]) Sigualldi nu kominn til | raða við Aztriði.

68, [2]) *Tyckes vara ändradt från* þa
69, [1]) ı *otydligt skrifvet, liknande* e
[2]) hðı
[3]) z *otydligt, likt* t

gôra þeir nu Burizleifr konungr ok Sigualldi rað sitt. Eptir þat ferr Sigualldi
heim. Sueinn konungr spurði huersu gengi mal | in. Sigualldi quað þat a hans 17
valldi. ef þu konungr villt gefa upp Burizleifi konungi skatta aðr hann gipti þer dottur
sina. Ok er | þat meíri somi baðum ykr at þu eígir þess konungs dottur at eígi
se skattgilldr. Sua kemr Sigualldi nu | sinum fortaulum at konungr uill þenna 19
kost. Er nu a queðin brulaups stefna ok skolu uera będi | senn bruðlaúpin. Sækir
Sueinn konungr nu til veízlunnar ok fylgia honum allir Ióms vikingar. Ok er | þar 21
rikulig veízla sua at menn munðu eígi vegligra boð i Uinndlanndi. Enn fyrsta ap
| tan [4]) hafa bruðirnar siðfalldit enn um morguninn eptir eru þær kátar ok sku
| pla þa ecki ok hyggr þa Sueinn konungr at yfirlitum þeirra þuiat hann hafði 23
huáriga fyʀ séna. Enn | Sigualldi hafði sagt at su uęri konan vænni er konungr
atti. Enn konungi leízt þa eígi sua ok þickir Sigualldi ha | fa sagt eigi satt. ser 25
nu konungr allt ráð hans ok fęrir þo i nyt ser allt þat er honum þotti ser til
virðingar | snuaz mega. Nu er slitið veízlunni. ferr konungr nu heim með konu
s*ina*. ok hafði þaðan .xxx | skipa ok mikit lið ok margar gersimar. Enn Sigualldi 27
ferr til Ióms borgar með kono s*ina* ok Iomsvikingar með honum [5])

LItlu siðaʀ spyriaz þau tiðenndi or Danmôrk at Strútharalldr Iarl er anndaðr
faðir þeirra Sigvallda | ok Þorkels enn Hemingr broðir þeirra var ungr. Nu senndir 29
Sueinn konungr orð Siguallda at þeir kômi i Danmôrk | at erfa feðr sinn. þeir senndu
þau orð at konungr lati bua veízluna ok spari eígi fe þeirra enn þeir quo | ðuz 31
munndu til koma um uetrnátta skeíð. þetta syniz flestum mônnum oráðlict ok
gruna at ui | natta þeirra Sueins konungs ok Sigvallda muni grunn vera þann ueg
sem farit hafði. enn þeir vilia ecki ann | at enn fara. þeir buaz nu or borginni 33
Iomsvikingar ok hafa hálft annat .c. skipa. fara þeir nu i Siálannd | Sueinn konungr
er þar fyrir ok buin agæt veízla. þar er ok allmikit fiôl menni. Sueinn konungr
lętr nu þegar et fyrs | ta quelld bera þeim Iomsvikingum enn sterkazta dryck. enn 35
þeir drecka ok afar fast. Sueinn konungr finnr nu at | þeir goraz [6]) dauð drucknir
ok malgir miôg þa tekr Sueinn konungr til orða her er nu glaumr mikill. væri nu
|| þat sæmilikt at ver tękim upp gleði nôcqueria til skemtanar mônnum þa er menn 70
hefði at minnum | eptir siðan Sigualldi segir. þat þickir oss upp hafligaz ok bazt

---

69, [4]) **ap | ta aptan**

[5]) *Härefter följer i radens slut* Itlo *(el.* -u*), som utplånats; följande rad börjar med* Itlu *(initialen är således uteglömd)*

[6]) *I st. f.* o *har hdskr. ett ofulländadt* g

3 fyrir séđ at þér hefit fyrst þui at ver eigum al | lir til yđuar lúta konungr mællti.
þat veít ek menn gôra at veízlum slikum at hafa framm heistreing [1]) | ingar til
agætis ser. nu sua sem þer eruđ agætir um aull launnd. sua mon þat ok af bera
5 er þer mælit vm Nu | mun ek fyrir gôra Ek streíngi þess heít at ek skal rek*it*
hafa Ađalrađ Eingla konung af riki sinu | fyrir hinar þriđiu uetrnætr [2]) eđa felldan
7 hann elligar ok nađ sua riki. Nu áttu Sigvalldi. ok mælþu eigi minna vm | hann
quađ sua vera skylldu. herra þess streíngi ek heít segir hann at ek skal heria
i Nóreg fyrir enar þriđiu | uetrnætr međ þui liđi er ek fę til ok hafa elltan ọr lanndi
9 Hákon Iarl eđa drep*it* eđa liggia þar eptir. | þa segir konungr. Nu ferr uel at
segir hann ok er þessa uel heit streíngt ok ver halfo at heilli ok efn þetta vel
| Nu áttu Þorkell enn háfi ok er eínsætt at láta uerđa stormannliga Þorkell segir.
11 hugat hefi ek | mína heítstreínging at fylgia Siguallda brođur minum. ok flyia eígi
fyʀ enn ek se a skutstafn | skipi hans. þetta er hraustliga mællt. ok þetta muntu
13 vel efna. þu Bui digri segir konungr. Nu át | tu. ok muntu nacquarninn merkiliga
lata uerđa. þess streíngi ek heít segir Bui. at ek skal fyl | gia Siguallda i faur
15 þessa sem ek hefi karlmennzku til ok halldaz viđ međan Sigvalldi uill. Sua | for
sem uer gatum segir konungr at sköruliga mundi [3]) verđa af þinni henndi. Nu
áttu Sigurđr kapa ep | tir brođur þinn [4]). Skiótt er þat segir Sigurđr. ek skal
17 fylgia brođur minum ok flyia eígi fyʀ enn hann eđa hann er | daúđr. Sliks var
uán segir konungr Nu áttu [5]) Vagn segir konungr ok er oss mikit um at heýra
þina heíts | treínging. þer eruđ kappar micklir fręndi. Vagn mællti. þess streíngi
19 ek heít at fylgia | Sigvallda [6]) i faur þessa ok Bua fręnnda minum. ok halldaz viđ
međan Bui uill ef hann | er lífs þat skal ok fylgia þessi heitstreínging ef ek kem
21 i Nóreg at ek skal drepa Þ | orkel leíru. enn ganga i reckiu Ingibiargar dottur hans
án fręnnda ráđi. Bióɼn enn bretzki var þar | međ Vagni. þa mællti konungr. huers
23 streingir þu heit Bióɼn. hann segir. fylgia Vagni fostra minum sua | sem ek hefi
dreíngskap til Nu slítr tali þessu ok fara menn at sofa. Siguallди ferr i rękk | iu [7])
hia konu sinni Aztriđi. ok sofnar hann bratt ok fast. ok er hann uaknar. spyʀ

70, [1]) *Skrifvet* heítſtreig, *men tvärstrecket öfver* ei *är nästan utplånadt*

[2]) *Först har skrifvits* Iol (hinar *skrifves* hınʳ, *så att* ʳ *i början kan hafva saknats*), *hvarefter sedan* uetrnætr *tillkommit så, att* l *i* Iol *bildar förra delen af* u

[3]) dı *öfver raden*

[4]) *Skrifvet* þın *eller möjligen* þm

[5]) *Aksenten, ställd tämligen långt öfver raden, tyckes snarare höra till* u

[6]) *Det sista* a *synes vara ändradt från* ı

[7]) reck | kıu

Aztriðr huart hann muni | heitstreinging sina. hann quez eí muna hon mællti. Eigi 25
mon þer at þui verða sem eíngi hafi verit ok sag | ði honum ok mun bęði uið
þurfa uitz ok raða gôrðar. Sigvalldi mællti. huat skal nu til raða taka | þu ert 27
uitr ok góð ráð Eígi veít ek þat segir hon enn til skal nacquat leggia þui at þu
hefir | litinn styrk siðaʀ af Sueini konungi ef þu fær nu eígi. Eptir þetta gôra [8])
þaú ráð sin kemr Sueinn | konungr i sæti sítt oc allir Iómsvikingar. Sigvalldi var 29
katr miôg. Sueinn konungr spyʀ þa huart Sigvalldi mynði he | itstreínging sina.
Sigvalldi quez eígi muna. konungr segir honum nu. Sigvalldi quað aul annan
mann. eða | huat, muntu til leggia at ek efna mina heitstreinging. konungr quez 31
ætla þa er Sigualldi er buinn at hann | muni til leggia xx. skip [9]). Sigvalldi segir.
þat er gott tillag einum bonnda enn ecki er þetta konunglikt | þa mællti Sueinn 33
konungr ok varð nôckut brún ôlfi huersu mikils beíðizþu. Sigualldi segir. skiótt
er þat .lx. storski | pa enn ek mun fa istaðinn eigi færi þoat smęri se. þui at
osýnt er at aull komi | aptr. þa mællti konungr. buen skolu aull skipin þa er þu 35
ert buinn þa er uel við orðit segir Sigualldi | ok ennd þetta uel þui at nu skal
þegar fara er lokit er veizlunni. þa uarð konungr hlióðr ok mællti [10]) || uán bráð- 71
ara [1]) Efna skal þetta enn þo rez þetta skiótara en ek ætlaða. þa mællti Aztriðr
kona Siguallda | Eigi er þess ván at þer sigriz a Hakoni Iarli ef hann frettir fyrir
ef er sigriz þo eig [2]) at hann uiti aun | ga ván í Nu skipa þeir þegar til ferðar- 3
innar þar at ueizlunni. Tova dottir Haralldz Iarls mællti við | Sigurð bonnda sinn.
þess uil ek beíða þik at þu fylgir sem bezt Bua broður þinum [3]) | þui at hann 5
hefir mart uel til min gôrt. enn ek mun þat ilitlu syna. her eru menn .ij. Bui er
ek | uil gefa þer. annaʀ heitir Hauarðr hôgguanndi. enn annaʀ Aslakr hólmskalli.
Bui þi | ggr mennina. ok biðr hana hafa þauck fyrir. Bui gefr þegar Aslak Vagni 7
fręnnda sinum | Nu slítr boðit ok buaz Iomsuikingar þegar af veizlunni. ok eptir
þat fara þeir ok hafa c. | storskipa. þeim gaf uel byr ok taka Uík i Noregi. þeir 9
komu sið um aptan til bôiarins i | Tunsbergi aúuart. Sa maðr hét Geírmunndr
huiti lenndr maðr er bôinn varðueitti. ok er herrinn | kom i bôinn þa toku þeir 11
naliga allan bęinn upp. drapu mart manna ok ręntu orófi feár | þeir uôknuðu ei
uið goðan draum. Geirmunndr uaknar ok þeir er suáfu i herbergium næst honum

---

70, [8]) g^s^a gôra
[9]) p *likt* f
[10]) *Härefter är möjligen* þo *uteglömdt*
71, [1]) braðára
[2]) *Så! Jfr* 57[10]
[3]) þĩs

13 | þeir hlaúpa upp i lopt þat er þeir þóttuz leingzt mega veriazt. þa drifu Ioms-
uikingar at lo ptinu ok hauggua loptit iákafa. ser Geirmunndr at þeir munu þar
15 litla hríđ fa variz te | kr hann þat rađ at hann hleypr ofan or loptinu a strętiđ.
ok kemr stanndanndi niđr V | agn varđ nær staddr ok hǫggr þegar til hans ok
17 tok af hǫnndina ok fylgđi gullhringr. Geirmunndr | kemz viđ þetta til skogar hann
fór vın merkr .vi. dęgr. siđan kemr hann til bygđa ok leitar norđr á slikt | er hann
má nótt ok dag. hánn spyʀ huar Hakon Iarl er a veízlu a bǒ þeim er a Skuga
19 heitir međ .c. | manna. Geirmunndr kom siđ um aptan ok sat Iarl viđ dryckiu.
Geirmunndr geck fyrir hann oc quaddi hann Iarl spyʀ huerr hann væri | enn hann
sagđi. Iarl spyʀ tiđennda Geirmunndr segir. litil tiđenndi eru enn. en gǫraz mætti
21 þetta at tiđendum | huat þa segir Iarl. Geirmunndr mællti. herr er kominn i lanndit
austr i Vík ok fara međ styriǫlld mikilli ok | ofriđi þa mællti Iarl. ueít ek at þu
munt eígi segia her sǫgu nema saunn se. eđa huerr ręđr fyrir her | þessum Geir-
23 munndr mællti. Siguallldi heitir sa er fyrir ręđr ok heyrđa ek nefnda Bua ok Uagn
ok hefi ek þess nǫcqueriar miniar ok bregđr upp henndinni ok synir honum stuf-
25 inn. Iarl mællti. Illa ertu leikinn | ok sarliga. eđa uissir þu huerr þer ueítti þetta
sar. Geirmunndr mællti. ređ ek at likenndum þui at þeir męlltu þat | þa er sa
tok upp hrinnginn er fylgđi henndinni. fenađi þer nu Vagn sǫgđu þeir enn mer
27 þótti | sem herrinn héti Iomsuikingar Iarl mællti. Sannfródr munntu um þetta
ennda munda ek þessa sizt kió | sa [4])

liđsafnađr iarls [5])

29 Iarl ferr þegar af veízlunni ok stefnir ofan til Raúmsdals. hann gǫrir menn | alla
uega fra ser. ok lætr heraurvar upp skera hann senndi ok menn norđr i Þranndheim
heim til Sueins | sonar sins at hann safni liđi um Þrandheim. Eirikr Iarl ferr
31 norđr til Naúmudals ok sua hit ytra norđan | um Norđmęri ok um eýiar [6]). skylldi
liđit saman koma i ey þeirri er Hauđ heítir. Erlingr son | Iarls for um Rogalannd.
Hakon Iarl sialfr um Sunnmęri ok Raumsdal. þeir koma nu saman herinum aul
33 | lum unndir eýna Hauđ ok a vag þann er Hiaurungauagr heitir. ok hafa þeir
aukin .ccc. skipa | Nu rađa þeir rađum sinum. Nu er at segia frá Iomsuikingum

71, [4]) *Skrifvet* kıo
sá

[5]) *Detta ord (skrifvet* ı*) är ej säkert*

[6]) eýiar *eller* eýıár

at þeir fara sunnan með lanndi ok flýr [7] | unndan þeim [8] allir þeír er þui koma 35
við ok þo drepa þeir fiölða fólks ok hauggua stór strandhögg. Nu s-|igla þeir
norðr fyrir Staði ok leggia at Hereýiom ok var þa enn ecki spurt til Iarls. þeir
leggiaz þar með || allan flotann þeir þickiaz þa þurfa stranndhauggua. Vagn ferr 72
þa með skeið sina til | eyiar er Höð heitir. þeir finna þar mann ok rekr fyrir ser
.iij. kýr ok geítr .xij. Vagn spurði hann at naf | ni. hann quez Ulfr heita. þa 3
mællti Vagn. Rekit ofan féit til stranndar. huerr er sia maðr segir Ulfr. hann
sagði Vlfr [1] | mællti. Sua þętti mer ef þer erut Iomsvíkingar sem vera munndi
stęrri slátra efni ok eígi allfiaʀi kom | in Vagn segir. Seg þu oss ef þu ueízt 5
nöcqut til Iarls ok muntu unndan koma bęði kúm | þinum oc geitum Vlfr mællti.
her lá hann i gęrquelld eínskipa fyrir innan eýna a Hiörunga uági | þa segir Vagn 7
þa skalltu fara með oss ok segia oss leíð. Nu geíngr hann a skip með Vagni ok
sn | ua þeir þegar til Hereýia ok sumt liðit. buaz þeir nu Iómsvíkingar sem til
barðaga þott Vlfr | tęki aúðuelliga Nu grunar Ulfr at þeim muni þickia fleíri skipin, 9
fleýgir ser nu u | tan borz ok til sunnz. enn Uagn gripr snęris spiót ok keýrir a
honum miðium ok lętr Vlfr þar | lif sítt. þeir Iomsvikingar sia nu at vagrinn er 11
allr þakiðr af skipum. þeir fylkia nu þegar liði | sinu. leggr Sigvalldi framm i miðri
fylking ok Þorkell broðir hans a aðra [2] hönnd honum. Bui ok Sigurðr | broðir 13
hans i fylkingar arm enn nörðra en Vagn Aka son ok Biörn enn bretzki i enn
syðra. Hiörun | ga.uágr er sua háttaðr at sker liggr imiðium uaginum enn ey
fyrir norðan er Primsignd | heitir. enn Haurund liggr fyrir sunnan. Nu sia Iarlar 15
huar Iomsvíkingar eru komnir ok nu skipa þeir sinv | liði i moti. þeir ętla Sueín
Iarl Hakonar son móti Siguallda ok Guðbrand af Daulum. Styr | kar af Gymsum 17
moti Þorkatli broður hans. Yriarskeɢi annaʀ Sigurðr steíklingr af Hálóga lanndi
| Þorir hiörtr imoti Bua. Þorkell miðlangr. Hallzsteinn kerlingr Þorkell leíra moti
Sigur | ði kapu þeir feðgar Arnmóðr ok Árni ok Fiðr móti Vagni. Eirikr Iarl 19
Hakonar son. Erlingr af Skuca. Geirmunndr huíti móti Birni brezka. Einaʀ
litli. Hauarðr af Flyðru n | esi enn Hakon Iarl skal leíka laúss ok styðia allar 21
fylkingar. fiórir voro islennzkir menn með þeim feð | gum. Skialld meyiar. Einaʀ
skalld Iarls. hann hliópp þa upp a bryɢiuna ok mællti. til Sigvallda | skal [3] ek Iarl 23
sia tímir aúngu. ok þa quað hann. Sækium Iarl þannz auka úlfs verð þorir

---

71, [7]) *Sá!*

[8]) *Skrifvet* þ (*eljes* = þeir)

72, [1]) *Skrifvet* Vlf^s^.

[2]) aðrra

[3]) *Eller* Skal

suerđum. hlau | đum uer borđ a barđa. baug skiǫlldum Sigvallda. drepr eígi sua
25 sueígir sárlinnz er gram finn | um. raund berum út a anndra. Enndils viđ mer
henndi. Nu finnr Iarl at Einarr uill i brutt ok biđr at hann ko | mi til tals uiđ
27 hann. siđan tekr Iarl skálir gođar gǫrvar af brenndu silfri [4]) ok gylldar | allar ok
fylgđu .ij. met. annat af gulli enn annat af silfri þar var a likneskia mannz | ok
hetu þat hlutar ok fylgđi sú nattura. at þa er Iarl lagđi þa i skalirnar ok quađ
29 a huart | skylldi merkia. ok ef sa kom vpp er hann villdi þa breytti sa i skalinni
sua at glamm varđ | af Iarl gaf Einari skalirnar ok varđ hann glađr viđ ok siđan
31 kallađr Einarr skálaglamm. Annaʀ het Vigfúss | son Uíga glúms. Þorđr het enn
þriđi er aurfhaunnd [var kallađr] [5]) Fiórđi Þorleífr skẃma [6]) son Þorkels or Dy
| ra. firđi. hann feck ser kylfu i skógi eđa half rótelldi ok suíđr i elldi ok hefir i
33 henndi. hann for a | skip Eiriks Iarls. Iarl mællti. huat skal þer klumba su in
mickla. Þorleífr quađ. hefi ek í | henndi. til haufuđs gǫrfa. beínbrot Búa. baul
35 Siguallda. vá uíkinga vaurn Hákonar | sia skal verđa ef ver lifum eíki kylfa oþaurf
Daunum. Vigfuss var ok a skipi Eiriks Iarls. hann tok spiót | sitt ok huatti [ok
73 quađ] [7]). Oss er leíkr enn laúka. liggr heíma uinr feímo. þryngr || at Uiđris ueđri.
uandar gođ fyrir haunndum lođ queđ ek hæla bósa hann uęttir ser annars uífs
| unnd uarmum bęgi uer skreýtom spiǫr neýta. Nu síga saman fylkingar ok hefz
3 þar akauf | orrosta. ok var huárigum soknar at frýia. Er sua sagt þar sem þeir
Sigvalldi eígaz viđ ok Hakon | Iarl ok Sveinn Iarl. at þar stanndi viđ ok lati huár-
5 igir unndan síga sin skip. Iafnleikit var ok međ | þeim Eiriki Iarli ok Vagni. enn
þar sem Bui sækir framm ok þeir bręđr. varđ þeim Bui stór hauɢr | ok þickir betra
7 fiʀ honum láta. þeir siga unndan skipin ok rær Bui á bug mikinn a fylking | Jarla.
uar þar óp mikit ok akafr lúđra gángr. Nu ser þetta Eirikr Iarl. leggr hann nú
til þangat | ok leɢr at Bua. varđ þar hin grimmazta atlaga. getr Iarl rétta fylking
9 sína ok ecki betr | heýra þeir óp mikit til þeirra Vagns. rǫr Iarl þa þangat. hefir
Vagn þa gǫrt mikit fletrođ. hafđi | geíngit igegnum fylking Iarls ok leýstan allan
11 þann arminn. ok er Eirikr Iarl ser þetta. þa leɢr hann Iar | nbarđann sibyrt viđ
skeiđna Vagns ok beriaz nu af nyiǫ. ok er þat alsagt at ei hafi eín | sókn rausk-
ligri verit ok i þui bili hlaupa þeir Vagn ok Aslákr [1]) hólmskalli upp a barđann
13 framm | í ok geíngr međ sinu borđi huáʀ ok ryđiaz sua um at allt hrauckr fyrir.

72, [4]) *Härefter* z brendu ſilf, *de två sista orden öfverstrukna*
[5]) *Saknas i hds.*
[6]) *Ändradt från* ſkýma
[7]) *I st. f. dessa ord omtager hds.* ok huattı
73, [1]) *Akcenten står öfver* k *eller* r

Aslákr hafđi beran | skallann ok þo at þeir hôggui ihans skalla. þa beit [2]) eigi
helldr enn þeir hrauckþi talknskí | đi. þa var ueđr gott ok heítt af skini ok fóru 15
margir menn af klęđum. þeir Vagn ok Aslakr dr | epa nu margan mann. nu [eggiar] [3])
Eirikr Iarl menn sina iakafa. þa tekr Vigfuss Uiga glúms son nefs | teđia mikinn 17
ok rekr i hofuđ Asláki. ok nefit sôckr þegar a steđianum ok fellr Aslakr þegar
ok lætr líf sitt. enn Vagn geingr međ auđru borđi ok drepr menn iakafa Þorleífr
skúma hleýpr mó | ti honum ok lýstr til Vagns međ eiki kylfunni. þat haug kom a hialm- 19
inn ok uarđ sua mikit at hia | lmrinn rifnađi. enn Vagn hallađiz ut at borđinu oc
skaút viđ Þorleífi suerđi enn stikla | đi viđ þat út yfir borđit ok a skeiđ sina. oc 21
barđizt et snarpligzta. Eirikr Iarl legr þa fra barđann. þui | at hann uar miôg
sua ruddr framan at siglu. þa hafđi ok Hakon Iarl lagt at lanndi aullum herinum
| ok uarđ nu a hufilld nôckur a bardaganum ok hittaz þeir feđgar allir samt. Hakon 23
Iarl mællti. þat þick | iumz ek sia at a oss tekr at hallaz bardaginn. ok hugđa ek
til þess verst at beriaz viđ þessa menn | enda reýniz mer at þui. nu mun oss eigi 25
hlyđa sua buit nema ver takim nackuat gott rađ | mun ek ganga a lannd upp enn
er seđ eptir međ herinum ameđan ef þeir leggia at. Nu ferr Iarl upp i ey | na 27
Primsignd ok geingr i skóg a brutt ok legz niđr a kne ok biđz fyrir ok horfir i
norđr. þar | kemr bônar orđum hans at hann skorar a fulltrua sinn Þorgerđi Haulga-
bruđi enn hon uill eigi heýra | bôn hans ok er hon reíđ. hann byđr henni mart i 29
blótskap enn hon vill ecki þiggia. ok þickir honum | vvænt um. þar kemr at hann
byđr henni mann blót. enn hon uill eigi þiggia. hann byđr henni vm siđir | son 31
sinn er Erlingr het .vij. uetra gamall ok hon þiggr hann fær Iarl sueininn nu i
henndr Skopta | þręli sinum. ok ferr hann ok ueitir sueininum skađa. Eptir þat
ferr Iarl aptr til skipa sinna ok eggiar nu liđ sítt | af nyió. ok ueít ek nu vuíst at 33
oss mun sigrs auđit. ok gangit nu framm at betr. þui at ek hefi | heítit til sigrs
oss a þær bađar systr Þorgerđi ok Irpu. nu geingr Iarl a skip sitt. ok buaz um
af ny | ió. ok siđan greiđa þeir atróđrinn. ok tekz þar nu af nyió enn grimmazti 35
bardagi. ok þui næst te | kr ueđrit at þyckna inorđr ok dregr yfir skiótt. liđr ok
a daginn. þui næst flugu elldingar || ok reíđar [1]). ok þui næst gôrir a él mikit þeir **74**
Iomsuíkingar attu at uega igegn ueđrinu. þetta el var međ | sua micklum bysnum
at menn mattu uarla standaz. Enn menn hôfđu ađr farit af klęđu | num fyrir hita 3
sakir enn nu tók at kólna. sękia þo bardagann fryio laúst. ok þo at þeir Iomsuí

73, [2]) e *otydligt skrifvet, likt* o
[3]) *Hds. har ett nästan utplånadt* E
74, [1]) reéıđar

| kingar kastaði grioti eða vápnum eða skyti spiótum. þa bar ueðrit þat aptr a þa
5 allt ok þar með | vápna gangr sinna ouina. Hauarðr haugguanndi sa fyrstr Haulga
brúði iliði Hákonar | Iarls. ok margir sa ofreskir menn. ok þa er líttað linaði elinó.
7 sa þeir at aur fló af huerium fingri | flagðinó ok varð maðr fyrir huerri ok segia
þeir Sigvallda. ok hann mællti. Eigi þicki mer þa sem ver berimz við menn eina
enn | þo er nauðsyn at huerr dugi sem má þa er nóckut linaði elino heitr Hakon
9 Iarl iannat sinn á | Þorgerði ok quez nu hafa mikit til unnit. Nu tekr i annat
sinn at rauckua at elino ok er nu | mycklo meira ok harðara enn fyʀ ok þegar i
11 aunndverðu élino ²) þa ser Havarðr hógguanndi | at .ij. konur eru komnar a skip
Iarls ok hafa eitt atferli. Sigvalldi mællti þa. Nu uil ek brutt flýia | ok góri sua
allir minir menn. Ecki streingðu ver þess heít at beriaz við traull er nu ok þui
13 ver | ra enn aðan at nu eru .ij. flaugð. Nu leýsir Sigualldi skip *sin* ok kallaði a
þa Bua ok Vagn | at þeir skyli flýia. Vagn mællti at hann skylldi fara manna
15 armaztr. Ok i þessu suarfi hleýpr | Þorkell miðlangr af skipi sinu a skip Bua ok
hauɢr þegar til hans ok berr þetta allt at bráðum | hauɢr af honum vauʀina ok
17 haukuna alla fra niðr igegnum ok fiúka tennrnar or hófði | nu þa mællti Bui.
Vesna mun nu hinni daunsku þickia at kyssa oss i Borgundar hól | mi. Bui hóggr
19 þa imót til Þorkels. enn hallt var a skipinu ok fellr hann a skialldrimina er | hann
uilldi forða ser ok kom hóggit a Þorkel miðian ok tok i sunndr i tua hluti við
skipsbor | ðinu Ok þegar eptir þat tok Bui gullkistur sinar ok kallaði hátt. fyrir
21 borð allir Bua liðar | ok hleýpr siðan fyrir borð með kisturnar. þa dregz Sigvalldi
ut fra flotanum. þa quað Vagn visu | þessa. Sigvalldi hefir setta. sialfa oss unnd
23 kylfu enn fárhugaðr flęði for heim til Danmar | kar hyggr i faðm at falla. fliott auʀ
kono sinni. enn fyrir borð et breiða Bui geck með | hugrecki. Sigvallda hafði orðit
25 kallt. ok hleýpr hann til ára ok rær enn annaʀ stýrði. þa fleýgir Vagn | spiótinu
at Sigvallda. enn sa varð fyrir er stýrði ok nisti þann út við borðit. Þorkell hafi
sneri þegar | i brótt er Sigvalldi uar farinn ok sua Sigurðr kapa þegar er Bui var
27 fyrir borð geinginn. ok þickiz hvar | tueggi efnt hafa sina heitstreinging þeir hafa
.iiij. skip ok .xx. fara heim til Danmerkr. I þui hlióp at Si | gmunndr Brestis son
enn mesti kappi ok sótti Bua ok laúk sua at Sigmunndr hio af Bua badar henndr
29 | i úlflið. þa stack Bui hanndar stúfúnum i hringa a kistunum ok kallaði hátt. fyrir
borð allir Bua | liðar. Nu er at segia fra Vagni at hann tekr nu af nyió dreing-
31 iliga vórn ok allir hans menn | geingu þeir þa ok allir a skeíðina er vápnfærir voro.
Enn Eirikr Iarl ok margir aðrir hófðingiar la | ugðu þa at skeíðinni. ok uarð þar

---

74, ²) elíno

þa en snarpazta orrosta. kom þa at þui sem mællt er | at ecki ma við marginum. 33
fellu þa sua gørsamliga menn Vagns at þeir vrðu eigi eptir meiʀ enn .viij. tigir
manna. vaurðu þeir þa lyptingina a skeíðinni. gørði þa sua myrkt af | nótt at eígi 35
var uígliòst. lętr Eirikr Iarl þa taka reiðann allan fra skipino ok fra ollum skipum
ok roa uið þat fra. letu nu hallda uaurð yfir skipunum um nottina enn skiota
yfir sik sk | iòlldum ok eíga at hrosa sigri micklum. Siðan uega [þeir] [1] iskálum 75
haglkornin at reyna á | gęti þeirra Þorgerðar ok Irpu ok va eýri i. kornit. Nu
talaz þeir Uagn ok Biǫrn enn bretzki | við huat til raða skal taka. annat tueGia 3
segir Vagn at biða her dags ok lata hanndtaka oss. ella | leíta til lanndz ok gøra
þeim nockut illt ok forða oss siðan. þa taka þeir siglu treit ok rána | ok flytiaz 5
þar a .lxxx. manna i myrkrinu. þeir kómuz i skerit ok voro þa raún miǫg þrek-
aðir | flestir af sarum ok kulða. var þa ok ecki fęrt leingra. létuz þar .x. menn
um nóttina. enn er ly | sti um morguninn foro Iarls menn at binnda sar sin. þa 7
heýrðu þeir at streingr gall ok fló aur af | ok varð þar fyrir Guðbranndr fręnndi
Iarls. ok þarf hann eígi fleíra. þeir róa nu til ok kanna ski | pin. ok a skipi Bua 9
finna þeir Hauarð hauGuannda ienndan ok voro unndan honum baðir [2] fǫtr. | hann
mællti þa huerr let sueina sigaz aðan fyrir skoti minu. þeir segia. Hauarðr mællti.
minna uarð þa happ m | ítt enn ek uillda. Iarli hafða ek ætlat. þeir drápu þa 11
Hauarð. Eirikr Iarl geck þar hia sem Þorleifr [3] | skúma stoð. ok spurði. hui ertu
þannveg yfir litz sem þu ser at bana kominn hann segir. eigi munnda ek | uita 13
nema blóðrefillinn hans Vagns kómi við mig líttað i gør er ek laúst hann kylfu
hǫ | ggit Iarl mællti. illa hefir þinn faðir þa halldit þetta heýrði Einar skála glamm
ok quað visu. þat quað Iarl at | æri unnuigs fyrir haf sunnan þa er á seima særi. 15
sár ellda spor voro. aullungis hefir illa ey | baúgs ef skal deyia uer hyggium þat
uiggia. ualldr þinn faðir halldit þa deyr Þorleifr

reýnðir Iomsvikingar 17

NV sia þeir huar menn eru margir i skerinu. biðr Iarl nu fara eptir þeim ok
taka haunndum. roa | nu til þeirra ok uǫrðuz þeir þa ecki. uoro þar þa fluttir til
lanndz .lxx. manna. lét Iarl þa alla setia | i einu streíng. þa voro skip þeirra flutt 19
aull at lanndi ok skipt aullum fearhlutum þeirra. siðan brióta Iarls [4] menn upp

---

75, [1]) *Saknas i hds.*
[2]) bęð^{S} *eller* bǫð^{S}
[3]) *Skrifvet* þorleif^{S}
[4]) Iarl

uistir sinar ok snęđa ok gambra allmikit. ok er þeir ero mettir ganga þeir þangat
21 sem | bandingiarnir voro ok uar Þorkell leíra ętlađr til at haugua þa Iomsuikinga.
þa voro leíddir iij. menn ór | streinginum. þeir voro sarir miög. enn þręlar voro
23 settir til at uarđucíta þa ok snua uónnd i hárið | Þorkell leíra geingr nu at hauggua
haufuđ af þeim ok mællti siđan. Finni þer nócqut at mer hafi bru | gđit uiđ
þessa syslu þui at þat mæla margir ef[5]) mađr hóggr iij. menn Eirikr Iarl segir
25 ecki siam ver þer viđ þetta bre | gđa enn þo syniz oss þer miög brugđit. þa var
leíddr enn fiórđi mađr ór streínginum ok snúinn | vónndr i hár. sa var sár miög.
27 Þorkell mællti. huersu hyggr þu til at deýia. Gott hygg ek til bana | míns þat
mun mer verđa sem minum fedr[6]) Þorkell segir huat þat væri hann segir. hógg
þu. do hann þa hauggr Þor | kell þann. þa var til leíddr enn .v. ok spyr Þorkell
29 huersu hann hygđi til at deýia. hann segir. eigi man ek þa | laug Ióinsvikinga ef ek
quiđi uiđ bana eđa mæla ek æđru orđ. eittsinn skal huerr deýia hógr Þorkell
| þann. nu ætla þeir at spyria huern þeirra ađr þeir se drepnir ok reýna suá
31 liđit huart sua se fręg | knt sem sagt er ok þickir þa reýnt ef eíngi mælir æđru'
orđ. þa uar til leiddr enn .vi.[ti] mađr | ok snuinn vónndr i hár Þorkell segir međ
33 sama hætti. honum quez gott þickia at deýia uiđ gođan orđz | tír. enn þu Þorkell
munnt lifa viđ skaúmm. haver hann þenna. þa er þangat leíddr enn .vij.[di] ok spurđi
| Þorkell eptir uanđa. Ek hyg allgott til at deýia[7]) enn þu hógg mig skiótt ek
35 helld a tygil kní | fi þui at ver hófum átt opt um at ræđa Ióm'suíkingar huárt mađr
uissi nócquat ef hann væri allskiott hó | guinn þa er hófuđit uæri af enn þat mun
76 til marks at ek mun uísa framm knifinum ef ek ueít | nóckuđ ella mun hann niđr
falla. Þorkell hóggr þann ok faúk af haufuđit enn knífrinn fell niđr | þa var tekinn
enn .viij.[ti] mađr ok spurđi Þorkell eptir uanđa. hann quez gott til hyggia. Ok þa
3 er honum | þótti sem skamt mundi at bíđa. Hrútr segir hann Þorkell stauđuađi
hauggit ok spurđi huí | honum yrđi þetta a munni. hann segir. þo mon eígi ofskipat
5 til anna þeirra er þer nefndut igęr Iarls | menn þa er þer fénguđ auerka. manna
armaztr segir Þorkell ok lętr skialla honum hóggit. þa var | leýstr enn .ix. mađr.
Þorkell segir eptir vanđa hann segir. Gott hyg ek til bana mins sem allir varir
7 fela | gar. Enn ek uil eigi lata mig hauggua sem saúđ. helldr uil ek sitia fyrir. enn
þu haugg | framan i anndlit mer. ok hyg at vanndliga huart ek blauskra nóckut.

75, [5]) e *otydligt, sammanträngdt med* f

[6]) e *ändradt från* o *(eller tvärtom)*

[7]) e *ändradt från* y; *af samma ändring synes spår i* deýia *på raderna 26 och 28*

þui at ver hofum þar | opt átt um at ręða. Nu er sua gòrt at hann sitr fyrir enn Þorkell geingr at framan ok haucr iannd | lit honum ok blauskrar hann eígi nema sigu saman aúgun þa er dauðinn fór á. þa uar til | leíddr enn .x. maðr ok spyR Þorkell. enn hann segir. þat uil ek at þu biðir meðan ek biarga brókum minum | þat skal ueíta þer segir Þorkell. Ok er hann hafði þat gòrt mællti hann mart verðr annan veg enn maðrinn ǽtlar ek hug | ða at koma i [1]) reckiu hia Þoru Skaga dottur konu Iarls ok hristi felagann. kippir upp siðan bro | kunum. Hakon Iarl mællti. hauggui þenna sem tíðaz sia hefir leíngi illt haft i hug. hauggr Þorkell | þann. þa uar leíddr til maðr ungr sa hafði hár bęði mikit ok gult sem silki. Þorkell spurði [2]) eptir uan | ða. hann segir. lifat hefi ek nu et fegrsta þeir hafa nu latið lif fyrir skaummu er mer þickir ecki | íueítt at lifa. enn eígi uil ek at mik leíði þręlar til hòggs helldr sa maðr er eígi er | uerri dreíngr enn þu ok mun sa ouanndfeínginn [3]) ok halldi harinò framm fra hòfðino. ok | hnycki haufðinu at harit uerði eígi blóðuct hirð maðr .i. geingr til ok tekr harit ok ue | fr um hònnd ser. enn Þorkell hòggr með suerðinu ok í þui hnyckir hann haufðinu ok hlýtr sa hauggit | er hiéllt ok tók af henndr baðar iaulboga bótum. hinn sprettr upp ok mællti. huerr a henndr | i hári mer. Hakon Iarl mællti. stór ofarar [4]) gòraz nu. ok drepi þenna sem skiótaz ok sua aðra þa | sem eptir eru þui at mycklu eru menn þessir uerri uiðfangs enn ver faim uið þeim seð. Eirikr Iarl segir. | uita uilium ver nu aðr huerir þeir se. eða huat heitir þu enn ungi maðr hann segir. Sueín kalla mig Iarl spurði [2]). | huers son ertu. hann segir. ek em kenningar son Bua. Iarl spurði [2]). hue gamall maðr ertu. hann segir. ef ek lið yfir | þenna þa em ek .xviij. vetra. Eirikr Iarl mællti. Nu skalltu yfir liða. tekr Iarl hann þa til sín. Hakon iarl mællti þa Ei | gi ueít ek nu ef sia skal unndan ganga er oss hefir slika skaumm gòrt enn þo munntu raða ver | ða ok hauggui enn mennina. þa var maðr leýstr or streínginum ok braz streingrinn a fotinn | sua at hann var fastr. Sia var mikill ok ungr. ok enn fraligzti. Þorkell segir hue gott hann hygði | til at deýia. Gott segir hann ef ek gęta efnt aðra heítstreínging mina. Eirikr Iarl mællti. hvert er nafn þítt [5]) | Ek heíti Vagn segir hann. Iarl spurði huers son hann uæri. hann quez uera Aka son. Iarl mællti. huers streíngðir þu heít | er þer þętti þa gott at deýia. þess segir hann at ek skyllda koma i reckiò Ingibiargar dottur

76, [1]) *Öfver raden*

[2]) *Skrifvet* $\overset{\infty}{\text{ſp}}$

[3]) u *rättadt från* f

[4]) o *rättadt (?) från* a

[5]) *Skrifvet* þít

33 Þorkels | leíro án frę̨nnda raði enn drepa sialfan hann ef ek kę̨ma i Noreg. Ek
skal þui renna segir Þorkell. ga | nir at honum ok haucr til hans .ij. haunndum.
35 enn Biórn enn brezki spyrndi til Vagns fǽti sinum | sua at hann fell uið. Þorkell
hauggr ẏfir Vagn ok steẏpiz við. enn suerðit varð honum laúst ok kom a | streíng-
inn. ok varð Vagn laúss. spratt hann þa upp ok greip suerðit ok hio Þorkel leiru
77 bana haugg þa || mællti Vagn. Nu hefi ek ennda halfa heitstreínging mina. ok uni ek
nu við synu [1] betr. Hakon | Iarl mællti þa. lati hann eígi laúsan ok drepi hann sem
3 tíðaz Eirikr Iarl mællti. eígi skal hann helldr | drepa enn mik. Hakon Iarl segir.
eigi þvrfum ver nu til at hlutaz er þu uill einn ráða. Eirikr | Iarl mællti. Gott
5 er mannkaúp i Vagni. ok syniz mer uel keypt [2] at hann se i stað Þorkels | leiru.
tekr Eirikr Iarl nu við Vagni. þa mællti Vagn. þui at eíns þicki mer betra at lifa
7 at | þeim se grið gefin aullum varum felaugum ella farim ver eína faur allir | Eirikr
Iarl segir. ek mun nu hafa orð uið þa ok fẏr tek ek eígi at gôra þetta. þa | geíngr
Eirikr Iarl at Birni enum brezka ok spurði hann at nafni. hann sagði. Iarl mællti
9 | Ertu sa Biórn er bazt sottir mannínn i haull Sueins konungs. eða huat attir þu
at oss | sę̨kia gamall maðr ok huítr fyrir hǽru. er þat sannaz at segia at óll strá
11 uilldu oss | stanga. eða uilltu þiggia lif at oss Biórn segir. þiggia uil eg ef Vagn
fostri m | inn er unndan þeginn ok allir þeir er eptir lifa. þat skal nu ueíta þer
13 ef ek ma raða Eirikr Iarl | biðr nu fauður sinn at þeim se nu grið gefin Ioms-
uikingum sem eptir ero. Hakon Iarl bað hann | raða. voru þeir nu leẏstir ok
trygðir ueíttar

Vagn ferr i Uík aústr

15 Eptir þat ferr Vagn með raði Eiriks Iarls austr i Uík ok mælir at hann skyli
þann ig gôra | bruðkaúp til Ingibiargar sem hann uill. þar er Vagn um uetrinn.
17 enn um uarit ferr hann su | ðr til Danmerkr heím a Fión til bua sinna ok reð þar
leíngi fyrir ok er mart stormenni | fra honum komit ok fra þeim Ingibiórgu. ok þotti
19 hon kuenskôrungr mikill. Enn Biórn | for heím til Bretlanndz ok reð þar fyrir
meðan hann lifði ok þotti enn bezti karlmaðr | enn er Sigvalldi kom heim til Dan-
21 merkr. fór hann a Siálannd til eígna sinna. ok var Aztríðr þar fyrir | kona hans.
Aztriðr lę̨tr gôra honum kerlaúg ok straúk honum sialf ok mællti. Verit get ek
23 no | ckura þa hafa i Iomsuíkinga bardaga er raúfóttara belg muni þaðan ha | ft hafa.

77, [1]) *Skrifvet* fynu; *men öfversta delen af* f *är nästan utplånad, så att det liknar* l
[2]) *Hds. har* keẏpt uel *med omflyttningstecken*

ok þicki mer sia bezt til fallinn at hirđa i hueíti. hann segir. þat mætti enn verđa
m | innar æfi at þu ættir eígi þessu at hrósa ok lat þer þa líka. Sigvalldiređ
fyrir Sialönndum | ok þotti uitr mađr ok kemr hann viđ fleíri saugur. Enn Þorkell 25
enn háfi þotti enn uitrazti mađr | ok reyndiz þat opt siđan. Sigurđr kapa tok viđ
fauđur leífđ sinni i Borgundar. hol | mi ok þótti nytmenni mikit. ok er mikill attbogi 27
kominn fra þeim Tófu. Enn þat | er margra manna saugn at Bui hafi orđit at
ormi ok lagz a gull sítt. er þat | til þess haft at menn hafa seđ orm a Hiaurunga 29
uági [3]) kann þat ok uera at no | ckur uánnd uéttr hafi lagz a þat fe ok syniz þar
siđan. Enn Hakon Iarlređ | eígi leíngi Nóregi siđan ok uarđ enn fręgzti af sigri 31
þessum. kom þa i No | reg en agæti Olafr konungr Trygua son. uar þa tekinn af
lifi Hakon Iarl eptir þuí | sem segir i konunga saugum. enn Olafr konungr kristnađi 33
þa allan Nóreg munum ver | her luka At segia frá Iomsvikingum

---

77, [3]) ı *ändradt från* n *eller* u

Namn.

Tryckfel och rättelser.

55 [2])	*läs*	knut^
58[2]	„	mikinn.
58[7]	„	bana.
58 [1])	*utgår*	
59 [1])	*läs*	-ti .ij. sonu
62[28]	„	Palnatoka.
65 [1])	„	þeir
65[24]	„	*sonum (i st. f.* sonum)
65[29]	„	munum
68[15]	„	eptir þat
71[26]	„	hringinn
73[6]	„	honum. láta
74[5]	„	Hakonar

h er xv. v. Ok nu e h þauðugr s. at h þai hm lið. Ok aki þer hm halpt c. m. ok skip
en. þess þar hm ok halpt c. m. ok aĩat lagskip Ok er eingi sa m er hm þylg ellri en
xx. ok eingi yngi en xviij. v. nema vagn. h v xij. v. h quaz muñdo sialpr þa ser
vilia suapna. Suu hellde vagn a þraut liði s. z þarf nu bitr at þa ovilia. h þr þ
endilanga danm. z haugr strandhogg afþarliga. þan h z boði h kladu z vapnu
h lett eigi þyr en h h. beði gugg vapn z h klæði at h sigl or danm. h hellde nu
skipu s o slom b. z kemr þ snemad. þeg i solar upp sar. h leggr utan skipu s.
at steinboganu en hopdigiar bgar agu þm m mickly liði z spyria huir
hon ni. v. spyr i mot huaþo þt ui i kast. þeg at sua v. e. hur erþu er sua latr
rikmanliga. ecki st þ leyna þik at ek heiti vagn ok e ek akas. ok þ h komin at
bioda þ mitt lið. ek þotti eigi dell heia þt s. þicki þ radit þrændi at þu þick h
dell er m mega trautt heia u þio tala v. m. log er þa apin þrændi er slik eru ei
nyt uegu ydu. þt m. þa o s. m. huart þick ydr þad at v taki v þei. þ þicki mer
rad s. bui ok er v mig bezt sina þrenda at v taki eigi v hm þt m. v. þrændi. v
þ þisa var m z iapnt þrændi þm se ad. v s. eigi v dri mut þess bui þrendi ap þ
B. m. par e ek sad at þ. v. m. huat leggia þ o st. sthar. Siguallði m. hapa sko
tu v o þess eindad at v uilldi at þu kom alld uin plock. sfu s. þt. hulu gamall
eru þrændi. v s. ecki st linga o þess ek e xv. v. þt m. þa mælir þu eigi laug
v oss st at þu et m mycklu yngi en v hapi laug tekna. z bat þra þ at þu ma
tt eigi st ua v. s. ok mun ecki hallda o þess at briota laug þin. en þa eru þau h
st brotin er ek e sem ein xviij. v. e. ellri. þt m. halltu ecki o þessa þrendi. ek
mun hellde senda þic o bpettar a þund biarn z þ va þrendsemi þa gep ek þ
h þ halpo er ek a i bpetti. v. s. vel er þ boðit en ei uil ek þan. huar o ertar þu
þrændi s. þt. er þu uill eigi slikt. þ st nu lyta s. vagn. ek byð sigu s sthar at h
leggi or bgini v. skipu z reynu m oss huar undan lata. e. huar meira hlut
hapi z st þ va mk o m oss at þ skolud u oss taka er þ lata undan ella skolu v i
brutt leggia. Ok eigi byð ek hm þta m mina kappi en s. bir v oss er h er magr
karlm. z h. h hellde mant hug en b kyquendis þt m. huart heyr þu s. huat u
s. ok ecki uandar h boð at þ z þ atla ek at þ kom igulda kaun. en v þ er sua m
k er u mællt þa kan ek eigi at letia at þ legg at þei z gro þei þ ulr er þ me
gir. en eigi uil ek at þ drep v. po at h þicki eigi alldeli. Ept þta h klæðaz þs.
z roa at þei v. skipu. ok þeg slar þar i hardan bard. lata þ v. gga gothið sua
harda at þ s. mattu ecki añat ga en hlipa s z h. po errit at uina. þ laug
du sibyrt. ok þeg er gort þettr þa lata þ eigi þurpa at bida haugguana
en sua kemr þui mali at s. latr siga undan m o landz ok uill þa ser griot
en þ v. þegar ept ok þinar nu alldi ok v dz s. nu v at hrauckua. ok er sia

Fotolitografi af Bentz Müller & Co
KJÖBENHAVN.

TAYLOR INSTITUTION
DOMI NUS ILLU
MINA TIO MEA